การปรับปรุงระบบเอ็มพีพีทีแบบไม่วนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดโดยใช้โครงข่ายประสาทเทียม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2565

NON-ITERATIVE MPPT IMPROVEMENT FOR GRID-CONNECTED PV SYSTEM USING ARTIFICIAL NEURAL NETWORK

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Engineering in Electrical Engineering Suranaree University of Technology Academic Year 2022

การปรับปรุงระบบเอ็มพีพีทีแบบไม่วนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด โดยใช้โครงข่ายประสาทเทียม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

/อีกการ (รศ. ดร.เดชา พวงดาวเรือง)

(รศ. ดร.เดชา พวงดาวเรือง) ประธานกรรมการ

(รศ. ดร.กองพัน อารีรักษ์) กร<mark>รมก</mark>าร (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

(ผศ. ดร.โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง) กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

.....

(รศ. ดร.กิตติ อัตถกิจมงคล)

(ผศ. ดร.สุดารัตน์ ขวัญอ่อน)

กรรมการ

กรรมการ

(รศ. ดร.ฉัตรชัย โชติษฐยางกูร) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ

(รศ. ดร.พรศิริ จงกล) คณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ธนาธิป บุญทวี : การปรับปรุงระบบเอ็มพีพีทีแบบไม่วนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อ กริดโดยใช้โครงข่ายประสาทเทียม (NON-ITERATIVE MPPT IMPROVEMENT FOR GRID-CONNECTED PV SYSTEM USING ARTIFICIAL NEURAL NETWORK) อาจารย์ที่ ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.กองพัน อารีรักษ์. 211 หน้า.

คำสำคัญ : วิธีการรบกวนและการสังเกต/วิธีการเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร/ ้วิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำ/วิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วน ซ้ำ/ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส/โครงข่ายประสาทเทียม

้งานวิจัยวิทยานิพนธ์น้ำเสนอระบบเซล<mark>ล์แ</mark>สงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสที่มีการตาม รอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำที่นำโ<mark>คร</mark>งข่ายประสาทเทียมเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุง ้ ประสิทธิภาพ หลักการการตามรอยจุดกำลังไฟ<mark>ฟ้าสูง</mark>สุดแบบไม่วนซ้ำจะอาศัยการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้า ขณะเปิดวงจร (V_{oc}) และกระแสไฟฟ้าขณ<mark>ะลัดวงจ</mark>ร (I_{sc}) คูณกับค่าฟิลแฟคเตอร์ (fill factor: FF) ้สำหรับคำนวณกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์<mark>แ</mark>สงอาทิ<mark>ต</mark>ย์ (P_{mpp}) ซึ่งวิธีการดังกล่าวเมื่อนำไปใช้กับระบบ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสแบบข<mark>ั้นเด</mark>ียว พบว่<mark>าไม่</mark>สามารถควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ของเซลล์แสงอาทิตย์ได้ งานวิจัยวิทย<mark>าน</mark>ิพ^{ู่}นธ์จึงเพิ่มวง<mark>จรแ</mark>ปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า เข้าไปในระบบกลายเป็นโครงสร้า<mark>งระ</mark>บบแบบสองขั้น โดย<mark>ใช้ห</mark>ลักการวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด แบบไม่วนซ้ำด้วยวิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร การควบคุมแรงดันไฟฟ้าของเซลล์ ้แสงอาทิตย์ให้อยู่ที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดจะควบคุมด้วยตัวควบคุมพีไอ การถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสจะอา<mark>ศัยก</mark>ารควบคุมแรงดันไฟฟ้าที่บัสไฟตรงควบคู่กับการควบคุมกระแสไฟฟ้าด้วยตัว ้ควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบ<mark>ฮีสเตอ</mark>รีซิส วิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้<mark>าสูงสุ</mark>ดแบบไม่วนซ้ำด้วยวิธีเทียบสัดส่วน ้แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร<mark>มีข้อจำกัดด้านประสิทธิภาพความแม่นย</mark>ำในการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ของเซลล์แสงอาทิตย์ภายใต้สภา<mark>พแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปล</mark>ง ด้วยเหตุนี้จึงนำโครงข่ายประสาทเทียมเข้า เข้ามาช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของวิธีการดังกล่าว ในงานวิจัยวิทยานิพนธ์จะอาศัยการจำลอง สถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม MATLAB/Simulink การทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปด้วย ้บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 เพื่อยืนยันว่าการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ ้ที่มีการปรับปรุงด้วยการประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียม ผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์และ การทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปแสดงให้เห็นว่าวิธีที่นำเสนอสามารถดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์ แสงอาทิตย์และถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าได้มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีเทียบสัดส่วน แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร

สาขาวิชา <u>วิศวกรรมไฟฟ้า</u>	ลายมือชื่อนักศึกษา <u>จางารัง) จาญการ</u>	-
ปีการศึกษา <u>2565</u>	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา / ที่มี	
	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	-

TANATIP BOONTAWEE : NON-ITERATIVE MPPT IMPROVEMENT FOR GRID-CONNECTED PV SYSTEM USING ARTICIAL NEURAL NETWORK. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. KONGPAN AREERAK, Ph.D., 211 PP.

Keyword : Perturb and Observe Method/Fractional Open Circuit Voltage Method/ Iterative MPPT/Non-Iterative MPPT/Single-phase Grid-Connected PV System/ Neural Network

The thesis presents a non-iterative MPPT improvement for grid-connected PV system using neural network to improve efficiency. The non-iterative MPPT technique relies on multiplying the fill factor (FF) with the open circuit voltage (V_{oc}) and short circuit current (I_{sc}) measurements to calculate the maximum power (P_{mpn}). However, when applied to a single-phase grid-connected system, it was found that the maximum power point of the solar cell cannot be achieved. Therefore, this thesis introduces a two-stage power converter structure by using non-iterative maximum power point tracking technique based on the fractional open circuit voltage method. The control of PV voltage to operate at the maximum power point is controlled by PI controller. For power transfer to the grid, the DC bus voltage control is operated with the current control using a hysteresis controller. The fractional open circuit voltage, which represents the non-iterative MPPT technique, has some limitations in accurately tracking the maximum power point of PV systems under changing environmental conditions. Therefore, an ANN is incorporated to enhance the performance of the proposed method. The thesis utilizes MATLAB/Simulink software to simulate the scenarios and hardware testing using the TMS320F28335 microcontroller board to validate the effectiveness of the proposed MPPT technique with neural networks. The simulation and hardware testing results demonstrate that the proposed method can effectively track the maximum power point of the solar cell and transfer power to the grid more efficiently compared to the fractional open circuit voltage method as well as the iterative MPPT approach.

School of <u>Electrical Engineering</u> Academic Year <u>2022</u>

Student's Signature เนาเป องอากา
Advisor's Signature
Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

้วิทยานิพนธ์นี้ได้ดำเนินการสำเร็จลูล่วงด้วยดีเนื่องจากได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ทั้งด้าน ้วิชาการและด้านการดำเนินงานวิจัยจากบุคคลและกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ได้แก่

รองศาสตราจารย์ ดร.กองพัน อารีรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง ้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษานิพนธ์ร่วม ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแนวทาง ้อันเป็นประโยชน์ยิ่งต่องานวิจัย รวมไปถึ<mark>งเ</mark>ป็นกำลังใจและเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนิน ้ชีวิตประจำวันหลาย ๆ ด้านให้กับผู้วิจัยเสมอมา

้คณาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและเลขานุการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ้ทุกท่านที่ให้ความกรุณาสำหรับคำปรึกษาท<mark>า</mark>งด้านวิชาการ การติดต่อประสานงาน และข้อคิดในด้าน ต่าง ๆ อย่างดียิ่งเสมอมา

้บุคลากรศูนย์เครื่องมือวิทย<mark>าศา</mark>สตร์และเ<mark>ทค</mark>โนโลยีและศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา ้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีทุก<mark>ท่าน</mark> ที่อำนวยความส<mark>ะดว</mark>กในการทำงานวิจัยวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ในระดับบั<mark>ณฑิ</mark>ตศึกษาในกลุ่มวิจัยอิเล็กทรอนิกส์กำลัง พลังงาน เครื่องจักรกลและการควบคุม ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาในด้านวิชาการ ด้านการใช้ ชีวิตประจำวัน และเป็นกำลังใจให้โดยตลอด

้สุดท้ายนี้ ผู้วิจัย<mark>ขอข</mark>อบ<mark>คุณครูและอาจารย์ทุกท่า</mark>นที่ป<mark>ระสิ</mark>ทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้าน ต่าง ๆ ตั้งแต่ในอดีตจนถึง<mark>ปัจจุบัน และขอกราบขอบพระคุณ บิดา ม</mark>ารดา รวมถึงญาติพี่น้องของผู้วิจัย ทุกท่านที่ให้ความรัก กำลังใจ การอบรมเลี้ยงดู และให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษามาอย่างดียิ่ง เสมอมา จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิตเรื่อย ๆ มา ้^{วักยา}ลัยเทคโนโลยีสุร^ง

ธนาธิป บุญทวี

สารบัญ

บท	คัดย่อ (ภาษาไทย)	ก
บท	คัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	ี่ข
กิตเ	ติกรรมประกาศ	<u></u> ค
สาร	รบัญ	্
สาร	รบัญตาราง	<u></u> ഇ
สาร	รบัญรูป	ม
บท	ที่ 🗾 🖉 🖉 🖉	
1.	บทนำ	1
	1.1. ความเป็นมาและความส <mark>ำคัญ</mark>	1
	1.2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
	1.3. ข้อตกลงเบื้องต้น	3
	1.4. ขอบเขตของการวิจัย	3
	1.5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
	1.6. การจัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์	4
2.	ปริทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	2.1. บทนำ	6
	2.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบ	
	เซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด	6
	2.3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบ	
	เซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า	11
	2.4. สรุป	16
3.	ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	
	ที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำ	
	3.1. บทนำ	
	3.2. แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของเซลล์แสงอาทิตย์	17
	 3.2.1. ผลกระทบของอุณหภูมิและความเข้มแสงของเซลล์แสงอาทิตย์ 	20
	3.2.2. ผลกระทบการต่ออนุกรมและขนานของแผงเซลล์แสงอาทิตย์	23
	4	

สารบัญ (ต่อ)

	3.3 ระบบเซลล์แสงอา	ทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรง	
	เป็นกระแสสลับแร	บบขั้นเดียวและแบบจำลองทางคณิตศาสตร์	
	3.3.1 วิธีค่าเฉลี	ลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไป	
	3.3.2 การตรว	จสอบความถูกต้องข <mark>อง</mark> แบบจำลองทางคณิตศาสตร์	35
	3.4 หลักการตามรอยจ	จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิ <mark>ธี</mark> P&O	
	3.5 การออกแบบวงจ	รแปลงผันกำลังไฟ <mark>ฟ้าแบบ</mark> เพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า <u>.</u>	43
	3.6 การออกแบบตัวค	วบคุมพีไอสำหรับ <mark>คว</mark> บคุ <mark>ม</mark> แรงดันไฟฟ้าของ	
	แผงเซลล์แสงอาทิ	ัตย์	45
	3.7 การจำลองสถานก	การณ์การตาม <mark>รอย</mark> จุดกำลัง <mark>ไฟฟ้</mark> าสูงสุดสำหรับระบบ	
	เซลล์แสงอาทิตย์แ	เบบแยกโดด <mark>ด้วย</mark> วิธี P&O	
	3.8 หลักการทำงานขอ	องตัวคว <mark>บคุม</mark> กระแสไฟฟ้าแบบ <mark>ฮีสเ</mark> ตอรีซิสสำหรับ	
	วงจรแปลงผันกำล่	ลังไฟฟ้ <mark>ากระ</mark> แสตรงเป็นกระแสส <mark>ลับชนิ</mark> ดหนึ่งเฟส	
	3.9 การจำลองสถานก	าารณ์ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบอีสเตอรีซิส <u></u>	54
	3.10 การออกแบบตัวค	<mark>ควบคุมพีไอสำหรับควบคุมแรงดันไ</mark> ฟฟ้าบัสไฟตรง	
	3.11 การออกแบบตัวก	<mark>กรองกระแสไฟฟ้าสำหรับตัวควบคุมกระแสไ</mark> ฟฟ้า	
	แบบฮีสเตอรีซิส <u>.</u>		<u>5</u> 8
	3.12 การจำลองสถาน	การ <mark>ณ์ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า</mark> สูงสุดด้วย	
	วิธี P&O สำหรับร	ะบบเซลล์ <mark>แสงอาทิตย์เชื่อมต่อก</mark> ริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	
	3.13 สรุป	2007751110011110023	67
4	ระบบเซลล์แสงอาทิต	ตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส *	
	ที่มีการตามรอยจุดกำ	าลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ	68
	4.1 บทน <u>ำ</u>		68
	4.2 ระบบไฟฟ้าที่พิจ	ารณา	68
	4.2.1 หลักการ	รตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ	69
	4.3 การตรวจสอบคว	ามถูกต้องของระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	แบบไม่วนซ้ำ <u></u>		71
	4.3.1 แหล่งจ่า	ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง <u>.</u>	71
	4.3.2 แหล่งจ่า	ายเซลล์แสงอาทิตย์	

สารบัญ (ต่อ)

	4.4 โครงสร้างภาคกำลังแยยสองขั้นที่มีการควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า	
	สูงสุดแบบไม่วนซ้ำ	81
	4.5 หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV	81
	4.6 การจำลองสถานการณ์การตามรอยจ <mark>ุดก</mark> ำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV	
	4.7 สรุป	
5	การประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทีย <mark>มร่วม</mark> กับการควบคุมการตามรอย	
	จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำห <mark>รับระบ</mark> บเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อม	
	ต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	
	5.1 บทนำ	
	5.2 องค์ความรู้พื้นฐานโครงข่าย <mark>ประ</mark> สาทเทียม	91
	5.2.1 โครงสร้างโครงข <mark>่ายป</mark> ระสาทเทียม	
	5.2.2 การเรียนรู้แบ <mark>บแพ</mark> ร่กลับ	99
	5.3 การประยุกต์ใช้โครงข่ <mark>ายประสาทเทียมร่วมกับวิธี</mark> การต า มรอยจุดกำลังไฟฟ้า	
	สูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า	
	หนึ่งเฟส	100
	5.4 หลักการตามรอ <mark>ยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด</mark> วิธี FOCV - ANN <u>.</u>	101
	5.5 การทดสอบโครงข่า <mark>ยประสาทเทียม</mark>	103
	5.6 ผลการจำลองสถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN	
	5.7 สรุป	117
6	การเปรียบเทียบสมรรถนะของวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	ระหว่างวิธีแบบวนซ้ำและวิธีแบบไม่วนซ้ำ	119
	6.1 UNIU1	119
	 6.1 บทนา 6.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด 	119
	 6.1 บทนา 6.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ด้วยการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ 	119 119
	 6.1 บทนา 6.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ด้วยการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ 6.2.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด 	119 119
	 6.1 บทนา 6.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ด้วยการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ 6.2.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV 	119
	 6.1 บทนา 6.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ด้วยการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ 6.2.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV 6.2.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด 	119 119 120

ົລ

สารบัญ (ต่อ)

	6.2.3	ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
		วิธี FOCV - ANN	130
	6.3 ผลการ	แปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	ด้วยกา	ารทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูป	137
	6.3.1	ผลการทดสอบการเปรียบเที <mark>ยบ</mark> สมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
		ระหว่างวิธี P&O กับวิธี F <mark>OCV</mark>	137
	6.3.2	ผลการทดสอบการเปรียบ <mark>เทียบสม</mark> รรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
		ระหว่างวิธี FOCV กับวิธี <mark>F</mark> OCV <mark>-</mark> ANN	142
	6.3.3	ผลการทดสอบการเป <mark>รียบ</mark> เทียบสม <mark>รรถ</mark> นะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
		วิธี FOCV - ANN	147
	6.4 สรุป <u></u>		152
7	สรุปและข้อ	อเสนอแนะ	153
	7.1 สรุป <u></u>		153
	7.2 ข้อเสนส	อแนะเพื่อ <mark>พัฒ</mark> นา <mark>งานวิจัยในอนาคต</mark>	155
ราย	ยการอ้างอิง <u></u>		
ภา	คผนวก		
	ภาคผน	เวก ก. ชุ <mark>ดบล็อกกำลังไฟฟ้าของระบบเซลล์แส</mark> งอาทิตย์เชื่อมต่อกริด	
		ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
		บนโปรแกรม MATLAB/Simulink	160
	ภาคผน	มวก ข. บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 และการเชื่อมต่อกับ	
		โปรแกรม MATLAB/Simulink สำหรับการทดสอบฮาร์ดแวร์ในลูป	170
	ภาคผน	มวก ค. การเขียนโค้ดโปรแกรมบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์	
		TMS320F28335 สำหรับการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูป	173
	ภาคผน	มวก ง. บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ในระหว่างการศึกษา.	185
ปร	ะวัติผู้เขียน <u></u>		211

สารบัญตาราง

ตารางร์	ตารางที่	
2.1	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	สำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด	7
2.2	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุ <mark>ดก</mark> ำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	สำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่ <mark>อก</mark> ริดระบบไฟฟ้า <u>.</u>	11
3.1	พารามิเตอร์ของระบบเซลล์แสงอา <mark>ทิตย์เชื่อ</mark> มต่อวงจร	
	แปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น <mark>กระแสส</mark> ลับหนึ่งเฟสขั้นเดียว <u>.</u>	35
3.2	พารามิเตอร์แผงเซลล์แสงอาทิตย์ 1 แผง	
3.3	ค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของระ <mark>บบเ</mark> ซลล์แสงอ <mark>าทิต</mark> ย์แบบแยกโดด	
3.4	พารามิเตอร์ระบบตัวควบ <mark>คุมกระ</mark> แสไฟฟ้าแบบฮ <mark>ีสเต</mark> อรีซิส	<u></u> 55
3.5	พารามิเตอร์ระบบเซลล์แ <mark>สงอ</mark> าทิตย์เชื่อมต่อกริดร <mark>ะบบ</mark> ไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น	<u></u> 60
4.1	พารามิเตอร์ระบบไฟฟ้ <mark>ากรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากร</mark> ะแสตรง	73
4.2	พารามิเตอร์ระบบเ <mark>ซล</mark> ล์แ <mark>สงอาทิ</mark> ตย์เ <mark>ชื่อ</mark> มต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียว <u></u>	77
5.1	องค์ประกอบโค <mark>รงข่</mark> ายป <mark>ระสาทเทียมเทียบกับองค์ป</mark> ระก <mark>อบร</mark> ะบบประสาทสมอง <u></u>	<u>94</u>
5.2	ข้อมูลอินพุตแล <mark>ะเป้าห</mark> มายที่ใช้สำหรับการฝึกสอนโคร <mark>งข่ายป</mark> ระสาทเทียม	104
5.3	ผลทดสอบจำนวนชั้ <mark>นซ้อน</mark> เร้นที่เหมาะ <mark>สม</mark>	106
5.4	ผลทดสอบจำนวนนิวร <mark>อนที่เหมาะสมของชั้นช้อ</mark> นเร้นที่ 1	
	ของโครงข่ายประสาทเทียม	
5.5	ค่าน้ำหนักประสาทของโครงข่ายประสาทเทียมในชั้นซ้อนเร้นที่ 1	108
5.6	ค่าน้ำหนักประสาทในชั้นเอาต์พุต	109
5.7	ค่าไบอัสของโครงข่ายประสาทเทียม	110
6.1	พารามิเตอร์ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น	119

สารบัญรูป

วงจรสมมูลของเซลล์แสงอาทิตย์_____18 กราฟคุณลักษณะเฉพาะของเซลล์แส<mark>งอ</mark>าทิตย์เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ......21

3.4	ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวง <mark>จรแปลง</mark> ผันกำลังไฟฟ้า	
	กระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟ <mark>ส</mark> ขั้นเด <mark>ีย</mark> ว	24
3.5	การวิเคราะห์ระบบไฟฟ้าด้วยกฎข <mark>อ</mark> งเคอร์ <mark>ช</mark> อฟฟ์	24
3.6	วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแ <mark>สต</mark> รงเป็นก <mark>ระแ</mark> สสลับหนึ่งเฟสขั้นเดียว <u></u>	26
3.7	การสร้างสัญญาณการทำงาน <mark>วงจ</mark> รแปลงผัน <mark>กำลั</mark> งไฟฟ้ากระแสตรง	
	เป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส	27
3.8	ฟังก์ชันการสวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า	
	กระแสตรงเป็นกระแส <mark>ส</mark> ลับหนึ่งเฟส	30
3.9	แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($V_{_{pv}}$) ในกรณี $M=0.8$ เมื่อความเข้มแสง	
	เปลี่ยนแปลงจา <mark>ก 500 W/m²</mark> เป็น 1,000 W/m²	<u></u> 36
3.10	กระแสไฟฟ้าที่ไห <mark>ลผ่านขดลวดเหนี่ยวน</mark> ำ ($I_{\scriptscriptstyle L}$) ในกรณี $M=0.8$ เมื่อความเข้มแสง	
	เปลี่ยนแปลงจาก 500 <mark>W/m²</mark> เป็น 1,000 W/m²	
3.11	แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($V_{_{pv}}$) ในกรณี $M=0.9$ เมื่อความเข้มแสง	
	เปลี่ยนแปลงจาก 500 W/m² เป็น 1,000 W/m²	
3.12	กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำ ($I_{\scriptscriptstyle L}$) ในกรณี $M{=}0.9$ เมื่อความเข้มแสง	
	เปลี่ยนแปลงจาก 500 W/m² เป็น 1,000 W/m²	38
3.13	กราฟเส้นโค้งคุณลักษณะเฉพาะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์	40
3.14	แผนภาพการทำงานการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O	42
3.15	วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า	43
3.16	ระบบเซลล์แสงอาทิตย์ที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
3.17	โครงสร้างลูปควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์	46
3.18	ระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด	<u></u> 48

รูปที่

3.1

3.2

3.3

หน้า

รูปที่	5	หน้า
3.19	กราฟคุณลักษณะเฉพาะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของ	
	เซลล์แสงอาทิตย์ที่ความเข้มแสงต่าง ๆ	<u>50</u>
3.20	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้า	
	ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์	50
3.21	ผลตอบสนองเอาต์พุตวงจรแปลงผันก <mark>ำก</mark> ังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า	51
3.22	วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตร <mark>งเป็น</mark> กระแสสลับที่เชื่อมต่อกริด	
	ระบบไฟฟ้าชนิดหนึ่งเฟส	<u>.</u> 53
3.23	เทคนิคการควบคุมกระแสไฟฟ้าแ <mark>บ</mark> บฮีสเต <mark>อ</mark> รีซิส	<u>.</u> 53
3.24	โครงสร้างการควบคุมกระแสไ <mark>ฟฟ้า</mark> ของตัวค <mark>วบ</mark> คุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส	_54
3.25	ผลการจำลองสถานการณ์ขอ <mark>งตัว</mark> ควบคุมกร <mark>ะแส</mark> ไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส	<u>.</u> 55
3.26	ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่ <mark>อมต่</mark> อกริดระบบไฟฟ้าห <mark>นึ่งเ</mark> ฟสที่มีการตามรอย	
	จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	<u>.</u> 56
3.27	โครงสร้างลูปควบคุมแรงดันไฟฟ้าของการควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง	56
3.28	ระบบเซลล์แสงอาทิ <mark>ต</mark> ย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้นที่	
	มีการตามรอยจุ <mark>ดกำลั</mark> งไฟฟ้าสูงสุดแบบว [ุ] นซ้ำวิธี P&O	<u>.</u> 59
3.29	ผลการตอบสนอง <mark>ของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟ</mark> ฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ <u>.</u>	61
3.30	ผลการตอบสนองขอ <mark>งแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตร</mark> ง	<u>.</u> 62
3.31	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้ <mark>า และกระแสไฟฟ้าที่</mark> กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	<u>.</u> 63
3.32	รูปขยายของรูปที่ 3.31 กรณีเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 300 W/m^2	
	เป็น 1,000 W/m ²	63
3.33	รูปขยายของรูปที่ 3.31 กรณีเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 1,000 W/m^2	
	เป็น 200 W/m ²	64
3.34	ผลการตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	<u>.</u> 65
3.35	กราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	66
3.36	รูปขยายกราฟสเปกตรัมของรูปที่ 3.35	<u>.</u> 66
4.1	ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	
	โดยมีการระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซำ	_69
4.2	วงจรไฟฟ้าภาคกำลังกรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง <u></u>	_72
4.3	วงจรไฟฟ้าภาคควบคุมกรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง	72

รูปที่		หน้า
4.4	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้า	
	กรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง	
4.5	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	
	กรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง	
4.6	ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดร <mark>ะบบ</mark> ไฟฟ้าหนึ่งเฟส	
	กรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสต <mark>รง</mark>	
4.7	วงจรไฟฟ้าภาคกำลังกรณีแหล่งจ่า <mark>ยเซลล์แ</mark> สงอาทิตย์	75
4.8	วงจรไฟฟ้าภาคควบคุมกรณีแหล่ง <mark>จ่</mark> ายเซล <mark>ล์</mark> แสงอาทิตย์	
4.9	กราฟคุณลักษณะเฉพาะของก <mark>ำลัง</mark> ไฟฟ้ากับ <mark>แรง</mark> ดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์	77
4.10	กราฟคุณลักษณะเฉพาะของ <mark>กระ</mark> แสไฟฟ้ากั <mark>บแร</mark> งดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์	
4.11	ผลตอบสนองของแรงดันไ <mark>ฟฟ้าและกระแส</mark> ไฟฟ้าข <mark>องแ</mark> ผงเซลล์แสงอาทิตย์	
4.12	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	
	กรณีแหล่งจ่ายเซลล์แสงอาทิตย์	
4.13	ผลตอบสนองขอ <mark>งกำ</mark> ลังไฟ <mark>ฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส</mark>	
	กรณีแหล่งจ่ายเ <mark>ซลล์แสงอาทิตย์</mark>	80
4.14	การตามรอยจุด <mark>กำลังไฟ</mark> ฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV สำหรับ	
	ระบบเซลล์แสงอาทิ <mark>ตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส</mark> สองขั้น	81
4.15	แผนภาพการทำงานการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV	
4.16	กราฟคุณลักษณะเฉพาะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดั่นไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์	<u>8</u> 4
4.17	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้า	
	ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์	84
4.18	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง	
4.19	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	
4.20	รูปขยายของรูปที่ 4.19 กรณีเปลี่ยนความเข้มแสงจาก 300 ${f W}/m^2$	
	เป็น 1,000 W/m ²	
4.21	รูปขยายของรูปที่ 4.19 กรณีเปลี่ยนความเข้มแสงจาก 1,000 ${ m W/m^2}$	
	เป็น 200 W/m²	
4.22	ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส <u>.</u>	87
4.23	กราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	

รูปที่		หน้า
4.24	รูปขยายกราฟสเปกตรัมของรูปที่ 4.23	<u></u> 89
5.1	โครงสร้างเซลล์ประสาทสมองของมนุษย์	92
5.2	แบบจำลองโครงข่ายประสาทเทียม	<u>93</u>
5.3	ฟังก์ชันฮาร์ดลิมิต	<u>95 </u>
5.4	ฟังก์ชันฮาร์ดลิมิตแบบสมมาตร	<u>95</u>
5.5	ฟังก์ชันเส้นตรง	<u></u> 96
5.6	พึงก์ชันเส้นตรงบวก	96
5.7	ฟังก์ชันซิกมอยแบบลอการิทึม	97
5.8	ฟังก์ชันซิกมอยแบบเส้นสัมผัส <mark>ไฮเ</mark> ปอร์โบล <mark>าร์</mark>	97
5.9	พึงก์ชันแข่งขัน	
5.10	ฟังก์ชันฐานรัศมี	<u></u> 98
5.11	แบบจำลองโครงข่ายประสาทเทียมแบบหลายชั้น	99
5.12	การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN สำหรับ	
	ระบบเซลล์แสงอ <mark>าทิต</mark> ย์เ <mark>ชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสอ</mark> งขั้น	101
5.13	แผนภาพการทำงานการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดซ้ำวิธี FOCV - ANN	102
5.14	กราฟคุณลักษณ <mark>ะเฉพาะ</mark> ของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์	<u> 112 </u>
5.15	ผลตอบสนองของแร <mark>งดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไ</mark> ฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์	<u> 112 </u>
5.16	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง	<u> 113 </u>
5.17	ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส	114
5.18	รูปขยายของรูปที่ 5.17 กรณีเปลี่ยนความเข้มแสงจาก 300 W/m^2	
	เป็น 1,000 W/m ²	<u> 114 </u>
5.19	รูปขยายของรูปที่ 5.17 กรณีการเปลี่ยนความเข้มแสงจาก 1,000 W/m^2	
	เป็น 200 W/m ²	_115
5.20	ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส <u>.</u>	_115
5.21	กราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส <u>.</u>	_116
5.22	รูปขยายกราฟสเปกตรัมของรูปที่ 5.21	117
6.1	ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	ระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV ณ อุณหภูมิ 25 <i>°C</i>	121

รูปที่		หน้า
6.2	รูปขยายของรูปที่ 6.1 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 ${f W}/{f m}^2$	
	เป็น 700 W /m² ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	
6.3	รูปขยายของรูปที่ 6.1 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 ${f W}/{m^2}$	
	เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	
6.4	รูปขยายของรูปที่ 6.1 ช่วงการเปลี่ยน <mark>แป</mark> ลงความเข้มแสงจาก 200 ${f W}/{f m}^2$	
	เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25° <mark>C</mark>	
6.5	ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการ <mark>ตามรอย</mark> จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	ระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV ณ <mark>อุ</mark> ณหภู <mark>มิ</mark> 40 <i>°C</i>	
6.6	รูปขยายของรูปที่ 6.5 ช่วงการ <mark>เปลี่ยนแปลง</mark> ความเข้มแสงจาก 100 ${f W}/{f m}^2$	
	เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูม <mark>ิ 40° <i>C</i></mark>	
6.7	รูปขยายของรูปที่ 6.5 ช่ว <mark>งกา</mark> รเปลี่ยนแปลงควา <mark>มเข้</mark> มแสงจาก 700 ${f W}/{f m}^2$	
	เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i>	
6.8	รูปขยายของรูปที่ 6.5 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 ${f W}/m^2$	
	เป็น 1,000 W/m ² ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i>	
6.9	ผลการเปรียบเ <mark>ทียบส</mark> มรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	ระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	126
6.10	รูปขยายของรูปที่ 6.9 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 ${f W}/{f m}^2$	
	เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 25 ° <i>C</i>	
6.11	รูปขยายของรูปที่ 6.9 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 ${f W}/{f m}^2$	
	เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 25 ° <i>C</i>	127
6.12	รูปขยายของรูปที่ 6.9 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 ${f W}/m^2$	
	เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25 ° <i>C</i>	
6.13	ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่าง	
	วิธี FOCV กับวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิ 40° c_{\ldots}	128
6.14	รูปขยายของรูปที่ 6.13 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 ${ m W}/{ m m}^2$	
	เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 40 <i>°C</i>	
6.15	รูปขยายของรูปที่ 6.13 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 ${f W}/{f m}^2$	
	เป็น 200 ${ m W/m^2}$ ณ อุณหภูมิ 40 $^\circ C$	

รูปที่		หน้า
6.16	รูปขยายของรูปที่ 6.13 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 ${ m W/m^2}$	
	เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i>	130
6.17	ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN	
	ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	131
6.18	รูปขยายของรูปที่ 6.17 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m ²	
	เป็น 700 W/m ² ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	131
6.19	รูปขยายของรูปที่ 6.17 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m ²	
	เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 25 ° <i>C</i>	
6.20	รูปขยายของรูปที่ 6.17 ช่วงการเปลี่ยนแป <mark>ลงค</mark> วามเข้มแสงจาก 200 W/m ²	
	เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	132
6.21	ผลการเปรียบเทียบสมรร <mark>ถนะ</mark> การตามรอยจุดก <mark>ำลังไ</mark> ฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN	
	ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i>	133
6.22	รูปขยายของรูปที่ 6.21 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m ²	
	เป็น 700 W/m ² ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i>	134
6.23	รูปขยายของรูป <mark>ที่ 6.21 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจ</mark> าก 700 W/m ²	
	เป็น 200 W/m ² ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i>	134
6.24	รูปขยายของรูปที่ 6. <mark>21 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแส</mark> งจาก 200 W/m^2	
	เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i>	135
6.25	ความเข้มแสงที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบลาดเอียง	135
6.26	ผลการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด กรณีความเข้มแสงมีการเปลี่ยน	
	แปลงแบบลาดเอียง	136
6.27	ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่าง	
	วิธี P&O กับวิธี FOCV ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	137
6.28	รูปขยายของรูปที่ 6.27 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 ${ m W/m^2}$	
	เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 25 ° <i>C</i>	138
6.29	รูปขยายของรูปที่ 6.27 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m^2	
	เป็น 200 $\mathrm{W/m^2}$ ณ อุณหภูมิ 25° $c_{$	138
6.30	รูปขยายของรูปที่ 6.27 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 ${ m W/m^2}$	
	เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	139

รูปที่		หน้า
6.31	ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่าง	
	วิธี P&O กับวิธี FOCV ณ อุณหภูมิ 40 <i>°C</i>	
6.32	รูปขยายของรูปที่ 6.31 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 ${ m W}/{ m m}^2$	
	เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i> .	140
6.33	รูปขยายของรูปที่ 6.31 ช่วงการเปลี่ย <mark>นแ</mark> ปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m ²	
	เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 40° c	141
6.34	รูปขยายของรูปที่ 6.31 ช่วงการเป <mark>ลี่ยนแป</mark> ลงความเข้มแสงจาก 200 W/m ²	
	เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 4 <mark>0</mark> ° <i>C</i>	
6.35	ผลทดสอบการเปรียบเทียบสม <mark>รรน</mark> ะการตา <mark>มร</mark> อยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่าง	
	วิธี FOCV กับวิธี FOCV - AN <mark>N ณ</mark> อุณหภูม <mark>ิ 25</mark> ° <i>C</i>	
6.36	รูปขยายของรูปที่ 6.35 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m ²	
	เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	
6.37	รูปขยายของรูปที่ 6.35 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m ²	
	เป็น 200 W/m ² ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	
6.38	รูปขยายของรูปที่ 6.35 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m ²	
	เป็น 1,000 W/m ² ณ อุณหภูมิ 25° <i>C</i>	144
6.39	ผลทดสอบการเปรียบ <mark>เทียบสมรรถนะการตามรอยจุดก</mark> ำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่าง	
	วิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i>	145
6.40	รูปขยายของรูปที่ 6.39 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²	
	เปน 700 W/m ² ฌ อุณหภูม 40° <i>C</i>	145
6.41	รูปขยายของรูปที่ 6.39 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเขมแสงจาก 700 W/m ²	
< 10	เป็น 200 W/m ² ณ อุณหภูม 40° <i>C</i>	146
6.42	รูบขยายของรูบท 6.39 ช่วงการเบลยนแบลงความเขมแสงจาก 200 W/m ²	
(10	เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูม 40°C	146
6.43	ผลการทดสอบการเปรยบเทยบสมรรถนะการตามรอยจุดกาสจเพพาสูงสุด	1 4 7
6 11	ม FOCV - AINN น ยุนทภามม 25 C	147
0.44	มูบขยายของมูบทอง4.2 ของหอง 25 °C	140
	รถหากกาฬ/III เหตี่เหม่าที่รุว C	148

รูปที่		หน้า
6.45	รูปขยายของรูปที่ 6.43 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 ${ m W/m^2}$	
	์เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 25 ° <i>C</i>	148
6.46	รูปขยายของรูปที่ 6.43 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 ${ m W/m^2}$	
	์เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25 ° C.	149
6.47	ผลการทดสอบการเปรียบเทียบสมรร <mark>ถน</mark> ะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	วิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิ 40° C	
6.48	รูปขยายของรูปที่ 6.47 ช่วงการเป <mark>ลี่ยนแป</mark> ลงความเข้มแสงจาก 100 W/m^2	
	เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 40 ° <i>C</i>	
6.49	รูปขยายของรูปที่ 6.47 ช่วงก <mark>ารเป</mark> ลี่ยนแป <mark>ลงค</mark> วามเข้มแสงจาก 700 W/m^2	
	เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูม <mark>ิ 40° <i>C</i></mark>	
6.50	รูปขยายของรูปที่ 6.47 ช <mark>่วงก</mark> ารเปลี่ยนแปลงคว <mark>ามเ</mark> ข้มแสงจาก 200 W/m^2	
	เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 40° <i>C</i>	
ก.1	ชุดบล็อกภาคกำลังการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	วิธี P&O บนโปรแกรม MALAB/Simulink	
ก.2	ชุดบล็อกภาคค <mark>วบคุม</mark> การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	วิธี P&O บนโปร <mark>แกรม</mark> MALAB/Simulink	
ก.3	ชุดบล็อกภาคกำลัง <mark>การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด</mark>	
	วิธี FOCV บนโปรแกรม MALAB/Simulink	
ก.4	ชุดบล็อกภาคควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	วิธี FOCVบนโปรแกรม MALAB/Simulink	
ก.5	ชุดบล็อกภาคกำลังการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	วิธี FOCV – ANN บนโปรแกรม MALAB/Simulink	
ก.6	ชุดบล็อกภาคกำลังการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด	
	วิธี FOCV – ANN บนโปรแกรม MALAB/Simulink	
ข.1	บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 Experimental Kits	
ข.2	การเชื่อมต่อบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335	
	กับโปรแกรม MATLAB/Simulink	

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีการผลิตพลังงานไฟฟ้าปัจ<mark>จุบั</mark>นมีความแพร่หลายมากขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน เนื่องมาจากอัตราประชากร<mark>ขอ</mark>งมนุษย์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้อัตราความต้อง พลังงานไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้น การผลิตพลังงานไ<mark>ฟฟ้าใน</mark>ประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา มี การผลิตพลังงานไฟฟ้าในอัตราส่วนข<mark>อ</mark>งพลั<mark>ง</mark>งานสิ้นเปลืองหรือพลังงานที่ใช้แล้วหมดไป (nonrenewable energy) เป็นส่วนใหญ<mark>่</mark> เช่น น้ำมันเตา ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น เมื่อนำ พลังงานเหล่านี้มาใช้ผลิตพลังงานไฟฟ้<mark>าทำ</mark>ให้มีปริมา<mark>ณล</mark>ดน้อยลงหรือหมดไปในอนาคต จึงเกิดแนวคิด หาแหล่งพลังงานสำรองสำหรับผลิตพลังงานไฟฟ้าคือ พลังงานทดแทนหรือพลังงานหมนเวียน (renewable energy) เช่น พลั<mark>งงาน</mark>ลม พลังงานน้ำ พ<mark>ลังง</mark>านแสงอาทิตย์ พลังงานชีวมวล แหล่ง พลังงานเหล่านี้เป็นแหล่งพลังงานทางเลือกสำหรับใช้ในการผลิตพลังงานไฟฟ้าในอนาคต ซึ่งพลังงาน ทดแทนเป็นพลังงานที่มีอยู่ตามธรรมชาติสามารถใช้งานได้อย่างไม่จำกัดและยังเป็นพลังงานที่ไม่ ้ก่อให้เกิดมูลพิษกับสิ่งแว<mark>ด</mark>ล้อม โดยพลังงานแสงอาทิตย์เริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้นในแถบประเทศที่ใกล้ ้เส้นศูนย์สูตรของโลกเนื่อ<mark>งมาจ</mark>ากแสงอาทิตย์สามารถตกกระทบกับพื้นโลกได้ดี การผลิตพลังงานไฟฟ้า ้จากพลังงานแสงอาทิตย์<mark>อาศัยอุปกรณ์แปลงผันพลังงานแสงอา</mark>ทิตย์เป็นพลังงานไฟฟ้าคือ เซลล์ แสงอาทิตย์ (sola cell or photovoltaic cell: PV) การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ้จึงมีการพัฒนาเทคโนโลยีเซลล์แสงอาทิตย์ให้มีประสิทธิภาพในการผลิตพลังงานไฟฟ้าเพิ่มขึ้น เนื่องจากเซลล์แสงอาทิตย์มีต้นทุนการผลิตและการติดตั้งที่สูงและประสิทธิภาพในการผลิตพลังงาน ้ไฟฟ้าขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงและโหลดที่ใช้งาน ส่งผลให้ไม่สามารถดึงประสิทธิภาพ การผลิตพลังงานได้สูงสุดที่จุดจ่ายกำลังสูงสุด (maximum power point: MPP) การดึงพลังงาน สูงสุดที่จุดจ่ายกำลังสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์จำเป็นต้องมีระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด (maximum power point tracking: MPPT) โดยระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์ ้แสงอาทิตย์ถูกพัฒนาขึ้นด้วยหลักการที่หลากหลายวิธีการสำหรับดึงจุดจ่ายพลังงานสูง ้สุดของเซลล์แสงอาทิตย์ สามารถแบ่งวิธีการได้สองหลักการ หลักการแบบวนซ้ำ (iterative method)

ั้งช่น วิธีการรบกวนและการสังเกต (perturb and observe method: P&O method) (A. Raiker Guatam, Umanand L. and Reddy B Subba, 2018) วิธีการเพิ่มค่าความนำ (incremental conductance method: IncCond method) (Yacine Triki, Ali Bechouche, Hamid Seddiki and Djaffar Ould Abdeslam, 2021) และหลักการแบบไม่วนซ้ำ (non-iterative method) เช่น วิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (fractional open circuit voltage method: FOCV method) (Nadeem Ahsan, Sher Hadeed Ahmed, Murtaza Ali Faisal and Ahmed Nisar, 2020) วิธีเทียบสัดส่วนกระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร (fractional short circuit current method: FSCC method) (Muhammad Hanan, Xin Ai, Muhammad Yaqoob Javed, Muhammad Majid Gulzar and Saqib Ahmad, 2018) เป็นต้น

งานวิทยานิพนธ์ได้ศึกษาระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (single phase grid connected PV system) โดยเริ่มต้นจากระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบ ้ไฟฟ้าสามเฟสขั้นเดียวที่มีการตามรอยจุดกำลั<mark>งไฟ</mark>ฟ้าสูงสุดวิธีแบบไม่วนซ้ำ (A. Vijayakumari, 2020) โดยวิธีการดังกล่าวอาศัยหลักการหาจุดกำลั<mark>งไฟ</mark>ฟ้าสูงสุดจากการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิด วงจร (V_{oc}) และกระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร (I_{sc}) สำหรับคำนวณหาค่ากำลังไฟฟ้าสูงสุด (P_{mpp}) ผ่าน ้ค่าฟิลแฟคเตอร์ของเซลล์แสงอาทิตย์ (fill factor: FF) ซึ่งค่ากำลังไฟฟ้าที่ได้ดังกล่าวจะถกนำไป ้คำนวณหากระแสไฟฟ้าอ้างอิง (I_{ref}) ให้กับตัวค<mark>ว</mark>บคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส (hysteresis current controller: HCC) เพื่อให้ตั<mark>วค</mark>วบคุมกร<mark>ะแส</mark>ไฟฟ้าฮีสเตอรีซิสดึงกระแสไฟฟ้าที่จุดจ่าย ้กำลังไฟฟ้าสูงสุด แต่ปัญหาของวิ<mark>ธีกา</mark>รดังกล่าวไม่สาม<mark>ารถด</mark>ึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์ ้แสงอาทิตย์ได้จริง จึงได้นำเสนอ<mark>ปัญ</mark>หาวิธีการดังกล่าวไว้ในส่วนบทที่ 4 ของวิทยานิพนธ์ จากปัญหา ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยวิทยานิพ<mark>น</mark>ธ์ดำเนินการแก้ไขโดยการใช้ง<mark>า</mark>นระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้<mark>นโด</mark>ยมีก<mark>ารตามรอยจุด</mark>กำลังไฟฟ้าสูงสุ<mark>ดวิธี</mark>การแบบไม่วนซ้ำด้วยวิธีการเทียบ ้สัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณ<mark>ะเป</mark>ิดวง<mark>จร ซึ่งวิธีการดังกล่าวมีข้อ</mark>เสีย<mark>คือ</mark> ความผิดพลาดในการติดตามจุด กำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่<mark>ตัว เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงไ</mark>ด้นำโครงข่ายประสาทเทียมมา ้ประยุกต์ใช้ร่วมกับวิธีการเ<mark>ทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดว</mark>งจรปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพการ ติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่สภาวะอยู่ให้ดียิ่งขึ้น และให้ผลการตอบสนองกำลังไฟฟ้าที่รวดเร็วกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำวิธีการรบกวนและการสังเกต การ ตรวจสอบความถูกต้องและการยืนยันผลด้วยการจำลองสถานกาณ์บนคอมพิวเตอร์และการทดสอบ แบบฮาร์ดแวร์ในลูปบนโปรแกรม MATLAB/Simulink ด้วยชุดบล็อกกำลังไฟฟ้า (power system blocks) พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำกับการตามรอยจุด ้กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ และการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำที่พัฒนาขึ้นสำหรับ ปรับปรุงประสิทธิภาพด้วยโครงข่ายประสาทเทียม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส 1.2.2 เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาประสิทธิภาพตัวควบคุมสำหรับระบบการติดตามจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า

1.2.3 เพื่อศึกษาการนำปัญญาประดิษฐ์มาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาของระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า

1.2.4 เพื่อศึกษาและดำเนินการทดสอบการยืนยันผลการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของ เซลล์แสงอาทิตย์ด้วยการทดสอบแบบฮาร์ดในลูปบนโปรแกรม MATLAB/Simulink ด้วยชุดบล็อก กำลังไฟฟ้า

1.3 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.3.1 ระบบที่พิจารณาในงานวิจัยวิทยานิพนธ์เป็นระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้า ซึ่งมีกำลังไฟฟ้าเอาต์พุตของแผ<mark>งเซลล์แ</mark>สงอาทิตย์ขนาด 5kW

1.3.2 กริดระบบไฟฟ้าที่พิจารณ<mark>า</mark>เป็นก<mark>ริ</mark>ดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขนาด 230 V_{rms} 50 Hz

1.3.3 การจำลองสถานการณ์บ[ุ]นคอมพิ<mark>ว</mark>เตอร์ด้วยโปรแกรม MATLAB/Simulink ผ่านชุด บล็อกกำลังไฟฟ้า

 1.3.4 การทดสอบฮาร์ดแวร์ในลูปด้วยบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 สำหรับยืนยันผลการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำและแบบไม่วนซ้ำ

1.3.5 การออกแบบ<mark>ตั</mark>วควบคุมพีไออาศัยวิธีการออกแบบตัวควบคุมแบบดั้งเดิม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ระบบที่<mark>พิจารณาเป็นระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่</mark>อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

1.4.2 การนำโครงข่ายประสาทเทียมมาปรับปรุงสมรรถนะของระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ

1.4.3 การยืนยันผลการศึกษาและการตรวจสอบความถูกต้องของการปรับปรุงสมรรถนะ ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดในงานวิจัยวิทยานิพนธ์จะอาศัยการจำลองสถานการณ์บน คอมพิวเตอร์และการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปบนโปรแกรม MATLAB/Simulink ด้วยชุดบล็อก กำลังไฟฟ้า

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับวิธีการดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดจากแผงเซลล์แสงอาทิตย์

1.5.2 ได้วิธีการแก้ไขปัญหาและพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

1.5.3 ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานโครงข่ายประสาทเทียมสำหรับการแก้ไขปัญหาการ ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ 1.5.4 ได้ความรู้การเขียนโปรแกรมและการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์สำหรับ ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ด้วยโปรแกรม MATLAB

1.5.5 ได้ความรู้การเขียนโปรแกรมและการใช้งานบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 สำหรับการทดสอบฮาร์ดแวร์ในลูป

1.5.6 ได้เผยแพร่บทความการประชุมวิชาการหรือวารสารในระดับชาติ/นานาชาติ

1.6 การจัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ประกอบไปด้วย 7 บท แต่ละบทมีรายละเอียดการนำเสนอดังต่อไปนี้ *บทที่ 1* นำเสนอที่มาและความสำคัญ<mark>ขอ</mark>งปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้<mark>รับ</mark>จากงานวิจัยวิทยานิพนธ์

บทที่ 2 นำเสนอปริทัศน์วรรณกร<mark>รมของง</mark>านวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดทั้งระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดดและระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า รวม ไปถึงหลักการองค์ความรู้การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ที่ได้สำรวจในปริทัศน์ วรรณกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการท<mark>ำงานวิจัยวิทยานิพ</mark>นธ์นี้

บทที่ 3 นำเสนอการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำ โดยเนื้อหาบทนี้จะกล่าวถึง แบบจำลองและหลักการทำงานของเซลล์แสงอาทิตย์ แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับขั้นเดียว หลักการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีการรบกวนและการสังเกต การออกแบบวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับ แรงดันไฟฟ้า การออกแบบตัวควบคุมพีไอสำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ การ จำลองสถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดดด้วย วิธีการรบกวนและการสังเกต หลักการทำงานของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสสำหรับ ควบคุมวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส การจำลองสถานการณ์ตัว ควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส การออกแบบตัวควบคุมพีไอสำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัส ไฟตรง การออกแบบตัวกรองกระแสไฟฟ้าสำหรับตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส และสุดท้าย การจำลองสถานการณ์ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยวิธีการรบกวนและการสังเกต สำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น

บทที่ 4 นำเสนอการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียว โดยเนื้อหาบทนี้จะกล่าวถึงระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อก ริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียวที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ หลักการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ การตรวจสอบความถูกต้องของระบบการตามรอยกำลังไฟฟ้าสูงสุด แบบไม่วนซ้ำ นอกจากนี้ยังอธิบายปัญหาของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ขั้นเดียวที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำจากงานวิจัยในอดีตที่ไม่สามารถดึงจุดจ่าย กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ได้ แนวทางการแก้ไขปัญหาของระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ อธิบายหลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีเทียบสัดส่วน แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร การจำลองสถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีการเทียบ สัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส สองขั้น

บทที่ 5 นำเสนอการประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมร่วมกับการควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส เนื้อหา บทนี้จะกล่าวถึงพื้นฐานและการฝึกสอนโครงข่ายประสาทเทียมสำหรับแก้ไขปัญหา การประยุกต์ใช้ โครงข่ายประสาทเทียมสำหรับแก้ไขปัญหาระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีเทียบสัดส่วน แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร การจำลองสถานการณ์การประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมปรับปรุง สมรรถนะของระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้<mark>าสู</mark>งสุดแบบไม่วนซ้ำ

บทที่ 6 นำเสนอผลการเปรียบเทีย<mark>บสมรรถ</mark>นะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีต่าง ๆ ที่ถูก นำเสนอในบทก่อนหน้าด้วยผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์และผลการทดสอบแบบ ฮาร์ดแวร์ในลูปด้วยบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335

บทที่ 7 ข้อสรุปของวิทยานิพ<mark>นธ์นี้</mark>ร่วมถึงข้อ<mark>เสน</mark>อในการพัฒนางานวิจัยในอนาคต

บทที่ 2 ปริทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 บทนำ

การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ให้ได้จุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดภายใต้สภาวะ แวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องอาศัยหลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดเพื่อให้เซลล์แสงอาทิตย์ ทำงานภายใต้สมรรถนะที่ดีที่สุด ซึ่งบทนี้จะอธิบายถึงงานวิจัยในอดีตจนถึงปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการ ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ โดยผลการศึกษาและการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าวนำไปสู่การพัฒนาและประยุกต์ใช้ในงานวิจัยวิทยานิพนธ์นี้ โดยแบ่งการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าวนำไปสู่การพัฒนาและประยุกต์ใช้ในงานวิจัยวิทยานิพนธ์นี้ โดยแบ่งการสำรวจงานวิจัยเป็น สองส่วน ส่วนที่ 1 คืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์ แสงอาทิตย์แบบแยกโดด (stand alone PV system) ส่วนที่ 2 คืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตาม รอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า (grid connected PV system) การสืบค้นและการสำรวจได้นำเสนอในรูปแบบการเรียงลำดับตามปีที่ตีพิมพ์ผลงานวิจัย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์ แสงอาทิตย์แบบแยกโดด

งานวิจัยเกี่ยวกับระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน ซึ่งระบบส่วนใหญ่ที่นิยมในการผลิตพลังงานไฟฟ้าคือระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด ผู้ทำวิจัยวิทยานิพนธ์จึงได้เริ่มศึกษางานวิจัยการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์จาก ระบบแยกโดด เพื่อเป็นแนวทางในแก้ไขปัญหาและพัฒนางานวิจัยวิทยานิพนธ์ โดยสามารถสรุปและ อธิบายเนื้อหาสาระสำคัญของงานวิจัยที่ศึกษา แสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1	งานวิจัยที่เกี่ย [,]	วข้องกับการต	ามรอยจุดกํ	าลังไฟฟ้าสูงสุด	าสำหรับระบเ	มเซลล์แสงอาทิตย์
แบบแยกโดด						

ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	คณะผู้วิจัย	สาระสำคัญของงานวิจัย
2014	ปทุมพร วงค์ใหญ่ กองพัน อารีรักษ์ และกองพล อารีรักษ์	บทความนี้นำเสนอวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยก โดดด้วยวิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิด วงจร ซึ่งวิธีการดังกล่าวอาศัยการตรวจจับวัด แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ และตรวจจับแรงดันฟ้าแบตเตอรี่ สำหรับคำนวณแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงให้กับระบบ ควบคุม โดยวิธีการเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้า ขณะเปิดวงจรมีประสิทธิภาพในการติดตามจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์เมื่อ เปรียบเทียบกับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ที่ไม่มีการ ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด
2015	ปทุมพร วงค์ใหญ่ กองพัน อารีรักษ์ และกองพล อารีรักษ์	บทความนี้นำเสนอวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยก โดดด้วยวิธีการรบกวนและการสังเกต หลักการ ทำงานด้วยการรบกวนแรงดันไฟฟ้าของเซลล์ แสงอาทิตย์ด้วยการปรับค่าวัฏจักรหน้าที่ของ วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบลดทอน แรงดันไฟฟ้า ซึ่งการรบกวนและการสังเกตมี ประสิทธิภาพในการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ของเซลล์แสงอาทิตย์เมื่อเปรียบเทียบกับระบบ เซลล์แสงอาทิตย์ที่ไม่มีระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุด

ตารางที่ 2.1	งานวิจัยที่เกี่ย	มวข้องกับกา	รตามรอยจุด	เกำลังไฟฟ้าสู	งสุดสำหรับระ	ะบบเซลล์แสง	อาทิตย์
แบบแยกโดด	(ต่อ)						

ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	คณะผู้วิจัย	สาระสำคัญของงานวิจัย
2016	Muamer M. Shebani, Tariq Iqbal และ John E. Quaicoe	บทความนี้นำเสนอวิธีเชิงตัวเลขแบบแบ่งส่วนบน พื้นฐานการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด วิธี ดังกล่าวถูกนำมาเปรียบเทียบความแม่นยำและ ประสิทธิภาพในการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด กับวิธีเทียบส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรและวิธี เทียบสัดส่วนกระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร พบว่าวิธี เชิงตัวเลขแบบแบ่งส่วนมีความแม่นยำกว่าในการ ติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดภายใต้สภาวะความ เข้มแสงที่แตกต่างกัน
2018	Jyothy Lakshmi P.N และ M R Sindhu	บทความนี้นำเสนอวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดบนพื้นฐานปัญญาประดิษฐ์โครงข่าย ประสาทเทียมสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบ แยกโดด โดยวิธีกล่าวถูกนำมาเปรียบเทียบกับ วิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบดั้งเดิมทั้ง 3 วิธีได้แก่ วิธีการรบกวนและการสังเกต วิธีการ เพิ่มค่าความนำ และวิธีการเทียบสัดส่วน แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร พบว่าการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดบนพื้นฐานปัญญาประดิษฐ์ โครงข่ายประสาทเทียมให้ผลการตอบสนองที่ ดีกว่า เช่น ความผิดพลาดในสภาวะอยู่ตัวเล็กน้อย และให้ผลการตอบสนองที่รวดเร็วภายใต้การ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงและอุณหภูมิ

ตารางที่ 2.1	งานวิจัยที่เกี่ย	บวข้องกับการ	ตามรอยจุดกํ	าลังไฟฟ้าสูงสุด	าสำหรับระบบ	เซลล์แสงอาร์	ทิตย์
แบบแยกโดด	(ต่อ)						

ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	คณะผู้วิจัย	สาระสำคัญของงานวิจัย
2018	ชวรีย์ เถื่อนพังเทียม, กองพัน อารีรักษ์ และกองพล อารีรักษ์	บทความนี้นำเสนอวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยก โดดด้วยวิธีการอิงกระแสไฟฟ้า โดยวิธีดังกล่าว ถูกนำไปเปรียบเทียบกับวิธีการรบกวนและการ สังเกต พบว่าวิธีการอิงกระแสไฟฟ้าให้ผลการ ตอบสนองที่รวดเร็ว ลดการแกว่งของกำลังไฟฟ้า ที่สภาวะอยู่ตัวและสามารถดึงจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ได้อย่างถูกต้องเมื่ออยู่ ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง
2019	A. Mohapatra, B. Nayak และ C. Saiprakash	บทความนี้นำเสนอวิธีการรบกวนและการสังเกต เซิงปรับตัวสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ โดยวิธี ดังกล่าวให้ประสิทธิภาพการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ที่ดีกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการรบกวนและการสังเกต แบบดั่งเดิม จากผลการจำลองสถานการณ์บน คอมพิวเตอร์และผลการทัดสอบด้วยชุดทดสอบ พบว่าวิธีการรบกวนและการสังเกตเชิงปรับตัวให้ ผลตอบสนองที่รวดเร็วและการสั้นของผลการ ตอบสนองที่น้อยกว่า

ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	คณะผู้วิจัย	สาระสำคัญของงานวิจัย
2020	Mayada Yousif Heelan และ Fadhil Abbas M. Al- Qrimli	บทความนี้นำเสนอการออกแบบและการจำลอง สถานการณ์ของตัวควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดบนพื้นฐานนิวโร-ฟัซซี่ โดยวิธี ดังกล่าวถูกนำมาเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับ วิธีการรบกวนและการสังเกตแบบดั่งเดิมและวิธี ตัวควบคุมฟัซซี่ลอจิก ผลการจำลองสถานการณ์ พบว่าวิธีการนิวโร-ฟัซซี่มีประสิทธิภาพในการ ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์ แสงอาทิตย์ทั้งในด้าน ผลตอบสนองที่รวดเร็ว เสถียรภาพที่ดี การสั่นที่เล็กน้อยรอบ ๆ จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดและการพุ่งเกินที่เล็กน้อย ภายใต้เงื่อนไขความเข้มแสงและสภาพอุณหภูมิ แวดล้อมเมื่อเทียบกับวิธีอื่น ๆ
2021	Fatema A. Mohammed, Mohiy E. Bahgat, Saied S. Elmasry และ Soliman M. Sharaf	บทความนี้นำเสนอวิธีการออกแบบตัวควบคุม ฟัซซี่ลอจิกบนพื้นฐานการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดสำหรับควบคุมการทำงานของวงจรแปลง ผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าใน ระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด ซึ่งวิธี ดังกล่าวเป็นการนำอัลกอรีธึมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีการเพิ่มค่าความนำมาใช้รวม กับตัวควบคุมฟัซซี่ลอจิก ซึ่งผลตอบสนองที่ได้ จากวิธีดังกล่าวเกิดการพุ่งเกินและความ ผิดพลาดในสภาวะอยู่ตัวเล็กน้อย

ตารางที่ 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ แบบแยกโดด (ต่อ)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า

การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์สำหรับใช้งานในด้านอุตสาหกรรมหรือบ้านเรือน จึงเป็นสิ่งสำคัญมากขึ้นในปัจจุบัน เนื่องจากประชากรมนุษย์มีความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าจึงถูกพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการ ใน ปัจจุบันมีงานวิจัยเกี่ยวกับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ผู้ทำวิจัย วิทยานิพนธ์ได้ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ผู้ทำวิจัย ความรู้พื้นฐานในการทำวิจัยวิทยานิพนธ์ โดยสามารถสรุปและอธิบายเนื้อหาสาระสำคัญของงานวิจัย ที่ศึกษา แสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการต<mark>ามรอยจุ</mark>ดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า

ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	คณะผู้วิจัย	สาระสำคัญของงานวิจัย
2013	C. Boonmee และ Y. Kumsuwan	บทความนี้นำเสนอเทคนิคแก้ไขการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดบนพี้นฐานการควบคุม ความสัมพันธ์ระลอกสำหรับวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับแหล่งจ่าย แรงดันไฟฟ้าชนิดหนึ่งเฟสในระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า โดยวิธีการ ดังกล่าวถูกพัฒนาจากการใช้ฟังก์ชันค่าเฉลี่ยแทน ตัวกรองผ่านสูงอันดับ 1 และตัวกรองผ่านต่ำ โดย วิธีการดังกล่าวมีความแม่นยำสูงในการแก้ไขจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดและยังให้ผลการตอบสนองที่ รวดเร็วกว่าการใช้งานตัวกรองผ่านสูงอันดับ 1 และตัวกรองผ่านต่ำเมื่อเปรียบเทียบในเงื่อนไข การเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงอย่างกระทันหัน

ปีที่ตีพิมพ์ (คณะผู้วิจัย	สาระสำคัญของงานวิจัย
<u>(ค.ศ.)</u> 2014	Wirote Sangtungtong, Thaworn Hinsui ແລະ Thipwan Fangsuwannarak	บทความนี้ นำเสนอวิธีการตามรอยกำลังไฟฟ้า สูงสุดบนโหมดการเลื่อนมาพร้อมกับอัลกอริทึม การรบกวนและการสังเกตสำหรับวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ซึ่งวิธีการ ดังกล่าวอาศัยเส้นตรงเลื่อนและการปรับตำแหน่ง จนกว่าเส้นโค้งของคุณลักษณะเฉพาะของเซลล์ แสงอาทิ ตย์ กับเส้ นตรงเลื่อนนี้ ตัดกันที่ จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุด โดยอัลกอริทึมการรบกวนและ การสังเกตถูกนำมาใช้เพื่อปรับค่าสัมประสิทธิ์ของ เส้นตรงเลื่อนเพื่อเคลื่อนย้ายเส้นตรงเลื่อนให้อยู่ใน ตำแหน่งที่เหมาะสม ซึ่งการถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไป ยังกริดระบบไฟฟ้าอาศัยการควบคุมสองลูปด้วยตัว ควบคุมพีไอสำหรับวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับชนิดหนึ่งเฟส
2014	Winid Sripipat และ Sakorn Po-Ngam	บทความนี้นำเสนอตัวควบคุมกำลังไฟฟ้าจริงและ กำลังไฟฟ้าจินตภาพสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ ที่มีตัวแปลงกำลังไฟฟ้าสองขั้นเชื่อมต่อกริดระบบ ไฟฟ้าหนึ่งเฟส โดยการทำงานของวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าอาศัย วิธีการรบกวนและการสังเกต การควบคุมวงจร แปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ อาศัยหลักการสร้างกระแสไฟฟ้าอ้างอิงบนเฟรม หยุดนิ่งจากค่ากำลังไฟฟ้าจริงของเซลล์แสงอาทิตย์ ให้กับตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าชนิดตัวยควบพีไอ

ตารางที่ 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า(ต่อ)

ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	คณะผู้วิจัย	สาระสำคัญของงานวิจัย
2017	R. B. Gonzatti, B. P. B. Pereira, L. E. Borges da Silva และ G. Lambert- Torres	บทความนี้นำเสนออัลกอริทึมสำหรับตัวแปลง กำลังไฟฟ้าบูรณาการรวมกับการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น กระแสสลับแบบเอชบริดจ์ดั่งเดิมหนึ่งเฟสขั้นเดียว ซึ่งมีหลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดคือการ ดัดแปลงวิธีการรบกวนและการสังเกตด้วยระดับ การรบกวนเชิงปรับตัว อัลกอริทึมดังกล่าวอาศัย ลูปการควบคุมแบบต่อเรียงกัน โดยการควบคุม เอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรง เป็นกระแสสลับขึ้นอยู่กับตัวควบคุมพีอา
2018	S. Z. Mohammad, A. M. Omar, M. A. M. Radzi และ Faranadia A.H	บทความนี้ นำเสนอการพัฒนาวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับของแผง เซลล์แสงอาทิตย์แบบสตริงขั้นเดียวด้วยเทคนิค การผสมผสานข้อดีของเทคนิคการรบกวนและการ สังเกตกับเทคนิคควบคุมฟัซซี่ลอจิก ซึ่งวิธีการ ดังกล่าวถูกเปรียบเทียบประสิทธิภาพการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดกับวิธีการรบกวนและการ สังเกตแบบดั่งเดิมด้วยการจำลองสถานการณ์บน คอมพิวเตอร์ และการทดสอบจากชุดทดสอบ ภายใต้การประเมินสภาวะชั่วครู่และสภาวะอยู่ตัว

ตารางที่ 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า(ต่อ)

ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	คณะผู้วิจัย	สาระสำคัญของงานวิจัย
2020	A. Vijayakumari	บทความนี้ นำเสนอเทคนิคการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ โดยเทคนิคดังกล่าวอาศัยหลักการ ตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรและ กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจรพร้อมด้วยกับค่าฟิลแฟก เตอร์ที่สกัดได้จากชุดข้อมูลพารามิเตอร์ของแผง เซลล์แสงอาทิตย์เพื่อคำนวณหาค่ากำลังไฟฟ้า สูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์อ้างอิงให้การ ควบคุมวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น กระแสสลับชนิดตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบ ฮีสเตอริซิส
2020	Priyanka K Sorte, Kaibalya Prasad Panda, Rangababu Peesapati และ Gayadhar Panda	บทความนี้ นำเสนอระบบเซลล์ แสงอาทิ ตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียวที่มี เทคนิคการควบคุมกระแสไฟฟ้าอ้างอิงบนพื้นฐาน การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด โดยเทคนิค ดังกล่าวมี ความสามารถในการติดตามจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดได้ รวดเร็วและตัวควบคุม กระแสไฟฟ้าสามารถฉีดกระแสไฟฟ้าที่มีสัญญาณ ไซน์ที่บริสุทธิ์เข้าสู่กริดระบบไฟฟ้า โดยมีตัว ประกอบกำลังไฟฟ้ามีค่าเท่ากับ 1

ตารางที่ 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า(ต่อ)

ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	คณะผู้วิจัย	สาระสำคัญของงานวิจัย
2021	Sakdawut Boontua, Prayad Kongsuk ແລະ Vijit kinnares	บทความนี้นำเสนอการประยุกต์เทคนิคการตาม รอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีการรบกวนและการ สังเกตสำหรับการควบคุมกำลังไฟฟ้าจริงและ กำลังไฟฟ้าจินตภาพของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับหลายระดับแบบเอช บริดจ์ หนึ่ งเฟสห้าระดับสำหรับระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า โดยวิธีการ รบกวนและการสังเกตถูกใช้ เพื่ อเก็ บรั กษา แรงดันไฟฟ้าดีซีลิงค์ให้คงที่เพื่อรักษากำลังไฟฟ้า สูงสุดสำหรับแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งตัวควบคุมที่ นำเสนอจะควบแรงดันไฟฟ้าดีซีลิงค์ให้อิสระจาก ภายใต้ความไม่สมดุลของความเข้มแสงและแปรผัน กำลังไฟฟ้าจริงและกำลังไฟฟ้าจินตภาพด้วยขนาด และมุมของกระแสไฟฟ้ากริดระบบไฟฟ้า

ตารางที่ 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า(ต่อ)

จากการสำรวจและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของ เซลล์แสงอาทิตย์ทั้งระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด และระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้า พบว่างานวิจัยตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันวิธีการตามรอยกำลังไฟฟ้าสูงสุดมีหลายวิธีการ ซึ่งแต่ละวิธีการจะมีข้อดีข้อเสียที่แต่ต่างกันออกไป จากงานวิจัยในอดีต (A. Vijayakumari, 2020) พบว่าการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบ ไฟฟ้าสามเฟสขั้นเดียว มีข้อได้เปรียบคือระบบไฟฟ้าและโครงสร้างการควบคุมที่ง่ายและไม่ซับซ้อน ผู้วิจัยวิทยานิพนธ์จึงเล็งเห็นว่าโครงสร้างระบบไฟฟ้าสามารถดัดแปลงแก้ไขจากระบบเชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าสามเฟสเป็นระบบเชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าสามารถดัดแปลงแก้ไขจากระบบเชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าสามเฟสเป็นระบบเชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าสามารถดัดแปลงแก้ไขจากระบบเชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าสามเฟสเป็นระบบเชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าในงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยวิทยานิพนธ์ดำเนินการ ติดตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ จากวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่ วนซ้ำของเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าในงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยวิทยานิพนธ์ดำเนินการ ตรวจสอบความถูกต้องวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ได้ตามค่ากำลังไฟฟ้าสูงสุด ที่แท้จริง ซึ่งการวิเคราะห์ถึงปัญหาดังกล่าวได้ถูกอธิบายไว้ในบทที่ 4 ของเล่มวิทยานิพนธ์ จากปัญหา ที่ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่ไม่สามารถดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ ได้ ผู้วิจัยวิทยานิพนธ์จึงได้พัฒนาต่อยอดโดยการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของระบบการตามรอยจุด ้กำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยการเพิ่มวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าเข้าไปในระบบ โดย ใช้หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำด้วยวิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร ซึ่งวิธีดังกล่าวอาศัยค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่ถูกคำนวณผ่านแรงดันไฟฟ้าขณะเปิด ้วงจรกับค่า K ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งค่า K คือค่าอัตราส่วนระหว่างค่าแรงดันไฟฟ้าที่จุด ้กำลังกำลังไฟฟ้าสูงสุดหารด้วยค่าแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร โดยทั่วไปแล้วค่า K ของแผงเซลล์ ้แสงอาทิตย์ที่สภาพแวดล้อมที่แตกต่างจะมีค่าอยู่ในช่วง 0.8-0.85 ซึ่งงานวิจัยวิทยานิพนธ์นี้ได้ กำหนดให้ค่า K ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มีค่าคงที่เท่ากับ 0.83 ทำให้เกิดค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุด ้กำลังไฟฟ้าสูงสุดที่คำนวณได้มีความคาดเคลื่<mark>อน</mark>กระทบต่อผลการตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะ ้อยู่ตัวมีความคาดเคลื่อนไปด้วย เพื่อจะแก้ไ<mark>ขปั</mark>ญหาดังกล่าวงานวิจัยวิทยานิพนธ์จึงนำเสนอการนำ ้ ปัญญาประดิษฐ์โครงข่ายประสาทเทียมร่<mark>วมกับวิ</mark>ธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรเพื่อ ้ กำหนดค่า K ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป รายละเอียดการทำวิจัย ้วิทยานิพนธ์จะได้รับการอธิบายรายละเอีย<mark>ด</mark>ในบทต่<mark>อ</mark> ๆ ไป

2.4 สรุป

้จากปริทัศน์วรรณกรรม<mark>และ</mark>ผลงา<mark>นวิจั</mark>ยที่เกี่ยว<mark>ข้อง</mark>กับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของ เซลล์แสงอาทิตย์ในบทที่ 2 ได้<mark>ก</mark>ล่าวถึงหลักการและวิธีการตา<mark>มร</mark>อยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดทั้งระบบเซลล์ แสงอาทิตย์แบบแยกโดดและระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าตั้งแต่ในอดีตจนถึง ้ ปัจจุบัน ซึ่งงานวิจัยวิทย<mark>านิพนธ์นี้ได้นำเสนอการนำปัญญ</mark>าปร<mark>ะดิษ</mark>ฐ์โครงข่ายประสาทเทียมเข้ามา ้แก้ไขปัญหาวิธีการตามร<mark>อยจุด</mark>กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี<mark>การเที</mark>ยบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิด ้วงจรของระบบเซลล์แสงอ<mark>าทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส</mark> โดยองค์ความรู้ที่ได้จากผลงานวิจัย ้ในอดีตถือเป็นแนวทางในการพั<mark>ฒนาเทคนิคการตามรอยจุดกำ</mark>ลังไฟฟ้าสูงสุดให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สำหรับงานวิจัยวิทยานิพนธ์

บทที่ 3 ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสที่มีการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำ

3.1 บทนำ

การใช้งานระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสให้มีประสิทธิภาพที่ดีที่สุด ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงสำหรับผลิตพลังงานไฟฟ้าจำเป็นต้องมีระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุด ซึ่งวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่เป็นที่นิยมแพร่หลายคือ วิธีการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำ โดยงานวิจัยวิทยานิพนธ์ได้นำเสนอวิธีการรบกวนและการสังเกต (P&O method) บนหลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสโดยโครงสร้างวงจรสองขั้น ซึ่งวิทยานิพนธ์จะเรียกวิธีการรบกวนและ การสังเกตว่าวิธี P&O ในบทนี้ได้อธิบายเนื้อหาอย่างละเอียดเกี่ยวกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ เซลล์แสงอาทิตย์ ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ ขั้นเดียวและแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ผลการตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนช้ำด้วยวิธี P&O การออกแบบพารามิเตอร์ วงจรต่าง ๆ การออกแบบตัวควบคุมพีไอด้วยวิธีการออกแบบตัวควบคุมแบบดั้งเดิม รวมถึงผลการ จำลองสถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนช้ำวิธี P&O บนคอมพิวเตอร์ด้วย โปรแกรม MATLAB/Simulink

3.2 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของเซลล์แสงอาทิตย์

โดยทั่วไปแล้วเซลล์แสงอาทิตย์ถูกผลิตจากสารกึ่งตัวนำ ซึ่งวงจรสมมูลของเซลล์แสงอาทิตย์ ประกอบไปด้วยแหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้าในอุดมคติต่อขนานกับไดโอดและความต้านทานขนานของ แสงอาทิตย์ต่ออนุกรมกับความต้านทานอนุกรมของเซลล์แสงอาทิตย์สามารถแสดงวงจรสมมูลของ เซลล์แสงอาทิตย์ในรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 วงจร<mark>สมม</mark>ูลของเซลล์แสงอาทิตย์

จากรูปที่ 3.1 กระแสไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) สามารถเขียนสมการจากกฎของเคอร์ ชอฟฟ์ของกระแสไฟฟ้า (Kirchhoff's Current Law: KCL) บนหลักการผลรวมของกระแสไฟฟ้าที่ ไหลเข้า ณ จุดใด ๆ จะมีค่าเท่าผลรวมกระแสไฟฟ้าที่ไหลออก ณ จุดนั้น ๆ ดังสมการที่ (3-1)

$$I_{pv} = I_{ph} - I_D - I_{R_{sh}}$$
(3-1)

จากสมการที่ (3-1) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

		22
$I_{R_{sh}}$	คือ	กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านความต้านทานขนานของเซลล์แสงอาทิตย์ (A)
I_{D}	คือ	กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านไดโอดของเซลล์แสงอาทิตย์ (A)
I_{ph}	คือ	กระแสไฟฟ้าที่เกิดจากแสงอาทิตย์ (A)
I_{pv}	คือ	กระแสไฟฟ้าที่ผลิตได้จากเซลล์แสงอาทิตย์ (A)

และจากสมการที่ (3-1) สามารถเขียนพจน์ของกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านไดโอดของเซลล์ แสงอาทิตย์ (*I*_D) และพจน์ของกระแสไฟฟ้าที่ผลิตได้จากเซลล์แสงอาทิตย์ (*I*_{ph}) ให้อยู่ในรูปของ แรงดันไฟฟ้าที่ตกคร่อมได้โอดของเซลล์แสงอาทิตย์ (*V*_D) ดังแสดงในสมการที่ (3-2) และสมการที่ (3-3) ตามลำดับ

$$I_D = I_s \left[\exp\left(\frac{V_D}{nCV_{th}}\right) - 1 \right]$$
(3-2)

$$I_{R_{sh}} = \frac{V_D}{R_{sh}}$$
(3-3)

จากสมการที่ (3-2) และสมการที่ (3-3) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

- *I* คือ กระแสไฟฟ้าอิ่มตัวของไดโอดเซลล์แสงอาทิตย์ (A)
- V_D คือ แรงดันไฟฟ้าตกคร่อมไดโอดของเซลล์แสงอาทิตย์ (V)
- n คือ ค่าคงที่แฟกเตอร์ในอุดมคติ (Ideality factor) ของไอโอด (ชนิดซิลิกอนมี ค่าเท่ากับ 1.3)
- C คือ จำนวนเซลล์แสงอาทิตย์ที่ต่ออนุกรมใน 1 มอดูล
- V_{th} คือ ค่าความต่างศักย์ขีดเริ่ม (threshold voltage) ของไดโอดเซลล์แสงอาทิตย์

สามารถคำนวณได้จาก $V_{th} = \frac{KT}{q}$ (V)

- K คือ ค่าคงที่ของโบลทซ์มันน์ (boltzmann constant) ซึ่งมีค่าเท่ากับ
 1.3806504×10⁻²³ J/Kevin
- T คือ อุณหภูมิของเซล<mark>ล์</mark>แสงอ<mark>า</mark>ทิตย์ (Kevin)
- q คือ ค่าประจุของอิเล็กตรอน ${f v}$ ึ่งมีค่าเท่ากับ 1.602×10⁻¹⁹ f C
- R_{sh} คือ ความต้านท<mark>านข</mark>นานของเซลล์แสงอาทิตย์ (Ω)

เมื่อนำกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านไดโอดของเซลล์แสงอาทิตย์ในสมการที่ (3-2) และกระแสไฟฟ้า ที่ไหลผ่านตัวต้านทานขนานของเซลล์แสงอาทิตย์สมการที่ (3-3) ไปแทนในสมการที่ (3-1) จะได้ดัง สมการที่ (3-4)

$$I_{pv} = I_{ph} - I_s \left[\exp\left(\frac{V_D}{nCV_{th}}\right) - 1 \right] - \frac{V_D}{R_{sh}}$$
(3-4)

จากสมการที่ (3-4) พบว่ากระแสไฟฟ้าอิ่มตัวของไอโอดของเซลล์แสงอาทิตย์ (I_s) สามารถ เขียนในรูปความสัมพันธ์ของกระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร (I_s) และแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (V_{oc}) ของเซลล์แสงอาทิตย์ดังแสดงในสมการที่ (3-5) และแรงดันไฟฟ้าตกคร่อมไดโอดเซลล์แสงอาทิตย์ (I_D) สามารถเขียนในรูปความสัมพันธ์ของแรงดันไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) ดังแสดงในสมการที่ (3-6)

$$I_{s} = \frac{I_{sc}}{\exp\left(\frac{V_{oc}}{nCV_{th}}\right) - 1}$$
(3-5)

$$V_D = V_{pv} + I_{pv} R_s \tag{3-6}$$

4	4		0	~	പ വ പ്
റററെഡുറെട്ട് (1	2 E) പറംഗ്യാക്കര്	$(2 \ ()$	anunen 20100000	ຕດຄືເຫ	പ്പ്ക്ക്ബ്
ง เกลมกาวท เว	ว-วา และสมกาวท	10-01	ส เม เวเยงบ เยพ เ	วามเท	61 3 6 8 8 9 1 7 1
• • • • • • • • • • • • • •		()			

I_{sc}	คือ	กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์ (A)
V_{oc}	คือ	แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์ (V)
V_{pv}	คือ	แรงดันไฟฟ้าที่ตกคร่อมขั้วของเซลล์แสงอาทิตย์ (V)
R_{s}	คือ	ความต้านทานอนุกรมของเซลล์แสงอาทิตย์ ($oldsymbol{\Omega}$)

เมื่อนำกระแสไฟฟ้าอิ่มตัวของไดโอดของเซลล์แสงอาทิตย์ในสมการที่ (3-5) และแรงดันไฟฟ้าตก คร่อมไดโอดของเซลล์แสงอาทิตย์ในสมการที่ (3-6) แทนลงในสมการที่ (3-4) จะได้ดังสมการที่ (3-7)

$$I_{pv} = I_{ph} - \left(\frac{I_{sc}}{\exp\left(\frac{V_{oc}}{nCV_{th}}\right) - 1}\right) \left(\exp\left(\frac{V_{pv} + I_{pv}R_s}{nCV_{th}}\right) - 1\right) - \frac{V_{pv} + I_{pv}R_s}{R_{sh}}$$
(3-7)

3.2.1 ผลกระทบของอ<mark>ุณห</mark>ภูมิและความเข้ม<mark>แสง</mark>ของเซลล์แสงอาทิตย์

ผลกระทบของอุณหภูมิและความเข้มแสงของเซลล์แสงอาทิตย์มีผลต่อจุดการทำงาน ของเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งทำให้เซลล์แสงอาทิตย์ทำงานภายใต้ประสิทธิภาพไม่เท่ากันในแต่ละวันที่มี การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ซึ่งผลกระทบของอุณหภูมิของเซลล์แสงอาทิตย์ส่งผลกระทบกับ ตัวแปรในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของเซลล์แสงอาทิตย์คือ กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร (*I*_{sc}) และ แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (*V*_{cc}) โดยมีความสัมพันธ์ดังสมการที่ (3-8) และสมการที่ (3-9) ตามลำดับ

$$I_{sc,T} = I_{sc,T_{ref}} + K_i(T - T_{ref})$$
(3-8)

10

$$V_{oc,T} = V_{oc,T_{ref}} + K_v (T - T_{ref})$$

C

(3-9)

จากสมการที่ (3-8) และสมการที่ (3-9) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

$I_{sc,T}$	คือ	กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์ ณ อุณหภูมิ
$V_{oc,T}$	คือ	T Kevin (A) แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์ ณ อุณหภูมิ
$I_{sc,T_{ref}}$	คือ	T Kevin (V) กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์ ณ อุณหภูมิ
		T_{ref} Kevin (A)

$V_{oc,T_{ref}}$	คือ	แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์ ณ อุณหภูมิ
		<i>T_{ref}</i> Kevin (V)
K_i	คือ	ค่าคงที่ของการเปลี่ยนแปลงค่ากระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจรต่อการเปลี่ยนแปลง
		อุณหภูมิหนึ่งเคลวิน (A/ Kevin)
K_{v}	คือ	ค่าคงที่ของการเปลี่ยนแปลงค่าแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรต่อการเปลี่ยนแปลง
		อุณหภูมิหนึ่งเคลวิน (V/ Kevin)
Т	คือ	อุณหภูมิของเซลล์แสงอาทิตย์ขณะที่พิจารณา (Kevin)
T_{ref}	คือ	อุณหภูมิอ้างอิงของ <mark>เซล</mark> ล์แสงอาทิตย์ มีค่าเท่ากับ 298.15 Kevin

จากผลกระทบของอุณหภูมิเมื่อพิ<mark>จารณา</mark>เงื่อนไขความเข้มแสงมีค่าคงที่และอุณหภูมิมีการ เปลี่ยนแปลงส่งผลให้กราฟคุณลักษณะเฉพา<mark>ะ</mark>ของเซ<mark>ล</mark>ล์แสงอาทิตย์มีการเปลี่ยนแปลงแสดงดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 กราฟคุณลักษณะเฉพาะของเซลล์แสงอาทิตย์เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ

ผลกระทบของความเข้มแสงต่อพารามิเตอร์เซลล์แสงอาทิตย์ที่ทำให้จุดการทำงานของเซลล์ แสงอาทิตย์มีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งผลกระทบดังกล่าวส่งผลต่อกระแสไฟฟ้าที่เกิดจากแสงอาทิตย์และ ค่าความต้านทานขนานของเซลล์แสงอาทิตย์โดยมีความสัมพันธ์ดังสมการที่ (3-10) และสมการที่ (3-11) ตามลำดับ

$$I_{ph,G} = I_{sc} \left(\frac{G}{G_{ref}} \right)$$
(3-10)

$$R_{sh,G} = R_{sh,G_{ref}} \left(\frac{G_{ref}}{G}\right)$$
(3-11)

จากสมการที่ (3-10) และสมการที่ (3-11) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

$I_{ph,G}$	คือ	กระแสไฟฟ้าที่เกิดจากแสงอาทิตย์ ณ ความเข้มแสง $G{ m W/m^2}({ m A})$
$R_{sh,G}$	คือ	ความต้านทานขนานของเซลล์แสงอาทิตย์ ณ ความเข้มแสง G W/m $^2(\Omega)$
$R_{sh,G_{ref}}$	คือ	ความต้านทานขนานของเซลล์แสงอาทิตย์ ณ ความเข้มแสง $G_{_{ref}}$ W/m $^2(\Omega)$
G	คือ	ความเข้มแสงของเ <mark>ซลล์</mark> แสงอาทิตย์ขณะที่พิจารณา (W/m²)
$G_{\rm ref}$	คือ	ความเข้มแสงอ้างอิ <mark>งข</mark> องเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1,000 W/m ²

จากผลกระทบของความเข้มแสงเมื่อพิจารณาเงื่อนไขอุณหภูมิคงที่และความเข้มแสงมีการ เปลี่ยนแปลงส่งผลให้กราฟคุณลักษณะเฉพ<mark>า</mark>ะของเซ<mark>ล</mark>ล์แสงอาทิตย์มีการเปลี่ยนแปลงแสดงดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 กราฟคุณลักษณะเฉพาะของเซลล์แสงอาทิตย์เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง

เมื่อนำผลกระทบของอุณหภูมิและความเข้มแสงของเซลล์แสงอาทิตย์มารวมกันส่งผลตัวแปร กระแสไฟฟ้าที่เกิดจากแสงอาทิตย์ (*I*_{ph}) ในพารามิเตอร์ของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของเซลล์ แสงอาทิตย์มีการเปลี่ยนแปลงดังแสดงในสมการที่ (3-12)

$$I_{ph} = \left[I_{sc} + K_i \left(T - T_{ref}\right)\right] \left(\frac{G}{G_{ref}}\right)$$
(3-12)

3.2.2 ผลกระทบการต่ออนุกรมและขนานของแผงเซลล์แสงอาทิตย์

การใช้งานแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (PV module) ในการผลิตกำลังไฟฟ้าที่ให้ กำลังไฟฟ้าสูงจำเป็นต้องมีการต่อแผงเซลล์แสงอาทิตย์เพิ่มขึ้น เนื่องจากแผงเซลล์แสงอาทิตย์หนึ่งแผง สามารถผลิตกำลังไฟฟ้าได้อยู่ในช่วง 10-450 วัตต์ โดยการต่อเซลล์แสงอาทิตย์มีสองรูปแบบคือ การ ต่ออนุกรมแผงเซลล์แสงอาทิตย์และการต่อขนานแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งการต่ออนุกรมแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ช่วยทำให้แรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์มีค่าเพิ่มขึ้นและการต่อขนานแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ช่วยทำให้กระแสไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์มีค่าเพิ่มขึ้น โดยผลกระทบการต่ออนุกรมและ การต่อขนานแผงเซลล์แสงอาทิตย์ต่อการผลิตกระแสไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์สามารถแสดง ความสัมพันธ์ดังสมการที่ (3-13)

$$I_{pv} = N_p I_{ph} - N_p I_s \left(\exp\left(\frac{\frac{V_{pv}}{N_s} + \frac{I_{pv}R_s}{N_p}}{nCV_{th}}\right) - 1\right) - \frac{\left(\frac{N_p}{N_s}V_{pv} + I_{pv}R_s\right)}{R_{sh}}$$
(3-13)

จากสมการที่ (3-13) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้ N_p คือ จำนวนแผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่ต่อขนานกัน (แผง)

N_s คือ จำนวนแผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่ต่ออนุกรมกัน (แผง)

3.3 ระบบเซลล์แ<mark>สงอ</mark>าทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปล<mark>งผัน</mark>กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น กระแสสลับแบบขั้นเดียว<mark>และแบบจำลองทางคณิตศาส</mark>ตร์

การนำเซลล์แสงอาทิตย์มาใช้สำหรับการผลิตพลังงานไฟฟ้าจำเป็นต้องอาศัยวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้า โดยวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าจะแปลงผันกำลังไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมี การออกแบบระบบสำหรับควบคุมการทำงาน โดยการออกแบบระบบควบคุมและการวิเคราะห์ผล การตอบสนองของระบบอิเล็กทรอนิกส์กำลังจึงจำเป็นต้องอาศัยแบบจำลองของระบบ โดยทั่วไป แบบจำลองของระบบอิเล็กทรอนิกส์กำลังมักเป็นแบบจำลองที่ขึ้นอยู่กับเวลาเนื่องมาจากพฤติกรรม การทำงานของสวิตช์ทำให้แบบจำลองดังกล่าวมีความซับซ้อนในการนำมาใช้ประโยชน์ในการ ออกแบบและการวิเคราะห์ระบบ การจำกัดผลของสวิตช์มีหลายวิธีการเพื่อให้ได้แบบจำลองไม่ขึ้นอยู่ กับเวลา เช่น วิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานทั่วไป (generalized state-space averaging method: GSSA method) เป็นวิธีที่เหมาะกับแบบจำลองของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสตรง และวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส วิธีการที่คิว (dq transformation) เป็นวิธีการที่เหมาะกับแบบจำลองระบบไฟฟ้าสามเฟส ซึ่งงานวิจัยวิทยานิพนธ์นำเสนอแบบจำลอง ทางคณิตศาสตร์ที่ไม่ขึ้นอยู่กับเวลาสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสขั้นเดียว โดยระบบไฟฟ้าที่พิจารณาแสดงดังรูปที่ 3.4 ซึ่งประกอบ ไปด้วย แผงเซลล์แสงอาทิตย์ วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส และขวด ลวดเหนี่ยวนำต่ออนุกรมกับตัวต้านทาน

รูปที่ 3.4 ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่ง เฟสขั้นเดียว

เมื่อพิจารณาระบบไฟฟ้าในรูปที่ 3.4 สามารถวิเคราะห์ระบบไฟฟ้าด้วยกฎเคอร์ชอฟฟ์ของ กระแสไฟฟ้า (Kirchoff's current Law: KCL) และกฎเคอร์ชอฟฟ์ของแรงดันไฟฟ้า (Kirchoff's voltage Law: KVL) แสดงดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 การวิเคราะห์ระบบไฟฟ้าด้วยกฎของเคอร์ชอฟฟ์

จากรูปที่ 3.5 ประยุกต์ใช้ KCL ที่โนด V_{pv} แสดงการเปลี่ยนแปลงของแรงดันไฟฟ้าของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ดังสมการที่ (3-14) และประยุกต์ใช้ KVL ที่วงรอบ I_L แสดงการเปลี่ยนแปลงของ กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำดังสมการที่ (3-15)

$$\frac{dV_{pv}}{dt} = \frac{1}{C_{pv}} \left(I_{pv} - I_{inv} \right)$$
(3-14)

$$\frac{dI_L}{dt} = \frac{1}{L} \left(V_{out} - I_L R \right) \tag{3-15}$$

จากสมการที่ (3-14) และสมการที<mark>่ (3-15)</mark> สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

$rac{dV_{pv}}{dt}$	คือ	อัตราการเปลี่ยนแปลงแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V/s)
$C_{_{pv}}$	คือ	ตัวเก็บประจุ <mark>ที่ห</mark> น้าแผงเซ <mark>ลล์แ</mark> สงอาทิตย์ (μF)
I_{pv}	คือ	กระแสไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์ (A)
I _{inv}	คือ	กระแส <mark>ไฟฟ้</mark> าอินพุตของวงจรแป <mark>ลงผ</mark> ันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ
		หนึ่งเฟส (A)
$\frac{dI_L}{dt}$	คือ	อัตราการเปลี่ยนแปลงกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำ (A/s)
L	คือ	ขดลวดเหนี่ยวนำ (mH)
V_{out}	คือ	<mark>แรงดันไฟฟ้าเอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลั</mark> งไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ
	С,	หนึ่งเฟส (V)
I_L	คือ	กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำ (A)
R	คือ	ความต้านทาน (Ω) คโบโลยีลอ

เมื่อพิจารณาวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสขั้นเดียวแสดงดัง รูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสขั้นเดียว

จากรูปที่ 3.6 สามารถเขียนอธิ<mark>บา</mark>ยความสัมพันธ์ระหว่างอินพุตกับเอาต์พุตของแรงดันไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้าแสดงดังสมการที่ (3-16)

$$\begin{bmatrix}
 V_{out} = u(t)V_{in} \\
 I_{in} = u(t)I_{out}
 \end{bmatrix}$$
(3-16)

จากสมการที่ (3-16) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

- V_{in}
 คือ
 แรงดันไฟฟ้าอินพุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ

 หนึ่งเฟสขั้นเดียว (V)
 20
- I_{in} คือ กระแสไฟฟ้าอินพุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ หนึ่งเฟสขั้นเดียว (A)
- *I*_{out} คือ กระแสไฟฟ้าเอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแส
 สลับหนึ่งเฟสขั้นเดียว (A)
- *u(t)* คือ ฟังก์ชันในการสวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ
 หนึ่งเฟสขั้นเดียว

เมื่อพิจารณาฟังก์ชันการทำงานของสวิตช์วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น กระแสสลับในรูปสัญญาณการควบคุมวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับด้วยเทคนิค พีดับยูเอ็ม (pulse width modulation: PWM) ซึ่งเทคนิคการควบคุมวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสดังกล่าวเป็นวิธีการอาศัยสัญญาณสำหรับความกว้างของพัลส์ (V_{ref}) มาเปรียบเทียบกับสัญญาณพาหะรูปสามเหลี่ยม (V_{triangle}) ที่มีขนาดและความถี่ของสัญญาณ คงที่ โดยการเปรียบเทียบดังกล่าวสามารถอธิบายความสัมพันธ์ในรูปค่าดัชนีการมอดูเลตแบบสองขั้ว (bipolar modulation: M) (สุชาวดี จีนสุทธิ์, 2562) แสดงดังสมการที่ (3-17) ซึ่งหลักการทำงานของ สวิตช์วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสแสดงดังรูปที่ 3.7

$$M = \frac{V_{ref}}{V_{triangle}}$$
(3-17)

้จากสมการที่ (3-17) สามารถอธิบาย<mark>พา</mark>รามิเตอร์ได้ดังนี้

М	คือ	ค่ามอดูเลตของวงจ <mark>ร โ</mark> ดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1
V_{ref}	คือ	สัญญาณสำหรับ <mark>การปรับ</mark> ความกว้างของพัลส์ (V)
$V_{triangle}$	คือ	สัญญาณพาหะร <mark>ูป</mark> สามเห <mark>ล</mark> ี่ยม (V)

จากรูปที่ 3.7 สามารถอธิบายการทำงานของสวิตช์วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น กระแสสลับหนึ่งเฟส โดยมีเงื่อนไขการทำงานดังนี้

กรณี $V_{\scriptscriptstyle triangle}>V_{\scriptscriptstyle ref}$ สวิตซ์ S_2 และสวิตซ์ S_3 ทำงาน ส่วน สวิตซ์ S_1 และสวิตซ์ S_4 ไม่ ทำงาน

กรณี $V_{\scriptscriptstyle triangle} < V_{\scriptscriptstyle ref}$ สวิตซ์ S_2 และสวิตซ์ S_3 ไม่ทำงาน ส่วน สวิตซ์ S_1 และสวิตซ์ S_4 ทำงาน

การทำงานสวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับสามารถหา ความสัมพันธ์แรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าเอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น กระแสสลับหนึ่งเฟสในรูปสัญญาณค่าเฉลี่ย (root mean square: rms) แสดงดังสมการที่ (3-18)

$$V_{rms} = \frac{V_{in}M}{\sqrt{2}}$$

$$I_{rms} = \frac{I_{out}M}{\sqrt{2}}$$
(3-18)

จากสมการที่ (3-18) สามารถอธิบ<mark>า</mark>ยพาร<mark>า</mark>มิเตอร์ได้ดังนี้

V_{rms}	คือ	แรงดันไฟฟ้าเฉล <mark>ี</mark> ย (V)
I_{rms}	คือ	กระแสไฟฟ้ <mark>าเฉลี่</mark> ย (A)

เมื่อพิจารณาสมการที่ (3-16) รวมกับสมการที่ (3-18) สามารถเขียนอธิบายความสัมพันธ์ อินพุตกับเอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสได้ใหม่ดังสมการที่ (3-19)

$$\begin{cases} V_{out} = \frac{u(t)V_{in}M}{\sqrt{2}} \\ I_{in} = \frac{u(t)I_{out}M}{\sqrt{2}} \end{cases}$$
(3-19)

เมื่อนำสมการที่ (3-19) ไปแทนในสมการที่ (3-14) และสมการที่ (3-15) จะทำให้แบบจำลอง ทางคณิตศาสตร์ที่ได้เป็นแบบจำลองที่ขึ้นอยู่กับเวลาแสดงดังสมการที่ (3-20) และสมการที่ (3-21) เนื่องจากเป็นผลกระทบจากการทำงานของสวิตช์วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ หนึ่งเฟส เพื่อที่จะกำจัดแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ขึ้นอยู่กับเวลาจำเป็นต้องอาศัยวิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิ สถานะทั่วไป (generalized state-space averaging method: GSSA method) ในการแปลง แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ขึ้นกับเวลาเป็นแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ไม่ขึ้นอยู่กับเวลา

$$\frac{dV_{pv}}{dt} = \frac{1}{C_{pv}} \left(I_{pv} - \frac{u(t)MI_L}{\sqrt{2}} \right)$$
(3-20)

$$\frac{dI_L}{dt} = \frac{1}{L} \left(\frac{u(t)MV_{pv}}{\sqrt{2}} - I_L R \right)$$
(3-21)

3.3.1 วิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไป

วิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไป (A. Emadi, 2004) จะอาศัยอนุกรมฟูเรียร์ที่มี สัมประสิทธิ์ที่ขึ้นอยู่กับเวลาในช่วง [t-T, T] สามารถเขียนอยู่ในรูปตัวแปร x(t) ของอนุกรมฟูเรียร์แสดง ดังสามการที่ (3-22)

$$x(t) = \sum_{k=n}^{n} \langle x \rangle_{k}(t) e^{jk\omega t}$$
(3-22)
ดังนั้น $\omega = \frac{2\pi}{T_{s}}$

้จากสมการที่ (3-22) สามารถ<mark>อ</mark>ธิ<mark>บ</mark>ายพารามิเต<mark>อร์ได้ดั</mark>งนี้

x(t)	คือ	สัญญาณรายคาบ
$\langle x \rangle_k(t)$	คือ	สัมประสิทธิ์ฟูเรียร์เชิงซ้อน (complex Fourier coefficients)
ω	คือ	ความถี่ระบบ (rad/s)
T_s	คือ	คาบเวลาของสวิตช์

จากสมการที่ (3-20) ตัวแปร k ของอนุกรมฟูเรียร์เป็นตัวแปรที่บ่งบอกถึงความแม่นยำและ ความถูกต้องของอนุกรมฟูเรียร์ กรณีที่ k มีค่าเป็นอนันต์บ่งบอกได้ว่าค่าความผิดพลาดของอนุกรม ฟูเรียร์มีค่าเท่ากับ 0 วิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไปจะมีสถานะเดียวในกรณีที่ตัวแปรสถานะไม่มีการสั่น หรือตัวแปรสถานมีค่าเกือบจะคงที่พิจารณาให้ค่า k = 0 ซึ่งเรียกว่าการประมาณค่าฮาร์มอนิกอันดับที่ ศูนย์ (zero-order approximation) กรณีที่ตัวแปรสถานะมีการสั่นในลักษณะคล้ายสัญญาณไซน์จะ พิจารณาให้ค่า k = -1,1 ซึ่งเรียกว่าการประมาณค่าฮาร์มอนิกอันดับที่หนึ่ง (first-order approximation) นอกจากนี้หากตัวแปรสถานะมีองค์ประกอบคงที่และมีการสั่นของสัญญาณจะ พิจารณาให้ค่า k = -1,0,1 สำหรับงานวิจัยวิทยานิพนธ์จะใช้การประมาณค่าฮาร์มอนิกอันดับที่ศูนย์ และการประมาณค่าฮาร์มอนิกอันดับที่หนึ่งในการพิสูจน์หาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบไฟฟ้า คุณสมบัติของอนุกรมฟูเรียร์เชิงซ้อนสำหรับการพิสูจน์แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบ ไฟฟ้าประกอบด้วย 3 คุณสมบัติ

1. คุณสมบัติอัตราการเปลี่ยนแปลงตามเวลาแสดงดังสมการที่ (3-23)

$$\frac{d\langle x\rangle_{k}(t)}{dt} = \left\langle \frac{dx}{dt} \right\rangle_{k}(t) - jk\omega\langle x\rangle_{k}(t)$$
(3-23)

2. คุณสมบัติการคูณแสดงดังสมการที่ (3-24)

$$\langle x \times y \rangle_{k} = \sum_{k} \langle x \rangle_{k-i} \times \langle y \rangle_{i}$$
 (3-24)

คุณสมบัติฟังก์ชันคือจำนวนจริงแสดงดังสมการที่ (3-25)

$$\langle x \rangle_{-k} = \langle \overline{x} \rangle_{k} = \langle x \rangle_{k}^{*}$$
 (3-25)

เมื่อพิจารณาสัญญาณเอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส ในรูปของสัญญาณรายคาบของการทำงานของสวิตช์วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ หนึ่งเฟส โดยสัญญาณราย<mark>คาบ</mark>ขอ<mark>งสวิตช์สามารถเขียนในรูปฟั</mark>งก์ชั<mark>นกา</mark>รสวิตช์แสดงดังรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.8 ฟังก์ชันการสวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส

จากรูปที่ 3.8 เมื่อพิจารณารูปสัญญาณฟังก์ชันสวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรง เป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสสามารถเขียนอธิบายดังสมการที่ (3-26)

$$u(t) = \begin{cases} 1 & 0 < \omega t < \frac{T_s}{2} \\ -1 & \frac{T_s}{2} < \omega t < T_s \end{cases}$$
(3-26)

จากสมการที่ (3-26) สามารถอธิบายได้ดังนี้

u(t) คือ ฟังก์ชันสวิตช์ของวงจระแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่ง
 เฟส

จากฟังก์ชันสวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส เมื่อ พิจารณาฟังก์ชันสวิตช์ในรูปสัมประสิทธิ์อนุกรมฟูเรียร์เชิงซ้อนด้วยการประมาณค่าฮาร์มอนิกอันดับที่ ศูนย์และการประมาณค่าฮาร์มอนิกอับดับที่หนึ่งสามรถคำนวณ $\langle u \rangle_0(t)$ และ $\langle u \rangle_1(t)$ ดังสมการที่ (3-27) และสมการที่ (3-28) ตามลำดับ

$$k = 0; \quad \left\langle u \right\rangle_{0}(t) = \frac{1}{2\pi} \left[\int_{0}^{\pi} 1e^{0}d\theta + \int_{\pi}^{2\pi} -1e^{0}d\theta \right] = 0$$
(3-27)

$$k = 1; \ \left\langle u \right\rangle_{1}(t) = \frac{1}{2\pi} \left[\int_{0}^{\pi} 1e^{-j\theta} d\theta + \int_{\pi}^{2\pi} -1e^{-j\theta} d\theta \right] = \frac{-2j}{\pi}$$
(3-28)

จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ขึ้นอยู่กับเวลา เมื่อพิจารณาสมการที่ (3-20) และสมการที่ (3-21) พบว่าตัวแปรสถานะของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสประกอบไป ด้วย 4 ตัวแปรแสดงดังสมการที่ (3-29)

$$\begin{cases} \left\langle V_{pv} \right\rangle_{0} = x_{1} \\ \left\langle I_{L} \right\rangle_{0} = x_{2} \\ \left\langle V_{pv} \right\rangle_{1} = x_{3} + jx_{4} \\ \left\langle I_{L} \right\rangle_{1} = x_{5} + jx_{6} \end{cases}$$
(3-29)

จากตัวแปรสถานะของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสสามารถ พิสูจน์หาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ไม่ขึ้นกับเวลาด้วยวิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไป โดยเริ่มพิจารณา ตัวแปรแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) และกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำ (I_L) ในรูปสัมประสิทธิ์อนุกรุมฟูเรียร์เชิงซ้อนดังนี้

พิจารณาแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($V_{_{pv}}$) ในสมการที่ (3-20)

กรณีพิจารณา k=0

$$\left\langle \frac{dV_{pv}}{dt} \right\rangle_{0} = \frac{1}{C_{pv}} \left(I_{pv} - \frac{M \left\langle u(t) \times I_{L} \right\rangle_{0}}{\sqrt{2}} \right)$$

จากคุณสมบัติการคูณข้อที่ 2

$$\begin{split} \left\langle u(t) \times I_L \right\rangle_0 &= \sum_i \left\langle u(t) \right\rangle_{k-i} \times \left\langle I_L \right\rangle_i \\ &= \left\langle u(t) \right\rangle_{-1} \times \left\langle I_L \right\rangle_1 + \left\langle u(t) \right\rangle_0 \times \left\langle I_L \right\rangle_0 + \left\langle u(t) \right\rangle_1 \times \left\langle I_L \right\rangle_{-1} \\ &= \left\langle u(t) \right\rangle_{-1} \times \left\langle I_L \right\rangle_1 + \left\langle u(t) \right\rangle_1 \times \left\langle I_L \right\rangle_{-1} \end{split}$$

จากคุณสมบัติฟัง<mark>ก์ชันคือจำนวนจริงในข้อที่</mark> 3

$$= \langle u(t) \rangle_{1}^{*} \times \langle I_{L} \rangle_{1} + \langle u(t) \rangle_{1} \times \langle I_{L} \rangle_{1}^{*}$$

$$\langle \frac{dV_{pv}}{dt} \rangle_{0} = \frac{I_{pv}}{C_{pv}} - \frac{M}{\sqrt{2}C_{pv}} (\langle u(t) \rangle_{1}^{*} \times \langle I_{L} \rangle_{1} + \langle u(t) \rangle_{1} \times \langle I_{L} \rangle_{1}^{*})$$

กรณีพิจารณา k=1

สัญญาณของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) เป็นสัญญาณที่มีค่าเกือบ คงที่จึงไม่พิจารณากรณี k=1 เพราะเป็นองค์ประกอบทางด้านกระแสสลับ

เมื่อพิจารณาแบบจำลองที่ไม่ขึ้นอยู่กับเวลาด้วยการแทนตัวแปรในสมการที่ (3-29) จะ ได้ความสัมพันธ์เชิงอนุพันธ์แสดงดังสมการที่ (3-30)

$$\dot{x}_{1} = \frac{I_{pv}}{C_{pv}} - \frac{M}{\sqrt{2}C_{pv}} \left[\left(\frac{2j}{\pi} \right) (x_{5} + jx_{6}) + \left(-\frac{2j}{\pi} \right) (x_{5} - jx_{6}) \right]$$
$$\dot{x}_{1} = \frac{I_{pv}}{C_{pv}} - \frac{4Mx_{6}}{\sqrt{2}\pi C_{pv}}$$
(3-30)

พิจารณากระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำ (I_L) ในสมการที่ (3-21)

กรณีพิจารณา k=0

สัญญาณของกระแสไฟฟ้าที่<mark>ไห</mark>ลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำ (I_L) เป็นสัญญาณที่มีการสั่น ของรูปสัญญาณคล้ายสัญญาณไชน์จึงไม่พิจารณากรณี k=0 เพราะเป็นองค์ประกอบทางด้าน กระแสตรง

กรณีพิจารณา *k*=1

จากคุณสมบัติอัตราการเปลี่ยนแป<mark>ล</mark>งตามเว<mark>ล</mark>าข้อที่ 1

$$\left\langle \frac{dI_{L}}{dt} \right\rangle_{1} = \frac{1}{L} \left(\frac{M \left\langle u(t) \times V_{pv} \right\rangle_{1}}{\sqrt{2}} - \left\langle I_{L} \right\rangle_{1} R \right) - j\omega \left\langle I_{L} \right\rangle_{1}$$

จากคุณสมบัติกา<mark>รคูณ</mark>ข้อที่ 2

$$\begin{split} \left\langle u(t) \times V_{pv} \right\rangle_{1} &= \sum_{i} \left\langle u(t) \right\rangle_{k-i} \times \left\langle V_{pv} \right\rangle_{i} \\ &= \left\langle u(t) \right\rangle_{2} \times \left\langle V_{pv} \right\rangle_{-1} + \left\langle u(t) \right\rangle_{1} \times \left\langle V_{pv} \right\rangle_{0} + \left\langle u(t) \right\rangle_{0} \times \left\langle V_{pv} \right\rangle_{1} \\ &= \left\langle u(t) \right\rangle_{1} \times \left\langle V_{pv} \right\rangle_{0} \end{split}$$

$$\left\langle \frac{dI_{L}}{dt} \right\rangle_{1} = \frac{M \left\langle u(t) \right\rangle_{1} \times \left\langle V_{pv} \right\rangle_{0}}{\sqrt{2}L} - \frac{\left\langle I_{L} \right\rangle_{1} R}{L} - j\omega \left\langle I_{L} \right\rangle_{1}$$

เมื่อพิจารณาแบบจำลองที่ไม่ขึ้นอยู่กับเวลาด้วยการแทนตัวแปรในสมการที่ (3-29) จะได้ ความสัมพันธ์เชิงอนุพันธ์แสดงดังสมการที่ (3-31)

$$\dot{x}_{5} + j\dot{x}_{6} = \frac{M}{\sqrt{2}L} \left(\frac{-j2}{\pi}\right) (x_{1}) - \frac{R}{L} (x_{5} + jx_{6}) - j\omega (x_{5} + jx_{6})$$
(3-31)

สามารถเขียนอธิบายแยกเป็นตัวแปร \dot{x}_5 และ \dot{x}_6 แสดงดังสมการที่ (3-32) และสมการที่ (3-33)

$$\dot{x}_5 = \omega x_6 - \frac{R}{L} x_5 \tag{3-32}$$

$$\dot{x}_{6} = \frac{2M}{\sqrt{2\pi L}} x_{6} - \omega x_{1} - \frac{R}{L} x_{5}$$
(3-33)

เมื่อพิจารณาสมการที่ (3-31) สมการที่ (3-32) และสมการที่ (3-33) สามารถเขียนแบบจำลอง ทางคณิตศาสตร์ในรูปสมการที่ (3-34)

$$\dot{x} = Ax + Bu \tag{3-34}$$

เมื่อ $x = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 & x_4 & x_5 & x_6 \end{bmatrix}^T$ และอินพุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรง เป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส $u = \begin{bmatrix} I_{pv} \end{bmatrix}$ สามารถเขียนอธิบายตัวแปร A และตัวแปร B คือค่าเมทริกซ์ ดังนี้

เมื่อพิจารณาสมการที่ (3-34) เมื่อนำตัวแปร A และตัวแปร B แทนในสมการจะสามารถเขียน อยู่ในรูปเมทริกซ์ได้ดังสมการที่ (3-35)

34

จากความสัมพันธ์ของอนุกรมฟูเรียร์<mark>เชิ</mark>งซ้อนสามารถหาค่าตัวแปรสถานะของวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟ<mark>สขั้นเดี</mark>ยวได้ดังสมการที่ (3-36)

$$\begin{cases} V_{pv} = x_1 \\ I_L = 2x_5 \cos(\omega t) - 2x_6 \sin(\omega t) \end{cases}$$
(3-36)

3.3.2 การตรวจสอบ<mark>ความ</mark>ถูกต้องของแบบจ<mark>ำลอง</mark>ทางคณิตศาสตร์

การตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสขั้นเดียวโดยอาศัย การตรวจสอบความถูกต้องด้วยโปรแกรม MATLAB มาเปรียบเทียบระหว่างผลตอบสนองของ แบบจำลองสถานการณ์บนโปรแกรม MATLAB/Simulink กับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่พิสูจน์ขึ้น ซึ่งพารามิเตอร์ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น กระแสสลับหนึ่งเฟสแสดงดังตารางที่ 3.1

here stady
ตารางที่ 3.1 พารามิเตอร์ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น
กระแสสลับหนึ่งเฟสขั้นเดียว

พารามิเตอร์	ค่า	หน่วย
แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร ($V_{\scriptscriptstyle oc}$)	64.6	V
กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร (I_{sc})	6.14	А
จำนวนแผงที่ต่ออนุกรม (N ู)	1	แผง
จำนวนแผงที่ต่อขนาน ($N_{_p}$)	1	แผง
ความต้านทานอนุกรม (R _)	0.43042	Ω
ขดลวดเหนี่ยวนำ (L)	5	mH
ความต้ำนทาน (<i>R</i>)	10	Ω

พารามิเตอร์	ค่า	หน่วย
ตัวเก็บประจุหน้าแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($m{C}_{pv}$)	450	μF
ความถี่เชิงมุม (@)	2(50) <i>π</i>	rad/s

ตารางที่ 3.1 พารามิเตอร์ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น กระแสสลับหนึ่งเฟสขั้นเดียว (ต่อ)

การจำลองสถานการณ์จะกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 500 W/m² เป็น 1,000 W/m² ที่เวลา 0.25 s เมื่อพิจารณากรณีค่ามอดูเลตของระบบเท่ากับ 0.8 ผลการตรวจสอบ ความถูกต้องของแบบจำลองของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) แสดงในรูปที่ 3.9 และผล การตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลองของกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำ (I_L) แสดงดังรูป ที่ 3.10 เมื่อพิจารณากรณีค่ามอดูเลตของระบบเท่ากับ 0.9 ผลการตรวจสอบความถูกต้องของ แบบจำลองของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) แสดงในรูปที่ 3.11 และผลการตรวจสอบ ความถูกต้องของแบบจำลองของกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำ (I_L) แสดงดังรูปที่ 3.12

รูปที่ 3.9 แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($V_{_{pv}}$) ในกรณี M=0.8 เมื่อความเข้มแสง เปลี่ยนแปลงจาก 500 W/m² เป็น 1,000 W/m²

รูปที่ 3.10 กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขุดลวดเหนี่ยวนำ (I_L) ในกรณี M = 0.8 เมื่อความเข้มแสง เปลี่ยนแปลงจาก 500 W/m² เป็น 1,000 W/m²

รูปที่ 3.11 แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) ในกรณี M=0.9 เมื่อความเข้มแสง เปลี่ยนแปลงจาก 500 W/m² เป็น 1,000 W/m²

รูปที่ 3.12 กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขุดลวดเหนี่ยวนำ (I_L) ในกรณี M = 0.9 เมื่อความเข้มแสง เปลี่ยนแปลงจาก 500 W/m² เป็น 1,000 W/m²

้จากผลการตรวจสอบความถูกต้องของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ $(V_{_{pv}})$ ใน

รูปที่ 3.9 และรูปที่ 3.11 และกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านขดลวดเหนี่ยวนำ (*I_L*) ในรูปที่ 3.10 และรูปที่ 3.12 พบว่าเมื่อแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่พิสูจน์ด้วยวิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไปให้ผลการตอบสนองที่ สอดคล้องกับผลการจำลองสถานการณ์ด้วยแบบจำลองมาตรฐานทั้งในสภาวะชั่วครู่และสภาวะอยู่ตัว ดัง สังเกตได้จากกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงเพิ่มขึ้น ส่งผลให้แบบจำลองที่พิสูจน์ขึ้นมีการ เปลี่ยนแปลงไปซึ่งสอดคล้องไปกับแบบจำลองมาตรฐาน ดังนั้นสามารถยืนยันได้ว่าแบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ที่พิสูจน์ขึ้นจากวิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไปมีความถูกต้องและสามารถนำแบบจำลองทาง ดังกล่าวไปพัฒนาในด้านการออกตัวควบคุมได้ต่อไป โดยงานวิจัยวิทยานิพนธ์จะนำแบบจำลองในส่วน ของ *x*₁ ในสมการที่ (3-30) ไปดำเนินการใช้สำหรับออกแบบตัวควบคุมพีไอของวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ซึ่งรายละเอียดจะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ 3.6 ของบทนี้

3.4 หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O

หลักการทำงานการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O (K. Anu R, M. S Sheik, M. Shaleena, 2019) มีขั้นตอนการทำงานเป็นคาบเวลาผ่านการรบกวนการเพิ่มหรือลดแรงดันไฟฟ้าของ แผงเซลล์อาทิตย์โดยตรงด้วยค่า ΔV คงที่ (fixed step size) ซึ่งขั้นการรบกวนแรงดันไฟฟ้าของแผง เซลล์แสงอาทิตย์เริ่มต้นจากการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) และ กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) สำหรับคำนวณหาค่ากำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ (P_{pv}) ดังสมการที่ (3-37)

$$P_{pv}(n) = V_{pv}(n)I_{pv}(n)$$
(3-37)

จากสมการที่ (3-37) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

$P_{_{pv}}(n)$ คือ	กำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ในค่าคาบเวลาปัจจุบันของขั้นตอนการ
	วนซ้ำรอบที่ n (W)
V(n) คือ	แรงดับไฟฟ้าของแขนตอล์แสงอาทิตย์ในด่าดางแกลางไอองัง ตองตั้งตอง

- $V_{pv}(n)$ คือ แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ในค่าคาบเวลาปัจจุบันของขั้นตอนnารวนซ้ำรอบที่ n (V)
- *I*_{pv}(n) คือ กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ในค่าคาบเวลาปัจจุบันของขั้นตอน การวนซ้ำรอบที่ n (A)

เมื่อระบบดำเนินการคำนวณค่ากำลังไฟฟ้าเสร็จสิ้น ระบบจะดำเนินการขั้นถัดไปคือ คำนวณหาค่าผลต่างของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (ΔV_{pv}) และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ (ΔP_{pv}) ค่าคาบเวลาปัจจุบันกับค่าคาบเวลาก่อนหน้าแสดงดังสมการที่ (3-38) และสมการ ที่ (3-39) ตามลำดับ

$$\Delta V_{pv} = V_{pv}(n) - V_{pv}(n-1)$$
(3-38)

$$\Delta P_{pv} = P_{pv}(n) - P_{pv}(n-1)$$

(3-39)

จากสมการที่ (3-38) และสมการที่ (3-39) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

$\Delta V_{_{pv}}$	คือ	ผลต่างแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V)
$V_{pv}(n-1)$	คือ	แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ในค่าคาบเวลาก่อนหน้าของ
		ขั้นตอนการวนซ้ำรอบที่ <i>n</i> -1 (V)
ΔP_{pv}	คือ	ผลต่างกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (W)
$P_{pv}(n-1)$	คือ	กำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ในค่าคาบเวลาก่อนหน้าของ
		ขั้นตอนการวนซ้ำรอบที่ $n\!-\!1$ (W)

เมื่อระบบดำเนินการหาค่าผลต่างของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์และกำลังไฟฟ้า ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์เสร็จสิ้น ระบบจะเริ่มดำเนินการวิเคราะห์จุดการทำงานของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์โดยอาศัยกราฟเส้นโค้งคุณลักษณะเฉพาะของกำลังไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์กับ แรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ (P-V curve) แสดงดังรูปที่ 3.13 จากรูปสามารถอธิบายการปรับ จุดการทำงานของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ด้วยการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี P&O ได้ ดังสมการที่ (3-40)

รูปที่ 3.13 กราฟเส้นโค้งคุณลักษณะเฉพาะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์

$$\Delta P_{pv} / \Delta V_{pv} > 0;$$
 อยู่ที่ด้านซ้ายของจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด $\Delta P_{pv} / \Delta V_{pv} < 0;$ อยู่ที่ด้านขวาของจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด (3-40)
 $\Delta P_{pv} / \Delta V_{pv} = 0;$ อยู่ที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด

เมื่อระบบเริ่มวิเคราะห์ตำแหน่งของจุดการทำงานของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ โดยการ ตรวจสอบเงื่อนไขของผลต่างกำลังไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ เมื่อผลต่างกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์เท่ากับศูนย์ ($\Delta P_{pv} = 0$) แสดงว่าจุดการทำงานของแผงเซลล์แสงอาทิตย์อยู่ที่จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุด หลังจากนั้นระบบจะดำเนินการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) และกระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) ใหม่อีกครั้ง ในกลับกันเมื่อผลต่างกำลังไฟฟ้า ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ไม่เท่ากับศูนย์ ($\Delta P_{pv} \neq 0$) แสดงว่าจุดการทำงานของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ไม่ได้อยู่ที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ระบบจะเริ่มดำเนินการปรับเปลี่ยนจุดการทำงานของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ให้อยู่ที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด โดยเริ่มตรวจสอบเงื่อนไขผลต่างของกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์มีค่ามากกว่าศูนย์ ($\Delta P_{pv} > 0$) ระบบจะดำเนินตรวจสอบเงื่อนไขผลต่างของแรงดันไฟฟ้าของ แผงเซลล์แสงอาทิตย์เป็นลำดับถัดไป เมื่อผลต่างแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มีค่ามากกว่าศูนย์ ($\Delta V_{pv} > 0$) ระบบจะดำเนินการปรับเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงแสดงดังสมการที่ (3-41)

$$V_{ref}(n) = V_{ref}(n-1) + \Delta V \tag{3-41}$$

จากสมการที่ (3-41) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

$V_{ref}(n)$	คือ	แรงดันไฟฟ้าอ้างอิงในค่าคาบเวลาปัจจุบันของขั้นตอนการวนซ้ำ
		รอบที่ <i>n</i> (V)
$V_{ref}(n-1)$	คือ	แรงดันไฟฟ้าอ้างอิงในค่าคาบเวลาก่อนหน้าของขั้นตอนการวนซ้ำ
		รอบที่ <mark>n-1 (V</mark>)
ΔV	คือ	ค่าขั้น <mark>กา</mark> รรบกว <mark>น</mark> แรงดันไฟฟ้า (V)

ในทางตรงกันข้ามเมื่อผล<mark>ต่า</mark>งแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์มีค่าน้อยกว่าศูนย์ ($\Delta V_{pv} < 0$) ระบบจะดำเนินการปรับลดระดับแรงดันไฟฟ้<mark>าอ้า</mark>งอิงแสดงดังสมการที่ (3-42)

$$V_{ref}(n) = V_{ref}(n-1) - \Delta V$$
(3-42)

เมื่อพิจารณาในอีกกรณีคือเงื่อนไขผลต่างของกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มีค่าน้อย กว่าศูนย์ ($\Delta P_{pv} < 0$) ระบบจะดำเนินการตรวจสอบเงื่อนไขผลต่างของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ต่อไป เมื่อผลต่างของแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์มีค่ามากกว่าศูนย์ ($\Delta V_{pv} > 0$) ระบบจะดำเนินการปรับลดระดับแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงตามสมการที่ (3-42) ในทางกลับกันเมื่อผลต่างของ แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มีค่าน้อยกว่าศูนย์ ($\Delta V_{pv} < 0$) ระบบจะดำเนินการปรับเพิ่ม ระดับแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงตามสมการที่ (3-41) เมื่อระบบดำเนินการขั้นตอนทั้งหมดเสร็จสิ้นระบบจะ ดำเนินการอัพเดทค่าแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ ค่ากำลังไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ และค่า แรงดันไฟฟ้าอ้างอิงในค่าคาบเวลาปัจจุบันเป็นค่าคาบเวลาก่อนหน้าแสดงดังสมการที่ (3-43) ก่อนที่ ระบบจะดำเนินการทำงานซ้ำตั้งแต่เริ่มต้น โดยขั้นตอนการทำงานวิธี P&O สามารถแสดงเป็น แผนภาพการทำงานได้ดังรูปที่ 3.14

$$V_{pv}(n-1) = V_{pv}(n)$$

$$P_{pv}(n-1) = P_{pv}(n)$$

$$V_{ref}(n-1) = V_{ref}(n)$$
(3-43)

รูปที่ 3.14 แผนภาพการทำงานการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O

42

3.5 การออกแบบวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า

โดยทั่วไปวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า (boost converter) ถูก ประยุกต์ใช้งานเพื่อให้แรงดันไฟฟ้าอินพุต (V_{in}) ถูกเพิ่มขึ้นเป็นแรงดันไฟฟ้าเอาต์พุต (V_o) ที่สูงขึ้นตาม ค่าวัฏจักรหน้าที่ (d) โดยรูปวงจรสมมูลของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า สามารถแสดงดังรูปที่ 3.15

รูปที่ 3.15 วงจ<mark>รแป</mark>ลงผันกำลังไฟฟ้าแ<mark>บบ</mark>เพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า

จากรูปที่ 3.15 วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าประกอบด้วย ขดลวด เหนี่ยวนำ (*L*) ไดโอด (*D*) สวิตช์ (*Sw*) และตัวเก็บประจุ (*C*) โดยความสัมพันธ์ระหว่าง แรงดันไฟฟ้าอินพุตกับแรงดันไฟฟ้าเอาต์พุตสามารถอธิบายได้ดังสมการที่ (3-44)

$$V_o = rac{V_{in}}{1-d}$$
 (3-44)
จากสมการที่ (3-44) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้
 V_{in} คือ แรงดันไฟฟ้าอินพุตของวงจร (V)
 V_o คือ แรงดันไฟฟ้าเอาต์พุตของวงจร (V)
 d คือ ค่าวัฏจักรหน้าที่ ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0 - 1

การออกแบบวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าสำหรับระบบการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์มีความจำเป็น เนื่องจากค่าพารามิเตอร์ของระบบมีผลต่อผล การตอบสนองของวงจรในการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด การออกแบบขดลวดเหนี่ยนำและตัวเก็บ ประจุของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า จำเป็นต้องคำนึงถึงกระแสไฟฟ้าพลิ้ว (ripple current) (ΔI_L) และแรงดันไฟฟ้าพลิ้ว (ripple voltage) (ΔV_o) สำหรับการออกแบบค่า ขดลวดเหนี่ยวและค่าตัวเก็บประจุที่เหมาะสม (Muhammad H. Rashid, 1989) ซึ่งสมการสำหรับ ออกแบบขดลวดเหนี่ยวแสดงดังสมการที่ (3-45) และสมการสำหรับออกแบบตัวเก็บประจุแสดงดัง สมการที่ (3-46)

$$L = \frac{V_{in} \left(V_o - V_{in} \right)}{V_o \Delta I_L f_{Sw}} \tag{3-45}$$

$$C = \frac{I_o \left(V_o - V_{in} \right)}{V_o \Delta V_o f_{Sw}} \tag{3-46}$$

จากสมการที่ (3-45) และสมการที่ (3-46) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ดังนี้

L	คือ	ขดลวดเหนี่ยว (<mark>H</mark>)
С	คือ	ตัวเก็บประจุ (F)
I_o	คือ	กระแสไฟฟ้ <mark>าเอา</mark> ต์พุตของ <mark>วงจ</mark> ร (A)
ΔI_L	คือ	กระแสไฟฟ้าพลิ้วที่ไหลผ่านตัวขดลวดเหนี่ยวนำ (A)
ΔV_C	คือ	แรงดั <mark>นไฟฟ้</mark> าพลิ้วที่ตกคร่อมตัว <mark>เก็บ</mark> ประจุ (V)
f_{Sw}	คือ	ความถี่ในการสวิตช์ของวงจร (Hz)

สำหรับการออกแบบวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าจำเป็นต้องทราบ พารามิเตอร์ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อใช้ในการออกแบบ โดยพารามิเตอร์ของเซลล์แสงอาทิตย์ 1 แผง มีค่าดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 พารามิเตอร์แผงเซลล์แสงอาทิตย์ 1 แผง

พารามิเตอร์	ค่า	หน่วย
กำลังไฟฟ้าสูงสุด ($P_{\scriptscriptstyle mpp}$)	250.002	W
แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ($V_{_{mpp}}$)	30.6	V
แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร ($V_{\scriptscriptstyle oc}$)	37.62	V
กระแสไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ($I_{\scriptscriptstyle mpp}$)	8.17	А
กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร ($I_{\scriptscriptstyle sc}$)	8.59	А

เนื่องจากงานวิจัยวิทยานิพนธ์มีของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ที่พิจารณาเท่ากับ 5 kW ซึ่งพิกัด ดังกล่าวเกิดจากการต่อแผงเซลล์แสงอาทิตย์แบบอนุกรม 5 แผง และต่อแบบขนานกัน 4 ชุดทำให้ได้ ตามพิกัดที่ต้องการ โดยการออกแบบวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้ากำหนดให้ เงื่อนไขสำหรับออกแบบคือ แรงดันไฟฟ้าเอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับ แรงดันไฟฟ้า (V_o) เท่ากับ 350 V กระแสไฟฟ้าพลิ้ว (ΔI_L) มีค่าเท่ากับ 3 A แรงดันไฟฟ้าพลิ้ว (ΔV_o) เท่ากับ 0.5 V ความถี่ในการสวิตซ์ (f_{sw}) เท่ากับ 10 kHz และแรงดันไฟฟ้าอินพุต (V_{in}) เท่ากับ 140 V

จากเงื่อนไขที่กำหนดข้างต้น เมื่อพิจารณาสมการที่ (3-45) และสมการที่ (3-46) สามารถ แสดงการออกแบบขดลวดเหนี่ยวและตัวเก็บประจุได้ดังนี้

 $L_{b} = \frac{140 \times (350 - 140)}{350 \times 3 \times 10 \times 10^{3}} = 2.8 mH$

จากสมการที่ (3-46) กระแสไฟฟ้า<mark>เอาต์พุต</mark>มีค่าเท่ากับ $rac{P_{rated}}{V}$

$$C_b = \frac{\frac{5 \times 10^3}{350} \times (350 - 140)}{350 \times 0.5 \times 10 \times 10^3} = 1,714 \mu F$$

ดังนั้นจึงเลือกใช้ค่า
$$C_b = 1,800 \mu F$$

3.6 การออกแบบตัวควบคุมพี่ไอสำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์

เมื่อพิจารณาระบบเ<mark>ซลล์แสงอาทิตย์ที่มีการตามรอยจุดก</mark>ำลังไฟฟ้าสูงสุดแสดงในรูปที่ 3.16

รูปที่ 3.16 ระบบเซลล์แสงอาทิตย์ที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด

สำหรับการออกแบบตัวควบคุมพีไอ (PI controller) สำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผง เซลล์แสงอาทิตย์จะอาศัยหลักการออกแบบด้วยวิธีออกแบบตัวควบคุมแบบดั้งเดิม (conventional controller design) ซึ่งวิธีการแบบตัวควบคุมแบบดั้งเดิมเป็นวิธีที่ง่ายและไม่ซับซ้อนต่อการออกแบบ ตัวควบคุม (โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง, 2554) ทั้งยังให้ผลการตอบสนองของระบบที่ดี โดยการออกแบบ ตัวควบคุมจำเป็นต้องทราบฟังก์ชันการถ่ายโอน (transfer function) $G(s) = \frac{V_{pv}(s)}{I_{pv}(s)}$ ซึ่งสามารถ

หาได้จากสมการที่ (3-30) ดังนี้

ทำการแปลงลาปลาซ (Laplace transform) ในสมการที่ (3-30) จะได้

$$sx_{1}(s) = sV_{pv}(s) = \frac{I_{pv}(s)}{C_{pv}} - \frac{4Mx_{6}(s)}{\sqrt{2}\pi C_{pv}}$$

กำหนดให้ $x_6(s) = 0$ จะได้

$$G(s) = \frac{V_{pv}(s)}{I_{pv}(s)} = \frac{1}{sC_{pv}}$$

เมื่อนำ G(s) ที่ได้ไปดำเนินการออกแบบตัวควบคุมพีไอสำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าของ แผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่มีโครงสร้างลูปควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์แสดงดังรูปที่ 3.17

รูปที่ 3.17 โครงสร้างลูปควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์

จากรูปที่ 3.17 สามารถเขียนฟังก์ชันการถ่ายโอนของลูปควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ดังสมการที่ (3-47)

$$\frac{V_{pv}}{V_{ref}} = \frac{sK_{pv,b} + K_{iv,b}}{s^2 + \frac{K_{pv,b}}{L}s + \frac{K_{iv,b}}{L}}$$
(3-47)

จากสมการที่ (3-47) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

 $K_{_{pv,b}}$ คือ พารามิเตอร์ตัวควบคุมสัดส่วนของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์อาทิตย์

*K*_{iv.b} คือ พารามิเตอร์ตัวควบคุมปริพันธ์ของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์

สำหรับการออกแบบตัวควบคุมวิธีการออกแบบตัวควบคุมแบบดั้งเดิมจะอาศัยหลักการ เปรียบเทียบสัมประสิทธิ์ตัวหารกับระบบมาตรฐานการควบคุมอันดับสอง ซึ่งมีสมการระบบมาตรฐาน การควบคุมอันดับสองแสดงดังสมการที่ (3-48)

$$s^2 + 2\zeta \omega_n s + \omega_n^2 \tag{3-48}$$

จากสมการที่ (3-48) สามารถอธิบ<mark>ายพาราม</mark>ิเตอร์ได้ดังนี้

- ζ คือ อัตราหน่วงของระบบควvคุม
- ω_n คือ ความถี่ธรรมชาติ (rad/s)

เมื่อนำตัวหารของสมกา<mark>รที่</mark> (3-47) มาเปรียบ<mark>เทีย</mark>บกับสมการที่ (3-48) สามารถออกแบบ พารามิเตอร์ตัวควบคุมพีไอดังสม<mark>การที่</mark> (3-49) และสมการที่ (3-50)

$$K_{pv,b} = 2\zeta_b \omega_{n,b} C_{pv}$$

$$K_{iv,b} = \omega_{n,b}^2 C_{mv}$$
(3-49)
(3-50)

10

การออกแบบตัวควบคุมพีไอสำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ในงานวิจัย วิทยานิพนธ์กำหนดให้ค่าอัตราหน่วงของระบบควบคุม (damping ratio) (ζ_b) เท่ากับ 0.8 และความถึ่ ธรรมชาติ ($\omega_{n,b}$) เท่ากับ 100 rad/s เมื่อพิจารณาสมการที่ (3-49) และสมการที่ (3-50) สามารถหา ค่าพารามิเตอร์ตัวควบคุมพีไอได้ดังนี้

 $K_{pv,b} = 2 \times 0.8 \times 100 \times 4,000 \times 10^{-6} = 0.64$

$$K_{iv,b} = 100^2 \times 4,000 \times 10^{-6} = 40$$

3.7 การจำลองสถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์ แสงอาทิตย์แบบแยกโดดด้วยวิธี P&O

ระบบไฟฟ้าที่พิจารณาสำหรับการจำลองสถานการณ์คือระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด แสดงดังรูปที่ 3.18 จากรูปสามารถแบ่งระบบไฟฟ้าเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่มี ขนาดพิกัด 5 kW ส่วนที่ 2 ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O ส่วนที่ 3 วงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า และส่วนสุดท้าย ส่วนที่ 4 โหลดความต้านทานเอาต์พุต การ ยืนยันประสิทธิภาพการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O โดยพิจารณาเงื่อนไขการจำลอง สถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง

การจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเต<mark>อร์</mark>จะอาศัยโปรแกรม MATLAB/Simulink กับชุดบล็อก กำลังไฟฟ้า ซึ่งมีพารามิเตอร์ของระบบเซลล์แ<mark>สงอ</mark>าทิตย์แบบแยกโดดแสดงดังตารางที่ 3.3

รูปที่ 3.18 ระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด

ุพารามิเตอร์	ค่า	หน่วย
ตัวเก็บประจุหน้าแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($m{C}_{_{pv}}$)	4,000	μF
ขดลวดเหนี่ยวนำของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ($L_{_b}$)	2.8	mH
ตัวเก็บประจุของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ($C_{_b}$)	1,800	μF
ความต้านทานเอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า (<i>R_o</i>)	100	Ω
พารามิเตอร์ตัวควบคุมสัดส่วนของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (<i>K_{pv,b}</i>)	0.64	_
พารามิเตอร์ตัวควบคุมปริพันธ์ของแรงดันไฟ <mark>ฟ้า</mark> ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (K _{iv,b})	40	-
ความถี่ในการสวิตซ์ ($f_{\scriptscriptstyle Sw}$)	10	kHz
ค่าขั้นการรบกวนแรงดันไฟฟ้า (ΔV)	0.1	V

ตารางที่ 3.3 ค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด

การจำลองสถานการณ์บนคอ<mark>มพิว</mark>เตอร์ของร<mark>ะบบ</mark>เซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดดที่มีการตามรอย ้จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O โดย<mark>อา</mark>ศัยชุดบล็อกกำลังไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์สำเร็จรูปในโปรแกรม MATLAB/Simulink ด้วยชุดบล<mark>็อกก</mark>ำลังไฟฟ้าเซลล์แสงอ<mark>าทิต</mark>ย์ (PV array) จำเป็นต้องมีการป้อนค่า ความเข้มแสง (irradiance: I_m) ในหน่วย วัตต์ต่อตารางเมตร (W/m²) และอุณหภูมิ (temperature: T) ในหน่วย องศาเซลเซียส ($^{\circ}C$) เป็นค่าอินพุตของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งการจำลองสถานการณ์ของ ระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบ<mark>บแย</mark>กโด<mark>ดที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุ</mark>ดวิธี P&O ในงานวิจัยวิทยานิพนธ์ ้จะพิจารณาภายใต้เงื่อนไขที่อุณหภูมิของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มีค่าเท่ากับ 25° ${m C}$ คงที่ และมีการ ้ปรับเปลี่ยนความเข้มแสงแ<mark>บบสัญญาณขั้นบันได ซึ่งการจำลอ</mark>งสถานการณ์ระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O ระบบจะเริ่มดำเนินการจากการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์และกระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ส่งค่าไปยังอัลกอริทึมวิธี P&O เพื่อให้อัลกอริทึม ดำเนินการหาค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดมาเปรียบเทียบกับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์ แสงอาทิตย์สำหรับหาค่าผิดพลาดของแรงดันไฟฟ้าให้กับตัวควบคุมพืไอในการควบคุมแรงดันไฟฟ้าของ แผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งค่าที่ได้ออกจากตัวควบคุมพีไอจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับสัญญาณพาหะ (carrier signal) ของวงจรเพื่อสร้างสัญญาณพัลส์ (pulse width modulation signal: PWM signal) ้สำหรับสั่งการทำงานสวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ในการจำลอง สถานการณ์จะพิจารณาช่วงความเข้มแสง 3 ช่วง คือ 200 W/m^2 , 1,000 W/m^2 และ 300 W/m^2 ซึ่ง กราฟคุณลักษณะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์แต่ละความเข้มแสงที่พิจารณา แสดงดังรูปที่ 3.19 โดยผลการจำลองสถานการณ์ระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดดที่มีการตามรอยจุด ้กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O แสดงดังรูปที่ 3.20 ถึงรูปที่ 3.21

รูปที่ 3.19 กราฟคุณลักษณะเฉพาะขอ<mark>งกำ</mark>ลังไฟฟ้<mark>า</mark>กับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ที่ความเข้ม แสงต่าง ๆ

รูปที่ 3.20 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์

จากรูปที่ 3.20 ผลการจำลองสถานการณ์ของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของ แผงเซลล์แสงอาทิตย์สามารถแบ่งช่วงความเข้มแสงได้ทั้งหมด 3 ช่วงคือ ช่วงความเข้มแสง 300 W/m², 1,000 W/m² และ 200 W/m² จากผลการจำลองสถานการณ์ พบว่าเมื่อความเข้มแสงมีการเปลี่ยนแปลง แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) จะเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณค่าความเข้มแสงที่ เปลี่ยนแปลง ซึ่งแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่เปลี่ยนแปลงมีค่าเท่ากับแรงดันไฟฟ้าที่จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุด (V_{mpp}) และทำให้แผงเซลล์แสงอาทิตย์ทำงานที่จุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุด ณ ความเข้ม แสงนั้น ๆ ซึ่งค่ากำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ และ แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ณ ช่วงความเข้มแสงต่าง ๆ มีค่าดังนี้ กรณีความเข้มแสง 300 W/m² กำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) มีค่าเท่ากับ 1,487.87 W กระแสไฟฟ้าของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) มีค่าเท่ากับ 9.808 A แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) มีค่าเท่ากับ 151.7 V กรณีความเข้มแสง 1,000 W/m² กำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) มีค่าเท่ากับ 5,000.04 W กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) มีค่าเท่ากับ 32.68 A แรงดันไฟฟ้าของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) มีค่าเท่ากับ 153 V กรณีความเข้มแสง 200 W/m² กำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ (P_{pv}) มีค่าเท่ากับ 979.297 W กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) มีค่าเท่ากับ 6.533 A แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) มีค่าเท่ากับ 149.9 V

รูปที่ 3.21 ผลตอบสนองเอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า

จากรูปที่ 3.21 ผลการจำลองสถานการณ์แรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าเอาต์พุต ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า พบว่าเมื่อความเข้มแสงมีการเปลี่ยนแปลง กำลังไฟฟ้าเอาต์พุต กระแสไฟฟ้าเอาต์พุต และแรงดันไฟฟ้าเอาต์พุตก็จะมีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณ ความเข้มแสงเช่นกัน โดยมีค่ากำลังไฟฟ้าเอาต์พุต กระแสไฟฟ้าเอาต์พุต และแรงดันไฟฟ้าเอาต์พุต และแรงดันไฟฟ้าเอาต์พุต และแรงดันไฟฟ้าเอาต์พุต ณ ความเข้มแสงต่าง ๆ ดังนี้ กรณีความเข้มแสง 300 W/m² กำลังไฟฟ้าเอาต์พุต (P_o) มีค่าเท่ากับ 1,413 W กระแสไฟฟ้าเอาต์พุต (I_o) เท่ากับ 3.76 A แรงดันไฟฟ้าเอาต์พุต (V_o) มีค่าเท่ากับ 376 V กรณีความเข้มแสง 1,000 W/m² กำลังไฟฟ้าเอาต์พุต (P_o) มีค่าเท่ากับ 4,754.1 W กระแสไฟฟ้า เอาต์พุต (I_o) มีค่าเท่ากับ 6.89 A แรงดันไฟฟ้าเอาต์พุต (V_o) มีค่าเท่ากับ 690 V กรณีความเข้มแสง 200 W/m² กำลังไฟฟ้าเอาต์พุต (P_o) มีค่าเท่ากับ 325 A แรงดันไฟฟ้าเอาต์พุต (V_o) มีค่าเท่ากับ 304.75 V

เมื่อเปรียบเทียบค่ากำลังไฟฟ้าที่แผงเซลล์แสงอาทิตย์กับค่ากำลังไฟฟ้าที่เอาต์พุตของวงจรแปลง ผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้ามีค่าไม่เท่ากันเนื่องจากเกิดพลังงานสูญเสีย (power lost) ที่ สวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า

จากรูปที่ 3.19 กราฟคุณลักษณะเฉพาะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ และรูปที่ 3.20 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ พบว่าระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O สามารถติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์ แสงอาทิตย์ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง จากรูปที่ 3.21 ผลตอบสนองเอาต์พุตของวงจร แปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันสามารถยืนยันได้ว่าวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับ แรงดันไฟฟ้าสามารถส่งถ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดจากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ไปยังโหลดตัวต้านทานเอาต์พุต แม้ว่าแหล่งจ่ายไฟฟ้าของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าจะมีค่าเปลี่ยนแปลงไป ตามสภาพแวดล้อมที่มีเปลี่ยนแปลง

3.8 หลักการทำงานของตัวควบคุมกระไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสสำหรับวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับชนิดหนึ่งเฟส

ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส (hysteresis current controller: HCC) ถูก ประยุกต์ใช้สำหรับสั่งทำงานสวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส (dc-ac converter: inverter) ที่เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสแสดงดังรูปที่ 3.22

รูปที่ 3.22 วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากร<mark>ะ</mark>แสตรง<mark>เป็น</mark>กระแสสลับเชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสเป็นตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าที่ทำให้ผลการตอบสนอง ของกระแสไฟฟ้าทางด้านเอาต์พุตของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับมีลักษณะ คล้ายสัญญาณไซน์และยังทำให้ระบบที่มีการเชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้ามีตัวประกอบกำลังไฟฟ้ามีค่า เท่ากับ 1 ซึ่งงานวิจัยวิทยานิพนธ์ได้นำเสนอตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสสำหรับระบบ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส โดยเทคนิควิธีการควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสสำหรับระบบ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส โดยเทคนิควิธีการควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสจะอาศัย สัญญาณผิดพลาดของกระแสไฟฟ้า (current error signal) (*I*,) แสดงดังรูปที่ 3.23 สำหรับการ สร้างสัญญาณพัลส์ที่ต้องการของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส ซึ่ง โครงสร้างการควบคุมกระแสไฟฟ้าของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสแสดงดังรูปที่ 3.24

รูปที่ 3.23 เทคนิคการควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส

รูปที่ 3.24 โครงสร้างการควบคุมกระแสไฟฟ้าของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส

จากรูปที่ 3.24 สามารถอธิบายพาร<mark>ามิเ</mark>ตอร์และหลักการทำงานของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้า แบบฮีสเตอรีซิสได้ดังนี้

I _{ref}	คือ	กระแสไฟฟ้าอ้าง <mark>อิ</mark> ง (<mark>A)</mark>
I_{Lf}	คือ	กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านตัวกรองกระแสไฟฟ้า (A)
I_{e}	คือ	ค่าความผิด <mark>พลา</mark> ดของกระ <mark>แสไ</mark> ฟฟ้าที่ไหลผ่านตัวกรองกระแสไฟฟ้า (A)
HB	คือ	แถบฮีสเตอ <mark>ร</mark> ีซิส (A)

หลักการทำงานของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสสามารถแบ่งเป็น 2 กรณี

- กรณีที่สัญญาณผิดพลาดของกระแสไฟฟ้ามีค่ามากกว่าแถบบนของฮีสเตอรีซิส $(I_e>+HB)$ ระบบจะดำเนินการสั่งสวิตช์ S_I และ S_4 ทำงาน และสวิตช์ S_2 และ S_3 หยุดการทำงาน
- กรณีที่สัญญาณผิดพลาดของกระแสไฟฟ้ามีค่าน้อยกว่าแถบล่างของฮีสเตอรีซิส (I_e < -HB) ระบบจะดำเนินการสั่งสวิตช์ S_I และ S₄ หยุดการทำงานและสวิตช์ S₂ และ S₃ ทำงาน

3.9 การจำลองสถานการณ์ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส

เพื่อยืนยันผลการทำงานของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส ซึ่งในหัวข้อนี้จะนำเสนอ การจำลองสถานการณ์ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสด้วยโปรแกรม MATLAB/Simulink ด้วยชุดบล็อกกำลังไฟฟ้า โดยระบบไฟฟ้าที่พิจารณาสำหรับการจำลองสถานการณ์อ้างอิงตามรูปที่ 3.22 การจำลองสถานการณ์ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าฮีสเตอรีซิสมีพารามิเตอร์ของระบบไฟฟ้าดังตาราง ที่ 3.4 ผลการจำลองสถานการณ์ตัวควบคุมกระแสฮีสเตอรีซิสที่มีค่ากระแสอ้างอิงต่าง ๆ แสดงดังรูป ที่ 3.25

พารามิเตอร์	ค่า	หน่วย
แหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้า (V_{dc})	350	V
ตัวกรองกระแสไฟฟ้า ($L_{_f}$)	1.1	mH
ขนาดของกริดระบบไฟฟ้าชนิดหนึ่งเฟส ($V_{_g}$)	230	V _{rms}
ความถี่ของระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (f)	50	Hz
แถบฮีสเตอรีซิส (<i>HB</i>)	0.5	А

ตารางที่ 3.4 พารามิเตอร์ระบบตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส

การจำลองสถานการณ์ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสบนคอมพิวเตอร์ด้วยโปแกรม MATLAB และชุดบล็อกกำลังไฟฟ้าใน Simulink ซึ่งกำหนดให้ระบบตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบ ฮีสเตอรีซิสมีการเปลี่ยนแปลงค่าขนาดกระแสไฟฟ้า (*I*_m) ทั้งหมด 3 ช่วง ช่วงที่ 1 *I*_m เท่ากับ 10 A ช่วงที่ 2 *I*_m เท่ากับ 25 A และช่วงสุดท้าย ช่วงที่ 3 *I*_m เท่ากับ 17 A

รูปที่ 3.25 ผลการจำลองสถานการณ์ของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส

จากรูปที่ 3.25 ผลการจำลองสถานการณ์ของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส เมื่อ พิจารณากราฟกระแสไฟฟ้าอ้างอิง (I_{ref}) กับกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านตัวกรองกระแสไฟฟ้า (I_{Lf}) พบว่าเมื่อขนาดกระแสไฟฟ้าอ้างอิงมีเปลี่ยนแปลงกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านตัวกรองกระแสไฟฟ้ามีการ เปลี่ยนแปลงเท่ากับขนาดของกระแสไฟฟ้าอ้างอิง โดยลักษณะสัญญาณกระแสที่ไหลผ่านตัวกรอง กระแสไฟฟ้ามีขนาดและมุมเฟสที่ตรงกับสัญญาณกระแสไฟฟ้าอ้างอิง เมื่อพิจารณากราฟกระแสไฟฟ้า ที่ไหลผ่านตัวกรองกระแสไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส พบว่ากระแสไฟฟ้าที่ไหล ผ่านตัวกรองกระแสไฟฟ้ามีมุมเฟสกลับกัน 180 องศา เมื่อเปรียบเทียบกับมุมเฟสของแรงดันไฟฟ้าที่ กริดระบบไฟฟ้า

จากผลการจำลองสถานการณ์ยืนยันว่าวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ สามารถถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าทางด้านกระแสตรงไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสได้ โดยมีค่าตัวประกอบ กำลังไฟฟ้าเท่ากับ 1

3.10 การออกแบบตัวควบคุมพี่ไอสำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง

เมื่อพิจารณาระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสที่มีการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแสดงดังรูปที่ 3.26

รูปที่ 3.26 ระบบเซลล์แสงอา<mark>ทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟ</mark>สที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด

การออกแบบตัวควบคุมพี่ไอสำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง (V_{dc}) จะอาศัยหลักการ ออกแบบตัวควบคุมเช่นเดียวกับการออกแบบตัวควบคุมพี่ไอสำหรับวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่ม ระดับแรงดันไฟฟ้า โดยโครงสร้างตัวควบคุมลูปแรงดันไฟฟ้าของการควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง แสดงดังรูปที่ 3.27

รูปที่ 3.27 โครงสร้างลูปควบคุมแรงดันไฟฟ้าของการควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง

จากรูปที่ 3.27 สามารถเขียนฟังก์ชันถ่ายโอนของลูปแรงดันไฟฟ้าของการควบคุม แรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงดังสมการที่ (3-51)

$$\frac{V_{dc}}{V_{dc}^{*}} = \frac{sK_{pv,inv} + K_{iv,inv}}{s^{2} + \frac{K_{pv,inv}}{C_{b}}s + \frac{K_{iv,inv}}{C_{b}}}$$
(3-51)

จากสมการที่ (3-51) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้ *K*_{pv,inv} คือ พารามิเตอร์ตัวควบคุมสัดส่วนของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง *K*_{iv,inv} คือ พารามิเตอร์ตัวควบคุมปริพันธ์ของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง

เมื่อนำตัวหารของสมการที่ (3-51) มาเปรียบเทียบกับสมการที่ (3-48) สามารถออกแบบ พารามิเตอร์ตัวควบคุมพีไอดังสมการที่ (3-52) และสมการที่ (3-53)

$$K_{pv,inv} = 2\zeta \omega_{n,inv} C_b \tag{3-52}$$

$$K_{i\nu,in\nu} = \omega_{n,in\nu}^2 C_b \tag{3-53}$$

การออกแบบตัวควบคุมพีไอสำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงในงานวิจัยวิทยานิพนธ์ กำหนดให้ค่าอัตราหน่วงของระบบควบคุม (damping ratio) (ζ_{inv}) มีค่าเท่ากับ 0.8 และความถึ่ ธรรมชาติ ($\omega_{n,inv}$) มีค่าเท่ากับ 2× π ×5 rad/s เมื่อพิจารณาสมการที่ (3-52) และสมการที่ (3-53) สามารถหาค่าพารามิเตอร์ตัวควบคุมพีไอได้ดังนี้

$$K_{pv,inv} = 2 \times 0.8 \times 2 \times \pi \times 5 \times 1,800 \times 10^{-6} = 0.09$$

$$K_{iv,inv} = (2 \times \pi \times 5)^2 \times 1,800 \times 10^{-6} = 1.7765$$

3.11 การออกแบบตัวกรองกระแสไฟฟ้าสำหรับตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรี ซิส

การออกแบบตัวกรองกระแสไฟฟ้าสำหรับตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสเพื่อให้ผล การตอบสนองของกระแสไฟฟ้ามีลักษณะของสัญญาณคล้ายสัญญาณคลื่นไซน์ที่บริสุทธ์ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ได้ออกแบบตัวกรองกระแสไฟฟ้าตามงานวิจัย (S. Jena, N. Tiwary, K. Panigrahi, P. Sahu, 2020) โดยมีสมการการออกแบบตัวกรองกระแสไฟฟ้าดังสมการที่ (3-54)

$$L_f = \frac{\left(V_{dc}^2 - V_g^2\right)}{4V_{dc}f_s HB} \tag{3-54}$$

จากสมการที่ (3-54) สามารถอธิบ<mark>ายพารา</mark>มิเตอร์ได้ดังนี้

$L_{_f}$ ନିอ	ตัวกรองกระแส <mark>เ</mark> ฟฟ้า (H)	
$V_{_{dc}}$ คือ	แรงดันไฟฟ้า <mark>ที่บั</mark> สไฟตรง (V)
$V_{_g}$ คือ	แรงดันไฟฟ้ <mark>าค่า</mark> ยอดที่กริด	ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V)
f_s คือ	ความถ <mark>ี่ในก</mark> ารสวิตช์ของตั	มคว <mark>บคุม</mark> กระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส (Hz)

การออกแบบตัวกรองกระแสไฟฟ้าสำหรับตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าของงานวิจัยวิทยานิพนธ์ กำหนดให้ค่า แรงดันไฟฟ้าที่บัสไฟตรง (V_{dc}) มีค่าเท่ากับ 350 V แรงดันไฟฟ้าค่ายอดที่กริดระบบ ไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V_{g}) มีค่าเท่ากับ 230 $\sqrt{2}$ V และความถี่ในการสวิตช์ของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบ ฮีสเตอรีซิส (f_{s}) มีค่าเท่ากับ 10 kHz แถบฮีสเตอรีซิส (*HB*) มีค่าเท่ากับ 0.25 A เมื่อพิจารณา สมการที่ (3-31) สามารถหาค่าพารามิเตอร์ตัวกรองกระแสไฟฟ้าได้ดังนี้

$$L_f = \frac{\left(350^2 - \left(230\sqrt{2}\right)^2\right)}{4 \times 350 \times 10 \times 10^3 \times 0.25} = 4.77 mH$$

3.12 การจำลองสถานการณ์ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยวิธี P&O สำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

การจำลองสถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้นที่มีพิกัดกำลังไฟฟ้า 5 kW แสดงดังรูปที่ 3.28 โดยระบบไฟฟ้าที่พิจารณา มีองค์ประกอบทั้งหมด 7 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แผงเซลล์แสงอาทิตย์ ส่วนที่ 2 ระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำวิธี P&O ส่วนที่ 3 วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ส่วนที่ 4 วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส ส่วนที่ 5 ตัวกรองกระแสไฟฟ้า ส่วนที่ 6 กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส และส่วนสุดท้าย ส่วนที่ 7 ระบบควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงต่อ เรียงกันกับระบบควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส ซึ่งการจำลองสถานการณ์ระบบไฟฟ้าดังกล่าว อาศัยโปรแกรม MATLAB ด้วยชุดบล็อกกำลังไฟฟ้าใน Simulink บนคอมพิวเตอร์ และมี ค่าพารามิเตอร์ของระบบไฟฟ้าแสดงดังตารางที่ 3.5

รูปที่ 3.28 ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้นที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดแบบวนซ้ำวิธี P&O

พารามิเตอร์	ค่า	หน่วย
ตัวเก็บประจุหน้าแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($m{C}_{_{pv}}$)	4,000	μF
ขดลวดเหนี่ยวนำของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ($L_{_b}$)	2.8	mH
ตัวเก็บประจุของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ($C_{_b}$)	1,800	μF
ตัวกรองกระแสไฟฟ้า ($L_{_f}$)	4.77	mH
แรงดันไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ($V_{_g}$)	230	V _{rms}
แรงดันไฟฟ้าอ้างอิงบัสไฟตรง (V_{dc}^st)	350	V
ขั้นการรบกวนแรงดันไฟฟ้า (ΔV)	0.01	V
ความถี่สวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ($f_{\scriptscriptstyle Sw}$)	10	kHz
พารามิเตอร์ตัวควบคุมสัดส่วนของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (K _{pv,b})	0.64	-
พารามิเตอร์ตัวควบคุมปริพันธ์ของแรง <mark>ดัน</mark> ไฟฟ้าขอ <mark>งแผ</mark> งเซลล์แสงอาทิตย์ (<i>K_{iv.b}</i>)	40	-
พารามิเตอร์ตัวควบคุมสัดส่วนขอ <mark>งแร</mark> งดันไฟฟ้าบัสไฟตรง (<i>K_{pv,inv})</i>	0.09	-
พารามิเตอร์ตัวควบคุมปริพันธ์ <mark>ข</mark> องแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง (K _{iv,inv})	1.7765	-
แถบฮีสเตอรีซิส (<i>HB</i>)	0.25	А

ตารางที่ 3.5 พารามิเตอร์ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น

สำหรับการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์กำหนดให้อุณหภูมิของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มี ค่าคงที่ 25°*C* และมีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงไปทั้งหมด 3 ช่วง คือ ช่วงความเข้มแสง 300 W/m², 1,000 W/m² และ 200 W/m² โดยมีกราฟคุณลักษณะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์ แสงอาทิตย์โดยอ้างอิงจากรูปที่ 3.19 โดยผลการจำลองสถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบ วนซ้ำวิธี P&O สำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้นแสดงดังรูปที่ 3.29 ถึงรูปที่ 3.32

รูปที่ 3.29 ผลการตอบสนองของ<mark>แรง</mark>ดันไฟฟ้า กระแ<mark>สไฟฟ้า</mark> และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์

จากรูปที่ 3.29 ผลการตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์แสดงให้เห็นว่าการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำวิธี P&O มีประสิทธิภาพในการดึง จุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงความเข้ม แสงทั้ง 3 ช่วง ซึ่งช่วงความเข้มแสงที่ 1 ความเข้มแสง 300 W/m² มีค่าแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ (V_{pv}) มีค่าเท่ากับ 151.7 V ค่ากระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) มีค่าเท่ากับ 9.80 A กำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) มีค่าเท่ากับ 1,487.87 W ช่วงความเข้มแสงที่ 2 ความเข้มแสง 1,000 W/m² มีค่าแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) มีค่าเท่ากับ 153 V ค่า กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) มีค่าเท่ากับ 32.64 A กำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) มีค่าเท่ากับ 5,000.04 W และช่วงความเข้มแสงที่ 3 ความเข้มแสง 200 W/m² มีค่าแรงดันไฟฟ้า ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) มีค่าเท่ากับ 149.9 V ค่ากระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) มี ค่าเท่ากับ 6.53 A กำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) มีค่าเท่ากับ 979.29 W

รูปที่ 3.30 ผ<mark>ลต</mark>อบสนองขอ<mark>งแร</mark>งดันไฟฟ้าบัสไฟตรง

จากรูปที่ 3.30 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง แสดงให้เห็นว่าเมื่อระบบมีการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ความเข้มแสงได้แก่ 300 W/m², 1,000 W/m² และ 200 W/m² ตัวควบคุมพีไอสามารถควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงให้มีค่าตามแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงบัสไฟตรง โดย แรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง (V_{dc}) มีค่าเท่ากับ 350 V ที่สภาวะอยู่ตัวทั้ง 3 ช่วงความเข้มแสง

จากผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงแสดงให้เห็นถึงการมีค่าที่พุ่งเกินสูงกว่าที่ใช้ในการ ออกแบบตัวควบคุมพีไอ อย่างไรก็ตามผลดังกล่าวมิได้มีผลต่อการตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าที่กริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส เนื่องจากพลวัตของลูปควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสมีความช้ากว่า ลูปควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงเป็นอย่างมาก การปรับปรุงสมรรถนะการตอบสนองของระบบจะเป็น ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อยอดจากวิทยานิพนธ์ เนื่องจากงานวิจัยวิทยานิพนธ์นี้มุ่งเน้นไปที่การหา วิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่ผลการตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่ออกมาจากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ดีกว่าวิธีการแบบดั้งเดิมเท่านั้น การเปรียบเทียบสมรรถนะของการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดใน วิทยานิพนธ์จะดำเนินการปรับเปลี่ยนอัลกอริทึมสำหรับการตามติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแต่ยังคง อาศัยลูปควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงที่เหมือนกันตลอดงานวิจัยวิทยานิพนธ์

รูปที่ 3.31 ผลตอบสนองของแ<mark>รงด</mark>ันไฟฟ้า แ<mark>ละก</mark>ระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

รูปที่ 3.32 รูปขยายของรูปที่ 3.31 กรณีเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 300 W/m^2 เป็น 1,000 W/m^2

รูปที่ 3.33 รูปขยายของรูปที่ 3.31 กรณีเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 1,000 $m W/m^2$ เป็น 200 $m W/m^2$

จากรูปที่ 3.31 ถึงรูปที่ 3.33 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟส แสดงให้เห็นมุมเฟสระหว่างผลตอบสนองของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสกับ ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีมุมกลับกัน 180 องศา ซึ่งแสดงถึงว่าวงจร แปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับสามารถถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ได้ โดยมีขนาดของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขึ้นอยู่กับความเข้มแสงที่มีการเปลี่ยนแปลโดย มีขนาดกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสดังนี้ เมื่อความเข้มแสงเพิ่มขึ้นขนาดของกระแสไฟฟ้าที่ กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีขนาดเพิ่มขึ้น เมื่อความเข้มแสงลดลงขนาดของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟสมีขนาดลดลง

รูปที่ 3.34 ผลการตอ<mark>บสน</mark>องของกำล<mark>ังไฟ</mark>ฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

จากรูปที่ 3.34 ผลการตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส เมื่อพิจารณาการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง ช่วงที่ 1 ความเข้มแสง 300 W/m² มีค่ากำลังไฟฟ้าที่กริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 1,428 W ช่วงที่ 2 ความเข้มแสง 1,000 W/m² มีค่ากำลังไฟฟ้าที่ กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 4,940 W และช่วงที่ 3 ความเข้มแสง 200 W/m² มีค่า กำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า (P_g) เท่ากับ 917.4 W เมื่อนำค่ากำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส เปรียบเทียบกับกำลังไฟฟ้าที่แผงเซลล์แสงอาทิตย์จ่าย พบว่าค่ากำลังไฟฟ้ามีค่าใกล้เคียงกันซึ่งหมายถึง วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับสามารถถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสได้ ซึ่งค่ากำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีค่าน้อยกว่าค่า กำลังไฟฟ้าที่ได้จากแผงเซลล์แสงอาทิตย์เนื่องจากมีกำลังไฟฟ้าศูนย์เสียเนื่องจากการควบคุม กระแสไฟฟ้าแบบอีสเตอรีซิส

เมื่อพิจารณาค่าฮาร์มอนิกรวมของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส หนึ่งคลื่นไซน์ใน ช่วงเวลาที่ 3 s ถึง 3.02 s สามารถแสดงกราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่ง เฟส ซึ่งพิจารณาที่ความถี่มูลฐาน (*f* = 50 Hz) ดังรูปที่ 3.35 ถึงรูปที่ 3.36

รูปที่ 3.35 กราฟสเปกตรัม<mark>ฮาร์</mark>มอนิกของ<mark>กระ</mark>แสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

รูปที่ 3.36 รูปขยายกราฟสเปกตรัมของรูปที่ 3.35

จากรูปที่ 3.35 และรูปที่ 3.36 กราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟส เมื่อพิจารณามาตรฐานการฉีดกระแสไฟฟ้าเข้ากริดระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าแห่งประเทศไทย โดยอ้างอิงจากมาตรฐานเลขที่ มอก. 2606-2557 พบว่าฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟสแต่ละอันดับและฮาร์มอนิกรวมของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีค่าฮาร์มอนิกของ กระแสไฟฟ้าอยู่ภายใต้มาตรฐานที่กำหนดของการไฟฟ้าแห่งประเทศไทย

3.13 สรุป

ในบทนี้นำเสนอการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำ ซึ่งในงานวิจัยวิทยานิพนธ์นี้เลือกใช้ วิธี P&O เป็นตัวแทนวิธีแบบวนซ้ำ ซึ่งวิธีดังกล่าวมีความเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน และมีประสิทธิภาพ สำหรับการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ โดยบทนี้จะกล่าวถึง แบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ของเซลล์แสงอาทิตย์ ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรง เป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสขั้นเดียวและแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ผลการตรวจสอบความถูกต้องของ แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O การออกแบบวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า การออกแบบตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส และการจำลอง สถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม MATLAB/Simulink ด้วยชุดบล็อกกำลังไฟฟ้า การตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด การตามรอยองกำลังไฟฟ้า การตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า การตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า การตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า การตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดด การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับ ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขึ้น จากผลการตรวจสอบความถูกต้องของ แบบจำลองทางคณิตศาสตร์สามารถยืนยันได้ว่าแบบจำลองที่พิสูจน์ขึ้นมีความถูกต้องทั้งสภาวะชั่วครู่ และสภาวะอยู่ตัวของผลการตอบสนองและผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์การตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนช้ำวิธี P&O สามารถดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ได้อย่าง ถูกต้องภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในงานวิจัยวิทยานิพนธ์หัวข้อระบบเซลล์แสงอาทิตย์ที่เชื่อมต่อวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสขั้นเดียวและแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 ได้รับการตีพิมพ์แล้วดังนี้

 - ธนาธิป บุญทวี, โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง, จักรกริช ภัคดีโต, กองพัน อารีรักษ์, และกองพล อารี รักษ์, "แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่ออินเวอร์เตอร์แบบชั้นเดียวโดยใช้ วิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไป", การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 44 (EECON44), หน้า 61-64.

บทที่ 4 ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสที่มีการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ

4.1 บทนำ

การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำเป็นอีกหนึ่งวิธีสำหรับการดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้า สูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งงานวิจัยวิทยานิพนธ์ได้นำเสนอ การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟส ซึ่งวิธีดังกล่าวเป็นวิธีที่ให้ผลการตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็ว กว่าวิธีแบบวนซ้ำ โดยเนื้อหาและรายละเอียดของบทนี้จะกล่าวถึง ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อก ริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียวที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ หลักการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ ผลการตรวจสอบความถูกต้องของระบบควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ ปัญหาที่พบของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่ง เฟสขั้นเดียวที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ แนวทางการแก้ไขปัญหาของระบบการ ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงแบบไม่วนซ้ำด้วยวิธี เทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (FOCV method) ซึ่งวิทยานิพนธ์จะเรียกวิธีเทียบสัดส่วน แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรว่าวิธี FOCV ผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม MATLAB/Simulink ของวิธี FOCV ในการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น

4.2 ระบบไฟฟ้าที่พิจารณา ลัยเทคโนโลยีสรี

ระบบไฟฟ้าที่พิจารณาในการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียวประกอบไปด้วย 2 ภาควงจรไฟฟ้าแสดงในรูปที่ 4.1 ภาควงจรไฟฟ้าที่ 1 ในรูปที่ 4.1(ก) ภาควงจรไฟฟ้ากำลังประกอบไปด้วย 4 ส่วน ส่วนที่ 1 แผง เซลล์แสงอาทิตย์ ส่วนที่ 2 วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส ส่วนที่ 3 ตัว กรองกระแสไฟฟ้า และส่วนที่ 4 กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ภาควงจรไฟฟ้าที่ 2 ในรูปที่ 4.1(ข) ภาค วงจรไฟฟ้าควบคุมสำหรับควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ

รูปที่ 4.1 ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสที่มีการระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ ก: วงจรไฟฟ้าภาคกำลัง ข: วงจรไฟฟ้าภาคควบคุม

4.2.1 หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ

จากรูปที่ 4.1 ระบบควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับ ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียว ซึ่งวิธีการแบบไม่วนซ้ำดังกล่าวได้ อ้างอิงหลักการควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าสามเฟสของงานวิจัยในอดีต (A. Vijayakumari, 2020) ซึ่งผู้วิจัยวิทยานิพนธ์ได้ดำเนินการ นำมาประยุกต์ใช้กับระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส วิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำเป็นวิธีที่ ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีแบบวน ซ้ำ สำหรับหลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำอาศัยการคำนวณค่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่ จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ($P_{ref,mpp}$) จากการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (V_{oc}) และการ ตรวจจับวัดกระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร (I_{sc}) ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ โดยกำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์คำนวณจากสมการที่ (4-1)

$$P_{ref,mpp} = V_{oc} \times I_{sc} \times FF \tag{4-1}$$

จากสมการที่ (4-1) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

$P_{ref,mpp}$	คือ	กำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด (W)
V_{oc}	คือ	แรงดันไฟ <mark>ฟ้า</mark> ขณะเปิดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์ (V)
I_{sc}	คือ	กระแสไฟ <mark>ฟ้า</mark> ขณะลัดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์ (A)
FF	คือ	ค่าฟิลแ <mark>ฟคเตอร์</mark> ของเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งเป็นค่าที่ได้จากคุณลักษณะ
		ข้อมูลข <mark>อ</mark> งแผงเ <mark>ซ</mark> ลล์แสงอาทิตย์

โดยกำลังไฟฟ้าที่เซ<mark>ลล์แ</mark>สงอาทิตย์สามารถถ่ายโอนไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส สามารถคำนวณได้จากสมการที่ (4-2)

$$P_{mpp} = V_{mpp} \times I_{mpp} = V_{rms} \times I_{rms} \times \cos(\theta) = \frac{V_m}{\sqrt{2}} \times \frac{I_m}{\sqrt{2}} \times \cos(\theta)$$
(4-2)

จากสมการที่ (4-2) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

P_{mpp}	คือ	กำลังไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด (W)
V_{mpp}	คือ	<mark>แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสู</mark> งสุด (V)
I_{mpp}	คือ	กระแสไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด (A)
V_{rms}	คือ	แรงดันไฟฟ้าเฉลี่ยกำลังสองของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V)
I _{rms}	คือ	กระแสไฟฟ้าเฉลี่ยกำลังสองของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (A)
V_m	คือ	ขนาดของแรงดันไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V)
I_m	คือ	ขนาดของกระแสไฟฟ้าอ้างอิง (A)
θ	คือ	มุมเฟสระหว่างแรงดันไฟฟ้ากับกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า

การดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์สำหรับระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียวจะอาศัยการควบคุมกระแสไฟฟ้าด้วยตัวควบคุม กระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส ซึ่งตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสสามารถทำให้ค่าตัวประกอบ กำลังไฟฟ้าเท่ากับ 1 เนื่องจากสัญญาณไซน์ของกระแสไฟฟ้าอ้างอิงของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบ ฮีสเตอรีซิสมีมุมเฟสเดียวกันกับมุมเฟสของสัญญาณไซน์ของแรงดันไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ซึ่งมีขนาดของสัญญาณไซน์กระแสไฟฟ้าอ้างอิงของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสคำนวณได้ ดังสมการที่ (4-3)

$$I_m = \frac{2 \times P_{mpp}}{V_m} \tag{4-3}$$

จากสมการที่ (4-3) เมื่อนำขนาดกระแสไฟฟ้าอ้างอิงที่คำนวณได้คูณกับสัญญาณไซน์ หนึ่งหน่วยที่มีมุมเฟสเดียวกันกับสัญญาณของแรงดันไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสจะได้สัญญาณไซน์ ของกระแสไฟฟ้าอ้างอิงที่มีขนาดเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงกำลังไฟฟ้าอ้างอิงของระบบไฟฟ้า ซึ่งตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสจะดำเนินการเปรียบเทียบสัญญาณกระแสไฟฟ้าอ้างอิงที่ คำนวณได้กับสัญญาณกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสเพื่อคำนวณหาค่าความผิดพลาดของ กระแสไฟฟ้าเมื่อเปรียบเทียบกับขอบบนและขอบล่างของแถบฮีสเตอรีซิสของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้า แบบฮีสเตอรีซิสสำหรับสั่งทำงานสวิตซ์ของวงจรแปลงกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสตาม รูปที่ 4.1(ข)

4.3 การตรวจสอบความถูกต้องของระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่ วนซ้ำ

การตรวจสอบความถูกต้องของระบบควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ งานวิจัยวิทยานิพนธ์ได้เริ่มดำเนินจากการตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ โดยเริ่มดำเนินการศึกษาจากกรณีแหล่งจ่ายของระบบไฟฟ้าเป็น แหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง เพื่อที่จะตรวจสอบประสิทธิภาพระบบควบคุมการถ่ายโอน กำลังไฟฟ้าจากทางด้านกระแสตรงเป็นทางด้านกระแสสลับหนึ่งเฟส ซึ่งระบบควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดดังกล่าวสามารถพิจารณาระบบควบคุมการถ่านโอนกำลังไฟฟ้าด้วยการกำหนดค่า กำลังไฟฟ้าอ้างอิง (*P_{ref}*) ให้กับระบบควบคุมได้โดยตรง ซึ่งค่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิงดังกล่าวจะเป็นตัวระบุ ถึงกำลังไฟฟ้าที่แหล่งจ่ายระบบไฟฟ้าสามารถถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ซึ่ง รายละเอียดสำหรับการตรวจสอบความถูกต้องจะถูกนำเสนอในหัวข้อที่ 4.3.1 และกรณีแหล่งจ่าย ระบบไฟฟ้าเป็นแหล่งจ่ายแผงเซลล์แสงอาทิตย์จะนำเสนอในหัวข้อที่ 4.3.2

4.3.1 แหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

การตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบควบคุมสำหรับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดแบบไม่วนซ้ำจะอาศัยการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์บนโปรแกรม MATLAB/Simulink ด้วยชุดบล็อกกำลังไฟฟ้า โดยระบบไฟฟ้าที่พิจารณาสามารถแบ่งออกเป็น 2 ภาควงจรไฟฟ้า ภาควงจรไฟฟ้าที่ 1 วงจรไฟฟ้าภาคกำลังแสดงดังรูปที่ 4.2 ภาควงจรไฟฟ้าที่ 2 วงจรไฟฟ้าภาคควบคุม แสดงดังรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.2 วงจรไฟฟ้าภ<mark>าคก</mark>ำลังกรณ<mark>ีแห</mark>ล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

รูปที่ 4.3 วงจรไฟฟ้าภาคควบคุมกรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

สำหรับการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ของระบบควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ กรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง สำหรับตรวจสอบความถูกต้อง ของประสิทธิภาพระบบควบคุมการถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส โดยการ กำหนดค่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิง (P_{ref}) ให้กับระบบการควบคุม โดยพิจารณาให้ระบบควบคุมมีการ เปลี่ยนแปลงค่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิงจาก 1,385 W เป็น 2,796 W ณ เวลาที่ 0.75 s ซึ่งพารามิเตอร์ของ ระบบที่พิจารณาในการจำลองสถานการณ์แสดงดังตารางที่ 4.1 ซึ่งผลการตอบสนองของระบบควบคุม การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ กรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงแสดงดังรูปที่ 4.4 ถึงรูปที่ 4.6 ตามลำดับ

พารามิเตอร์ค่าหน่วยแหล่งแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (V_{dc}) 350Vความต้านทาน (R) 1 Ω ตัวเก็บประจุ (C) 500 μF ตัวกรองกระแสไฟฟ้า (L_f) 5mHขนาดของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V_g) 220Vความถี่ระบบไฟฟ้า (f) 50Hzแบบสีสเตอรีซิส (HB) 0.5A			
แหล่งแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (V_{dc}) 350 V ความต้านทาน (R) 1 Ω ตัวเก็บประจุ (C) 500 μ F ตัวกรองกระแสไฟฟ้า (L_f) 5 mH ขนาดของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V_g) 220 V_{rms} ความถี่ระบบไฟฟ้า (f) 50 Hz แกมซีสแตอรีซิส (HB) 0.5 A	พารามิเตอร์	ค่า	หน่วย
ความต้านทาน (R)1 Ω ตัวเก็บประจุ (C)500 μF ตัวกรองกระแสไฟฟ้า (L_f)5mHขนาดของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V_g)220 V_{rms} ความถี่ระบบไฟฟ้า (f)50Hzแกมซีสแตอรีซิส (HB)0.5A	แหล่งแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (V_{dc})	350	V
ตัวเก็บประจุ (C)500 μF ตัวกรองกระแสไฟฟ้า (L_f)5mHขนาดของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V_g)220 V_{rms} ความถี่ระบบไฟฟ้า (f)50Hzแกมซีสแตอรีซิส (HB)0.5A	ความต้านทาน (<i>R</i>)	1	Ω
ตัวกรองกระแสไฟฟ้า (L_f) 5mHขนาดของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V_g) 220 V_{rms} ความถี่ระบบไฟฟ้า (f) 50Hzแกมซีสแตอรีซิส (HB) 0.5A	ตัวเก็บประจุ (<i>C</i>)	500	μF
ขนาดของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V_g) 220 V_{rms} ความถี่ระบบไฟฟ้า (f) 50 Hz แกมสีสเตอรีซิส (HB) 0.5 A	ตัวกรองกระแสไฟฟ้า ($L_{_f}$)	5	mH
ความถี่ระบบไฟฟ้า (f) 50 Hz แถบสีสเตอรีซิส (HB) 0.5 A	ขนาดของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ($V_{_g}$)	220	V _{rms}
แกบสีสเตอรีซิส (<i>HB</i>) 0.5 A	ความถี่ระบบไฟฟ้า (ƒ)	50	Hz
	แถบฮีสเตอรีซิส (<i>HB</i>)	0.5	A

ตารางที่ 4.1 พารามิเตอร์ระบบไฟฟ้ากรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

จากรูปที่ 4.4 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้ากรณีแหล่งจ่าย แรงดันไฟฟ้ากระแสตรง พบว่าตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสสามารถดึงกระแสไฟฟ้าจาก แหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงได้ตามขนาดของสัญญาณกระแสไฟฟ้าอ้างอิง ซึ่งการดึง กระแสไฟฟ้าของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสดังกล่าวส่งผลกระทบต่อรูปสัญญาณของ แรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าทางด้านกระแสตรง ซึ่งทำให้รูปสัญญาณของแรงดันไฟฟ้าและ กระแสไฟฟ้ามีลักษณะการแกว่งไกวของสัญญาณเป็นคลื่นสัญญาณไชน์ที่มีค่าความถี่ของสัญญาณเป็น 2 เท่าของความถี่ระบบไฟฟ้าที่พิจารณา (Gurhan Ertasgin, David M. Whaley, Nesimi Ertugrul and Wen L. Soong, 2019) ซึ่งพฤติกรรมของสัญญาณแรงดันไฟฟ้าและสัญญาณกระแสไฟฟ้า ดังกล่าวทำให้ระบบไม่สามารถตรวจจับวัดเป็นกำลังไฟฟ้าทางด้านกระแสตรงได้

รูปที่ 4.5 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส กรณีแหล่งจ่าย แรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

จากรูปที่ 4.5 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าแสดง ให้เห็นว่าระบบควบคุมมีประสิทธิภาพในการถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสามารถ สังเกตได้จากเมื่อกำลังไฟฟ้าอ้างอิงของระบบไฟฟ้ามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นขนาดของกระแสไฟฟ้าที่ กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสจะมีขนาดเพิ่มขึ้น

รูปที่ 4.6 ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส กรณีแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

จากรูปที่ 4.6 ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสแสดงให้เห็นว่า กำลังไฟฟ้าอ้างอิง (P_{ref}) ของระบบเท่ากับ 1,385 W กำลังไฟฟ้าที่วัดได้ที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_{q}) มีค่าเท่ากับ 1,377 W และกำลังไฟฟ้าอ้างอิง (P_{ref}) ของระบบเท่ากับ 2,796 W กำลังไฟฟ้าที่ วัดได้ที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_{q}) มีค่าเท่ากับ 2,787 W เมื่อเปรียบเทียบกำลังไฟฟ้าอ้างอิงกับ กำลังไฟฟ้าที่วัดได้ที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส พบว่ากำลังไฟฟ้าที่วัดได้ที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีค่า น้อยกว่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิงเล็กน้อย เนื่องมาจากรูปสัญญาณกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมี ลักษณะของสัญญาณที่ไม่เป็นสัญญาณไซน์ในอุดมคติ (pure sine wave) ส่งผลให้มีกำลังไฟฟ้าที่วัด ได้ที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีค่าน้อยกว่า ซึ่งผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าสามารถ ยืนยันได้ว่าระบบควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำมีประสิทธิภาพในการถ่ายโอน กำลังไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสตามค่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิงของระบบที่กำหนด

4.3.2 แหล่งจ่ายเซลล์แสงอาทิ<mark>ต</mark>ย์

การยืนยันประสิทธิภาพของระบบควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่ วนซ้ำ งานวิจัยวิทยานิพนธ์จึงพิจารณากรณีแหล่งจ่ายระบบไฟฟ้าคือ แหล่งจ่ายเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อ ตรวจสอบว่าระบบควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำมีประสิทธิภาพในการถ่าย โอนกำลังไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส โดยอาศัยการจำลองสถานการณ์ บนคอมพิวเตอร์ ระบบไฟฟ้าที่พิจารณาประกอบไปด้วย 2 ภาควงจรไฟฟ้า ภาควงจรไฟฟ้าที่ 1 วงจรไฟฟ้าภาคกำลังแสดงดังรูปที่ 4.7 ภาควงจรไฟฟ้าที่ 2 วงจรไฟฟ้าภาคควบคุมแสดงดังรูปที่ 4.8

รูปที่ 4.7 วงจรไฟฟ้าภาคกำลังกรณีแหล่งจ่ายเซลล์แสงอาทิตย์

รูปที่ 4.8 วงจรไฟฟ้าภา<mark>ค</mark>ควบคุม<mark>กรณีแหล่งจ่ายเซลล์แสงอาทิตย์</mark>

สำหรับการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ของระบบควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำกรณีแหล่งจ่ายเซลล์แสงอาทิตย์ กำหนดให้ระบบไฟฟ้าที่พิจารณามี ความเข้มแสงที่พิจารณาคงที่เท่ากับ 1,000 W/m² และอุณหภูมิคงที่ 25°C ซึ่งการจำลองสถานการณ์ กำหนดให้ระบบมีการเปลี่ยนแปลงกำลังไฟฟ้าอ้างอิงจาก 1,385 W เป็น 2,796 W ณ เวลาที่ 0.75 s ซึ่งค่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิง 1,385 W เป็นค่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่ประมาณครึ่งหนึ่งของจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดของความเข้มแสงและอุณหภูมิที่พิจารณากำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่ประมาณครึ่งหนึ่งของจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดของความเข้มแสงและอุณหภูมิที่พิจารณากำลังไฟฟ้าอ้างอิงเท่ากับ 2,796 W ซึ่งเป็นค่า กำลังไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของความเข้มแสงและอุณหภูมิที่พิจารณา โดยค่ากำลังไฟฟ้าที่จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์สามารถสังเกตได้จากกราฟคุณลักษณะเฉพาะของ กระแสไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์แสดงดังรูปที่ 4.10 ซึ่งพารามิเตอร์ของระบบสำหรับ การจำลองสถานการณ์แสดงดังตารางที่ 4.2 ผลการตอบสนองของระบบควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ กรณีแหล่งจ่ายเซลล์แสงอาทิตย์แสดงดังรูปที่ 4.10 ถึงรูปที่ 4.13 ตามลำดับ

พารามิเตอร์	ค่า	หน่วย
กำลังไฟฟ้าสูงสุด ($P_{\scriptscriptstyle mpp}$)	349.59	W
แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ($V_{_{mpp}}$)	43	V
แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร ($V_{_{oc}}$)	51.5	V
กระแสไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ($I_{\scriptscriptstyle mpp}$)	8.13	А
กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร (I_{sc})	9.4	А
จำนวนแผงต่ออนุกรม ($N_{_s}$)	8	แผง
จำนวนแผงต่อขนาน ($N_{_p}$)	1	แผง
ตัวเก็บประจุหน้าแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (C)	500	μF
ตัวกรองกระแสไฟฟ้า (L_{f})	5	mH
ขนาดของกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ($V_{_g}$)	220	V _{rms}
ความถี่ระบบไฟฟ้า (ƒ)	50	Hz
แถบฮีสเตอรีซิส (<i>HB</i>)	0.5	A

ตารางที่ 4.2 พารามิเตอร์ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียว

รูปที่ 4.9 กราฟคุณลักษณะเฉพาะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์

รูปที่ 4.10 กราฟคุณลักษณะเฉพ<mark>าะข</mark>องกระแ<mark>สไฟ</mark>ฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์

รูปที่ 4.11 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์

จากรูปที่ 4.11 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ พบว่ากรณีกำลังไฟฟ้าอ้างอิง (*P_{ref}*) เท่ากับ 1,385 W ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าฮีสเตอรีซิส สามารถควบคุมการดึงกระแสไฟฟ้าจากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ฉีดเข้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าได้ตาม กำลังไฟฟ้าอ้างอิงของระบบควบคุม กรณีกำลังไฟฟ้าอ้างอิง (*P_{ref}*) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น 2,796 W พบว่า ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสมีการดึงกระแสไฟฟ้าที่มีขนาดเพิ่มขึ้น เนื่องจากขนาด กระแสไฟฟ้าอ้างอิงที่คำนวณได้มีค่าเพิ่มขึ้น โดยขนาดกระแสไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นของตัวควบคุม กระแสไฟฟ้าฮีสเตอรีซิสส่งผลกระทบต่อกระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่ต้องจ่ายกระแสไฟฟ้า ให้เพียงพอต่อความต้องการของตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิส เมื่อกระแสไฟฟ้าของเซลล์ แสงอาทิตย์เกิดสภาวะการจ่ายกระแสไฟฟ้าไม่พอเพียงต่อความต้องหรือสภาวะกระแสไฟฟ้าอิ่มตัว ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งสภาวะกระแสไฟฟ้าอิ่มตัวของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ดังกล่าวสามารถ สังเกตได้จากกราฟคุณลักษณะเฉพาะของกระแสไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ในรูปที่ 4.10 โดยกระแสไฟฟ้าอิ่มตัวของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ดังกล่าวจะมีค่าเข้าใกล้ค่ากระแสไฟฟ้าลัดวงจร ขอแผงเซลล์แสงอาทิตย์ จากผลกระทบของกระแสไฟฟ้าอิ่มตัวของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ส่งผลให้ตัว ควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสไม่สามารถควบคุมการดึงกระแสไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่ง เฟสได้

จากรูปที่ 4.12 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟส พบว่ากรณีกำลังไฟฟ้าอ้างอิง (P_{ref}) เท่ากับ 1,385 W ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบ ฮีสเตอรีซิสสามารถควบคุมกระแสไฟฟ้าเข้ากริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสได้ตามค่ากระแสไฟฟ้าอ้างอิงของ ระบบ กำลังไฟฟ้าอ้างอิง (P_{ref}) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเป็น 2,796 W ส่งผลให้กระแสไฟฟ้าอ้างอิง ของตัวควบคุมกระไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสมีค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งค่ากระไฟฟ้าอ้างอิงดังกล่าวทำให้ตัวควบคุม กระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรีซิสมีความพยายามดึงกระแสไฟฟ้าให้มีขนาดกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟสมีขนาดเท่ากับค่ากระแสไฟฟ้าอ้างอิงของระบบ เมื่อกระแสไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์เกิดสภาวะ การอิ่มตัวของกระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ส่งผลกระทบให้ตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบ ฮีสเตอรีซิสไม่สามารถควบคุมการดึงกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสได้

รูปที่ 4.13 ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส กรณีแหล่งจ่ายเซลล์แสงอาทิตย์

จากรูปที่ 4.13 ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส พบว่ากรณี กำลังไฟฟ้าอ้างอิง (P_{ref}) เท่ากับ 1,385 W ระบบสามารถควบคุมการถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส โดยมีกำลังไฟฟ้าที่วัดได้ที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_{s}) เท่ากับ 1,376 W กรณี กำลังไฟฟ้าอ้างอิง (P_{ref}) เท่ากับ 2,796 W ระบบควบคุมการตามรอยตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบ ไม่วนซ้ำไม่สามารถถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าได้ เนื่องจากระบบควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำไม่สามารถควบคุมขนาดของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

จากผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ของระบบควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสามารถยืนยันได้ว่าระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ สำหรับเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสแบบขั้นเดียวไม่สามารถดึงจุดจ่าย กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ ณ ความเข้มแสงและอุณหภูมิ ต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้อง มีการแก้ไขระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำดังกล่าว โดยการเพิ่มวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าระหว่างแผงเซลล์แสงอาทิตย์กับวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับ ซึ่งรายละเอียดจะอธิบายในหัวข้อที่ 4.4 โครงสร้างวงจรภาคกำลังจึง กลายเป็นแบบสองขั้น

4.4 โครงสร้างวงจรภาคกำลังแบบสองขั้นที่มีการควบคุมตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดแบบไม่วนซ้ำ

จากปัญหาการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสที่ไม่สามารถดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ภายใต้ สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ วิทยานิพนธ์นี้ได้ศึกษาหาแนวทางการแก้ไขของปัญหาดังกล่าว ด้วยการเพิ่มวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าในระบบที่พิจารณาระหว่างแผง เซลล์แสงอาทิตย์กับวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสสองขั้นแสดงดังรูปที่ 4.14 โดยยังคงไว้ซึ่งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยวิทยานิพนธ์คือวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบ ไม่วนซ้ำ จากการศึกษาและค้นคว้างานวิจัยพบว่าที่วิธี FOCV (Fractional open-circuit voltage method: FOCV method) (Ahsan, N., Hadeed, S., Ali Faisal, M., Nisar, A. 2020) เป็นอีกหนึ่ง วิธีในการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำและสามารถทำงานร่วมกับวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าได้ วิทยานิพนธ์จึงเลือกใช้วิธี FOCV เป็นตัวแทนวิธีการตาม รอยจุดกำลังฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ โดยวิธี FOCV จะอาศัยหลักการปรับแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ผ่านการควบคุมแรงดันไฟฟ้าใด้ วิทยานิพนธ์จึงเลือกให้วิธี FOCV เป็นตัวแทนวิธีการตาม รอยจุดกำลังฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ โดยวิธี FOCV จะอาศัยหลักการปรับแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ผ่านการควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ โดยเริ่มตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้า ขณะเปิดวงจรของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งหลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV จะกล่าวในหัวข้อที่ 4.5

รูปที่ 4.14 การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV สำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น

4.5 หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV

หลักการตามรอยจุดกำลังฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV โดยมีขั้นตอนการทำงานโดยการตรวจจับ ความเข้มแสง (I ,,) สำหรับคำนวณผลต่างของความเข้มแสง (ΔI ,,) ระหว่างความเข้มแสงคาบเวลา ปัจจุบัน $(I_{rr}(n))$ กับความเข้มแสงคาบเวลาก่อนหน้า $(I_{rr}(n-1))$ เมื่อผลต่างความเข้มแสงเกินกว่า ค่าความเข้มแสงที่กำหนด ระบบจะดำเนินการสั่งการทำงานสวิตซ์ S_1 เปิดวงจรเป็นระยะเวลา 1 ms สำหรับตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์และดำเนินการคงค่าแรงดันไฟฟ้า ขณะเปิดวงจรไฟฟ้าจนกว่าจะมีการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรในรอบถัดไป ซึ่ง แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรดังกล่าวจะถูกนำไปคำนวณหาค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด จากการประมาณค่าแรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์มีค่า K เท่าของ แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรและระบบจะดำเนินการอัพเดทแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงและระบบจะหยุดการ ทำงาน ซึ่งมีแผนภาพการทำงานของอัลกอริท<mark>ึมว</mark>ิธี FOCV แสดงดังรูปที่ 4.15

รูปที่ 4.15 แผนภาพการทำงานการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV

วิธีการเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรเป็นวิธีการที่มีความปลอดภัย เมื่อเปรียบเทียบ กับวิธีเทียบสัดส่วนกระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร ซึ่งวิธีดังกล่าวมีหลักการคือ แรงดันไฟฟ้าที่จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุด (V_{mp}) มีค่าเท่ากับ *K* เท่าของแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (V_{oc}) แสดงสมการที่ (4-1)

$$V_{mpp} \cong K \times V_{oc} \tag{4-1}$$

ดังนั้น

$$K = \frac{V_{mpp}}{V_{oc}} \tag{4-2}$$

จากสมการที่ (4-1) สามารถอธิบา<mark>ยพารามิ</mark>เตอร์ได้ดังนี้

K คือ ค่าอัตราส่วนระหว่างแรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดต่อแรงดันไฟฟ้า ขณะเปิดวงจร

V_{oc} คือ แรงดันไฟฟ้<mark>าขณ</mark>ะเปิดวงจ<mark>รขอ</mark>งแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V)

โดยทั่วไป *K* มีค่าระหว่าง 0.75-0.85 ซึ่งมีค่าขึ้นอยู่กับความเข้มแสงและอุณหภูมิ ซึ่งวิธี FOCV จะอาศัยวงจรตั้งเวลา (Timer) สำหรับจับเวลาในการตัดวงจรออกชั่วขณะเพื่อตรวจจับ แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร

4.6 การจำลองสถ<mark>านการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสู</mark>งสุดวิธี FOCV

สำหรับการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์บนโปรแกรม MATLAB/Simulink สำหรับ ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสต่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ วิธี FOCV ดังรูปที่ 4.14 โดยมีพารามิเตอร์สำหรับการจำลองสถานการณ์ของระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV แสดงดังตารางที่ 3.4 ในบทที่ 3 กำหนดให้ความเข้มแสงใน การพิจารณาทั้งหมด 3 ช่วง คือ ช่วงความเข้มแสง 300 W/m², 1,000 W/m² และ 200 W/m²ที่ อุณหภูมิคงที่ 25°C ซึ่งแสดงกราฟคุณลักษณะเฉพาะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์ แสงอาทิตย์ดังรูปที่ 4.16 นอกจากนี้กำหนดให้ค่า K ของระบบมีค่าเท่ากับ 0.83 ซึ่งค่าดังกล่าวได้มา จากคำนวณจากกรณีเงื่อนไขความเข้มแสง 1,000 W/m² และอุณหภูมิ 25°C โดยการจำลอง สถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV แสดงในรูปที่ 4.17 ถึงรูปที่ 4.21 ตามลำดับ

รูปที่ 4.16 กราฟคุณลักษณะเฉพ<mark>า</mark>ะกำลังไ<mark>ฟ</mark>ฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์

รูปที่ 4.17 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์

จากรูปที่ 4.17 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของเซลล์ แสงอาทิตย์แสดงให้เห็นว่าการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV มีประสิทธิภาพใน การดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง ความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง ประกอบไปด้วยความเข้มแสง 300 W/m², 1,000 W/m² และ 200 W/m² ซึ่งช่วงความเข้มแสง 300 W/m² มีแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) เท่ากับ

148.3 V กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($I_{_{pv}}$) เท่ากับ 10.01 A และกำลังไฟฟ้าของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ ($P_{_{pv}}$) เท่ากับ 1,483 W ช่วงความเข้มแสง 1,000 W/m² มีแรงดันไฟฟ้าของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ $(V_{_{pv}})$ เท่ากับ 150.9 V กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ $(I_{_{pv}})$ เท่ากับ 32.94 A และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($P_{_{pv}}$) เท่ากับ 4,985 W ช่วงความเข้มแสง 200 ${f W}/{f m}^2$ มีแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($V_{_{pv}}$) เท่ากับ 145.7 ${f V}$ กระแสไฟฟ้าของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) เท่ากับ 6.68 A และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) เท่ากับ 974.2 W จากผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ เมื่อความเข้มแสงมีการเพิ่มขึ้นส่งผลให้แรง<mark>ดัน</mark>ไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์ ้แสงอาทิตย์จะมีค่าเพิ่มขึ้น และเมื่อความเ<mark>ข้ม</mark>แสงลดลงส่งผลให้แรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และ ้กำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มีค่าลด<mark>ลง</mark>

รูปที่ 4.18 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง

จากรูปที่ 4.18 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงแสดงให้เห็นว่าตัวควบคุมพีไอที่ ออกแบบสามารถควบคุมแรงดันไฟฟ้าที่บัสไฟตรงในช่วงความเข้มแสง 300 ${
m W/m^2}$, 1,000 ${
m W/m^2}$ และ 200 \mathbf{W}/\mathbf{m}^2 ตัวควบคุมพี่ไอมีประสิทธิภาพในการควบคุมแรงดันไฟฟ้าที่บัสไฟตรงที่สภาวะอยู่ ของผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง (V_{dc}) มีค่าเท่ากับ 350 ${f V}$

รูปที่ 4.19 ผลตอบสนองของแรงดั<mark>น</mark>ไฟฟ้า <mark>แ</mark>ละกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

รูปที่ 4.20 รูปภาพขยายของรูปที่ 4.19 กรณีเปลี่ยนความเข้มแสงจาก 300 ${
m W/m^2}$ เป็น 1,000 ${
m W/m^2}$

รูปที่ 4.21 รูปขยายของรูปที่ 4.19 กรณีเปลี่ยนความเข้มแสงจาก 1,000 ${
m W/m^2}$ เป็น 200 ${
m W/m^2}$

จากรูปที่ 4.19 ถึงรูปที่ 4.21 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบ ไฟฟ้าหนึ่งเฟส แสดงให้เห็นมุมเฟสระหว่างผลตอบสนองของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส กับผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีมุมกลับกัน 180 องศา ซึ่งแสดงถึงว่า วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับสามารถถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟสได้ โดยมีขนาดของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขึ้นอยู่กับความเข้มแสงที่มีการ เปลี่ยนแปลโดยมีขนาดกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสดังนี้ เมื่อความเข้มแสงเพิ่มขึ้นขนาด ของกระแสไฟฟ้าที่ กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีขนาดเพิ่มขึ้น เมื่อความเข้มแสงลดลงขนาดของ กระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีขนาดเพิ่มขึ้น เมื่อความเข้มแสงลดลงขนาดของ

รูปที่ 4.22 ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

จากรูปที่ 4.22 ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส แสดงให้เห็นว่า กำลังไฟฟ้าที่ถ่ายโอนไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีค่าใกล้เคียงกับกำลังไฟฟ้าที่แผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งช่วงความเข้มแสง 300 W/m² มีกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 1,421 W ช่วง ความเข้มแสง 1,000 W/m² กำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 4,940 W และช่วง ความเข้มแสง 200 W/m² กำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 911.1 W ซึ่งค่า กำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสแต่ละช่วงความเข้มแสงที่พิจารณาดังกล่าวมีค่ากำลังไฟฟ้าที่กริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสใกล้เคียงกับกำลังไฟฟ้าที่แผงเซลล์แสงอาทิตย์จ่ายออกมาในแต่ละช่วงความเข้ม แสง

สำหรับการพิจารณาวิเคราะห์สเปกตรัมฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ที่ความถี่มูลฐาน (*f* = 50 Hz) ซึ่งพิจารณากระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ณ ช่วงเวลา 3 s ถึง 3.02 s แสดงดังรูปที่ 4.22 ถึงรูปที่ 4.23

รูปที่ 4.23 กราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

รูปที่ 4.24 รูปข<mark>ย</mark>ายกรา<mark>ฟ</mark>สเปกตรัมของรูปที่ 4.23

จากรูปที่ 4.23 ถึงรูปที่ 4.24 กราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟส เมื่อพิจารณามาตรฐานการฉีดกระแสไฟฟ้าเข้ากริดระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าแห่งประเทศ ไทย พบว่าฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสแต่ละอันดับและฮาร์มอนิกรวมของ กระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีค่าฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าอยู่ภายใต้มาตรฐานที่กำหนด ของการไฟฟ้าแห่งประเทศไทย

4.7 สรุป

สำหรับบทที่ 4 ได้นำเสนอการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น โดยเนื้อหาได้กล่าวถึงระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียวที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำและการ ตรวจสอบความถูกต้องของระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ พบว่าระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียวที่นำเสนอไม่สามารถดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุด ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากนี้ได้นำเสนอแนว ทางแก้ไขปัญหาของการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำด้วยการเพิ่มวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าเข้าไประหว่างแผงเซลล์แสงอาทิตย์กับวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ โดยมีโครงสร้างระบบไฟฟ้าที่ได้คือระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น โดยมีวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ต่อกับวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส โดยการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดแบบไม่วนซ้ำด้วยวิธี FOCV ซึ่งถูกติดตั้งให้กับวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับ
แรงดันไฟฟ้าในการดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์และวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสทำหน้าที่ถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าสูงสุดไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส นอกจากนี้ยังได้นำเสนอการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ด้วยชุดบล็อกกำลังไฟฟ้าบนโปรแกรม MATLAB/Simulink ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้นที่มีการตาม รอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำด้วยวิธี FOCV ซึ่งผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของระบบควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยวิธี FOCV ซึ่งสามารถดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ได้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

สำหรับงานวิจัยวิทยานิพนธ์ในส่วนของการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับ ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียวที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นของบทที่ 4 ได้รับ การตีพิมพ์แล้ว ดังนี้

- Koson Chaicharoenaudomrung, Tanatip Boontawee, Jakkrit Pakdeeto, Kongpan Areerak and Kongpol Areeerak, "Single phase grid connected PV system with a non-iterative MPPT", 2021 International Electrical Engineering Congress (iEECON2021), Pattaya, Thailand: March 10-12, 2021, pp.57-60.

บทที่ 5

การประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมร่วมกับการควบคุมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

5.1 บทนำ

การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบ<mark>บไ</mark>ม่วนซ้ำวิธี FOCV เป็นวิธีการอาศัยการตรวจจับวัด แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรและค่าอัตราส่วน<mark>แร</mark>งดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดต่อแรงดันไฟฟ้าขณะ เปิดวงจร (*K*) สำหรับคำนวณหาแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ให้กับระบบควบคุมของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า<mark>แ</mark>บบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ซึ่งวิธีดังกล่าวสามารถ ทำให้ได้กำลังไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูง<mark>สุดใ</mark>กล้เคียง<mark>กับ</mark>กำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ใน กรณีที่อุณหภูมิคงที่ 25°C หากอุณหภู<mark>มิมีการเปลี่ยนแปล</mark>งจะส่งผลให้กำลังไฟฟ้าสูงสุดที่ได้มีความคาด เคลื่อนเพิ่มมากขึ้น สำหรับบทนี้จ<mark>ะนำ</mark>เสนอการปรับปรุง<mark>ประ</mark>สิทธิภาพวิธี FOCV สำหรับการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วน<mark>ซ้ำโด</mark>ยใช้โครงข่ายประสา<mark>ทเที</mark>ยม ซึ่งผลการเปรียบเทียบการปรับปรุง ประสิทธิภาพการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดจะถูกเสนอในบทที่ 6 การประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาท ้เทียมร่วมกับวิธีเทียบสั<mark>ดส่ว</mark>นแรง<mark>ดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร</mark>จะอ<mark>า</mark>ศัยการตรวจจับวัดความเข้มแสง ้อุณหภูมิ และแรงดันไฟ<mark>ฟ้าขณะเปิดวงจรสำหรับคำนวณหา</mark>แร<mark>งดันไ</mark>ฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ณ สภาพแวดล้อมที่แตกต่<mark>างกันด้วยโครงข่ายประสาทเทียม ส่งผลให้</mark>ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า ้สูงสุดสามารถติดตามจุดกำลั<mark>งไฟฟ้าสูงสุดได้อย่าง</mark>แม่น<mark>ยำและข</mark>องผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้า โดย เนื้อหาบทนี้จะกล่าวถึงองค์ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงข่ายประสาทเทียม การประยุกต์ใช้โครงข่าย ประสาทเทียมกับวิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรสำหรับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด แบบไม่วนซ้ำรวมถึงการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม MATLAB/Simulink ด้วย ชดบล็อกกำลังไฟฟ้า

5.2 องค์ความรู้พื้นฐานโครงข่ายประสาทเทียม

โครงข่ายประสาทเทียม (artificial neural network: ANN) เป็นโครงสร้างที่มีตัวประมวลผล เป็นจำนวนมาก ซึ่งโครงสร้างของโครงข่ายประสาทเทียมถูกพัฒนาและคิดค้นจากโครงสร้างการ ทำงานของระบบประสาทของสมองมนุษย์ การสร้างแบบจำลองโครงข่ายประสาทเทียมสามารถทำได้ โดยการเข้าใจการทำงานของระบบประสาทของสมองและอธิบายการทำงานออกมาในรูปแบบ แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ซึ่งข้อดีของโครงข่ายประสาทเทียมมีหลายประการ เช่น ความสามารถใน การเรียนรู้ตามสถานการณ์ ความสามารถในการประมาณค่าฟังก์ชันต่อเนื่องแบบไม่เป็นเชิงเส้น ความสามารถที่มี หลายอินพุตและหลายเอาต์พุตทำให้เหมาะสมกับระบบที่มีหลายตัวแปรในการ แก้ไขปัญหา ความสามารถในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้การเกิดความผิดพร่องของ เซลล์ประสาทหรือเรียกว่า ความทนทานต่อความผิดพร่อง (fault tolerance) (อาทิตย์ ศรีแก้ว, 2552)

จากข้อดีหลายประการของโครงข่ายประสาทเทียมดังกล่าวงานวิจัยวิทยานิพนธ์นี้จึงนำมา ประยุกต์ใช้งานกับระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสุงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

5.2.1 โครงสร้างของโครงข่ายปร<mark>ะส</mark>าทเทียม

โครงข่ายประสาทเทียมถูกคิดค้นและพัฒนาจากการทำงานของระบบประสาทสมอง มนุษย์ ดังนั้นจึงต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะเชิงกายภาพและพฤติกรรมต่าง ๆ ของสมองมนุษย์ โดย สมองของมนุษย์ประกอบไปด้วยหน่วยประมวลผลขั้นพื้นฐานที่เรียกว่า เซลล์ประสาท (neuron) ที่ เชื่อมโยงกันหลาย ๆ เซลล์เป็นจำนวนมาก ซึ่งเซลล์ประสาทแต่ละเซลล์ก็คือ หน่วยประมวลผล แบบอย่างง่าย โดยการรับส่งสัญญาณไปยังเซลล์ประสาทอื่น ๆ โดยทั่วไปแล้วเซลล์ประสาทของสมอง มนุษย์สามารถอธิบายในรูปโครงสร้างอย่างง่ายแสดงดังรูปที่ 5.1 ซึ่งมีองค์ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่

- ตัวเซลล์ที่เรียกว่า โซมา (soma) คือ ส่วนที่ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานในเซลล์ประสาทและ ส่วนที่สร้างสารสื่อประสาท
- เดนไดรต์ (dendeite) คือ ส่วนที่ทำหน้าที่รับสัญญาณไฟฟ้าเข้าสู่ตัวเซลล์ประสาท ในแต่ละ เซลล์ประสาทก็ประกอบด้วยเดนไดรต์จำนวนมากจัดเรียงตัวในลักษณะคล้ายกิ่งไม้
- แอกซอน (axon) คือ ส่วนที่ทำหน้าที่ส่งสัญญาณไฟฟ้าไปสู่เซลล์อื่น ๆ ของเซลล์ประสาท โดยส่วนปลายของแอกซอนมีลักษณะโป่งออกเป็นกระเปราะที่เกือบจะสัมผัสกับปลายเดน ไดรต์ของเซลล์ประสาทอื่น ๆ

รูปที่ 5.1 โครงสร้างเซลล์ประสาทสมองของมนุษย์

การส่งสัญญาณจากแอกซอนไปยังเดนไดรต์สามารถส่งสัญญาณได้สองวิธีคือ สัญญาณเชิง ไฟฟ้าและสัญญาณเชิงเคมี โดยส่งผ่านบริเวณปลายแอกซอนที่มีลักษณะโป่งออกเป็นกระเปราะ เรียกว่าไซแนปส์ (synapse) ซึ่งเป็นรอยต่อระหว่างปลายแอกซอนกับปลายเดนไดรต์ สัญญานที่ถูกส่ง จากแอกซอนจะถูกตีความด้วยเดนไดรต์ก่อนเข้าสู่เซลล์ประสาท เมื่อสัญญาณดังกล่าวมีผลรวมของ สัญญาณถึงถูกจุดที่เกิดการเปลี่ยนแปลงจะกระตุ้นเซลล์ประสาททำให้ตัวเซลล์ประสาทสร้างศักย์ กระทำ (action potential) ถ้าผลรวมของสัญญาณไม่ถึงจุดที่เกิดการเปลี่ยนแปลงสัญญาณดังกล่าว ้จะสลายตัวไปอย่างรวดเร็วและไม่เกิดการกระตุ้นเซลล์ประสาท ซึ่งความแรงของสัญญานที่ถูกส่งผ่าน ไซแนปส์จะขึ้นอยู่กับความเหนี่ยวแน่นของการเชื่อมต่อของไซแนปส์ ซึ่งสัญญาณที่ส่งดังกล่าวสามารถ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ สัญญาณกระ<mark>ตุ้น</mark> (excitory) และสัญญาณยับยั้ง (inhibitory) โดย ้ความสำคัญของโครงข่ายประสาทเทียมจะ<mark>ขึ้น</mark>อยู่กับแบบจำลองไชแนปส์ที่มีตัวแปรที่เรียกว่าค่า ้น้ำหนักประสาท (weight) ซึ่งหากค่าน้ำห<mark>นักประ</mark>สาทมีค่ามากก็เปรียบเสมือนค่าความเหนี่ยวแน่น ้ของการเชื่อมต่อของไซแนปส์ที่มีค่ามากส่งผลให้สามารถส่งสัญญาณได้มากขึ้น หากค่าน้ำหนัก ้ประสาทมีค่าน้อยก็เปรียบเสมือนค่าคว<mark>า</mark>มเหนี่ย<mark>ว</mark>แน่นของการเชื่อมต่อของไซแนปส์ที่มีค่าน้อย ้นอกจากนั้นถ้าหากค่าน้ำหนักประสา<mark>ทม</mark>ีค่าเป็นบ<mark>วกแ</mark>สดงถึงลักษณะเป็นสัญญาณกระตุ้น ในทาง ์ ตรงกันข้ามหากค่าน้ำหนักประสาทมีค่าเป็นลบแสดงถึงลักษณะเป็นสัญญาณยับยั้ง จากเนื้อหาข้างต้น ้จะเห็นได้ว่าโครงข่ายประสาทเท<mark>ียม</mark>มีหลักการประมวล<mark>ผลก</mark>ารทำงานคล้ายกับการประมวลผลการ ทำงานของสมองมนุษย์ ซึ่งการประมวลผลการทำงานของโครงข่ายประสาทเทียมสามารถอธิบายด้วย แบบจำลองของโครงข่ายปร<mark>ะส</mark>าทเ<mark>ทียมแสดงดังรูปที่</mark> 5.2

รูปที่ 5.2 แบบจำลองโครงข่ายประสาทเทียม

เมื่อนำแบบจำลองโครงข่ายประสาทเทียมในรูปที่ 5.2 มาเปรียบเทียบกับสมองมนุษย์ สามารถอธิบายได้ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 องค์ประกอบโครงข่ายประสาทเทียมเทียบกับองค์ประกอบระบบประสาทสมอง

สมองมนุษย์
ไซแนปส์
ตัวเซลล์
เดนไดรต์
แอกซอน

เมื่อพิจารณาเน็ตอินพุต (N) ของแบบจำลองโครงข่ายประสาทเทียมสามารถคำนวณได้ดัง สมการที่ (5-1)

$$N = w_1 p_1 + w_2 p_2 + w_3 p_3 + \dots + w_n p_n + b$$
(5-1)

จากเน็ตอินพุต (*N*) ในสมการที่ (5-1) สามาร<mark>ถค</mark>ำนวณหาเอาต์พุตของโครงข่ายประสาท เทียมดังสมการที่ (5-2)

$$y = f(N) \tag{5-2}$$

จากสมการที่ (5-1) <mark>สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้</mark>

n	คือ	จำนวนอินพุต
p_n	คือ	สัญญาณอินพุตตัวที่ n ของโครงข่ายประสาทเทียม
W_n	คือ	ค่าน้ำหนักประสาทของอินพุตตัวที่ <i>n</i>
b	คือ	ค่าไบอัส
Ν	คือ	เน็ตอินพุตของฟังก์ชันถ่ายโอน
f(N)	คือ	ฟังก์ชันถ่ายโอน
у	คือ	สัญญาณเอาต์พุตของโครงข่ายประสาทเทียม

จากฟังก์ชันถ่ายโอน (transfer function) ของแบบจำลองโครงข่ายประสาทเทียม ซึ่งเป็น ส่วนที่ทำหน้ารับสัญญาณจากเน็ตอินพุตแล้วทำการตัดสินใจส่งสัญญาณเอาต์พุตออกไปในรูปสัญญาณ ต่าง ๆ โดยฟังก์ชันถ่ายโอนสามารถเป็นได้ทั้งฟังก์ชันเชิงเส้นและฟังก์ชันไม่เชิงเส้น การเลือกใช้งาน ฟังก์ชันถ่ายโอนจะขึ้นอยู่กับลักษณะของระบบที่พิจารณาเอาโครงข่ายประสาทเทียมไปประยุกต์ใช้ งาน ฟังก์ชันถ่ายโอนมีหลากหลายรูปแบบดังนี้

1) ฟังก์ชันฮาร์ดลิมิต (hard limit) แสดงดังรูปที่ 5.3

รูปที่ 5.4 ฟังก์ชันฮาร์ดลิมิตแบบสมมาตร

จากรูปที่ 5.4 สามารถอธิบายดังสมการที่ (5-4)

$$f(N) = \begin{cases} +1 & , N \ge 0 \\ -1 & , N < 0 \end{cases}$$
(5-4)

3) เส้นตรง (linear) แสดงดังรูปที่ 5.5

รูปที่ 5.6 ฟังก์ชันเส้นตรงบวก

(5-5)

จากรูปที่ 5.6 สามารถอธิบายดังสมการที่ (5-6)

$$f(N) = \begin{cases} N & , N \ge 0 \\ 0 & , N < 0 \end{cases}$$
(5-6)

5) ซิกมอยแบบลอการิทึม (log-sigmoid) แสดงดังรูปที่ 5.7

ร<mark>ูปที่</mark> 5.7 ฟังก์ชันซิกมอยแ<mark>บบล</mark>อการิทึม

จากรูปที<mark>่ 5.7 สามารถอธิบายดังสมการที่</mark> (5-7)

(5-7)

 ชิกมอยแบบเส้นสัมผัสไฮเปอร์โบลาร์ (hyperbolic tangent sigmoid) แสดง ดังรูปที่ 5.8

10

รูปที่ 5.8 ฟังก์ชันซิกมอยแบบเส้นสัมผัสไฮเปอร์โบลาร์

จากรูปที่ 5.8 สามารถอธิบายดังสมการที่ (5-8)

$$f(N) = \frac{e^{N} - e^{-N}}{e^{N} + e^{-N}}$$
(5-8)

7) แข่งขัน (competitive) แสดงดังรูปที่ 5.9

<mark>รูปที่</mark> 5.9 ฟัง<mark>ก์ชัน</mark>แข่งขัน

จากรูปที่ 5.9 ส<mark>ามา</mark>รถอธิบายดังสมการ<mark>ที่ (5</mark>-9)

f(N) = 1, เมื่อ N มีค่ามากที่สุด

(5-9)

f(N) = 0, เมื่อ N เป็นค่าอื่น ๆ

8) ฐานรัศมี (radial basis function) แสดงดังรูป 5.10

รูปที่ 5.10 ฟังก์ชันฐานรัศมี

จากรูปที่ 5.10 สามารถอธิบายดังสมการที่ (5-10)

$$f\left(N\right) = e^{-N^2} \tag{5-10}$$

5.2.2 การเรียนรู้แบบแพร่กลับ

ข้อจำกัดของโครงข่ายประสาทเทียมที่มีชั้นเดียวคือไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่มีความ ซับซ้อนมากขึ้นได้ ทำให้มีการนำเสนอโครงข่ายประสาทเทียมที่มีจำนวนชั้นหลายชั้นมาประยุกต์ใช้ แก้ไขปัญหามากขึ้น การฝึกสอนโครงข่ายประสาทเทียมที่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายคือ การเรียนรู้ แบบแพร่กลับ (backpropagation learning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้เรียนที่อาศัยหลักการค่าความ ผิดพลาดแบบกำลังสองเฉลี่ย (mean square error) ระหว่างเอาต์พุตกับเป้าหมาย ซึ่งขั้นตอนการหา ค่าความผิดพลาดมีดังนี้ ดำเนินการป้อนสัญญาณอินพุตแบบไปข้างหน้า (feedforward) ในรูปแบบ เอาต์พุตของแต่ละชั้นจะเป็นอินพุตของชั้นถัดไปจนถึงชั้นเอาต์พุตจนมาถึงชั้นอินพุต เพื่อดำเนินการ ปรับค่าน้ำหนักประสาทและค่าไบอัสในแต่ละชั้นของโครงข่ายประสาทเทียมให้มีค่าที่เหมาะสม เพื่อให้ ผลตอบสนองที่ได้จากเอาต์พุตของโครงข่ายประสาทเทียมมีค่าตรงตามความเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่ง โครงข่ายประสาทเทียมแบบหลายชั้นสามารถแบ่งจำนวนชั้นออกได้เป็น ชั้นอินพุต (input layer) ชั้น ช่อนเร้น (hidden layer) และชั้นเอาต์พุต (output layer) แสดงในรูปที่ 5.11

รูปที่ 5.11 แบบจำลองโครงข่ายประสาทเทียมแบบหลายชั้น

กระบวนการเรียนรู้แบบแพร่กลับสำหรับโครงข่ายประสาทเทียมสามารถอธิบาย เป็นขั้นตอนการทำงานได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดค่าพารามิเตอร์น้ำหนักประสาทและไบอัสของโครงข่ายประสาท เทียม โดยการสุ่มค่า

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณหาค่าเอาต์พุตของชั้นอินพุต

ขั้นตอนที่ 3 คำนวณหาค่าเอาต์พุตของชั้นซ่อนเร้น

ขั้นตอนที่ 4 คำนวณหาค่าเอาต์พุตของชั้นเอาต์พุต

ขั้นตอนที่ 5 ดำเนินการปรับค่าน้ำหนักประสาทและค่าไบอัสชั้นเอาต์พุต

ู้ขั้นตอนที่ 6 ดำเนินการปรับ<mark>ค่า</mark>น้ำหนักประสาทและค่าไบอัสชั้นซ่อนเร้น

ู้ขั้นตอนที่ 7 ดำเนินการปรับ<mark>ค่า</mark>น้ำหนักประสาทและค่าไบอัสชั้นอินพุต

ขั้นตอนที่ 8 ดำเนินการตรวจสอบเงื่อนไขกระบวนหยุดการเรียนรู้ของโครงข่าย ประสาทเทียม ถ้าเงื่อนไขยังไม่ครบตามที่กำหนดจะดำเนินการทำซ้ำในขั้นตอนที่ 2 จนกว่าจะบรรลุ เงื่อนไข

5.3 การประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมร่วมกับวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดแบบไม่วนซ้ำสำหรับร<mark>ะบบ</mark>เซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

จากองค์ความรู้พื้นฐานของโครงข่ายประสาทเทียมสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานเพื่อปรับปรุง สมรรถนะของการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV ซึ่งโครงข่ายประสาทเทียมจะ นำมาประยุกต์แก้ไขปัญหาความแม่นยำของการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่สภาวะอยู่ตัวให้มีความ แม่นยำเพิ่มขึ้น ซึ่งโครงสร้างระบบที่พิจารณาในการประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมแสดงในรูปที่ 5.12 จากรูปสามารถอธิบายองค์ประกอบระบบที่พิจารณาได้ดังนี้ ส่วนที่ 1 แผงเซลล์แสงอาทิตย์ ส่วน ที่ 2 ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่มีวิธีการประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมร่วมกับวิธี เทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (FOCV – ANN method) ซึ่งงานวิจัยวิทยานิพนธ์จะเรียก วิธีการประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมร่วมกับวิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรว่า วิธี FOCV – ANN ซึ่งระบบควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ ที่มีการ ประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมจะอาศัยการตรวจจับวัด อุณหภูมิ ความเข้มแสง และแรงดันไฟฟ้า ขณะเปิดวงจรเพื่อคำนวณหาแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุด ณ อุณหภูมิและความเข้ม แสงต่าง ๆ ส่วนที่ 3 วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ส่วนที่ 4 วงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส ส่วนที่ 5 ตัวกรองกระแสไฟฟ้า ส่วนที่ 6 กริดระบบ ไฟฟ้าหนึ่งเฟส และส่วนสุดท้าย ส่วนที่ 7 ระบบควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงกับระบบควบคุม กระแสไฟฟ้าแบบซีสเตอรีซิสที่ต่อเรียงกัน

รูปที่ 5.12 การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสู<mark>งสุดแบ</mark>บไม่วนซ้ำวิธี FOCV – ANN สำหรับระบบเซลล์ แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น

5.4 หลักการตามรอยจุดกำลัง<mark>ไฟ</mark>ฟ้าสูงสุด<mark>วิธี</mark> FOCV - ANN

หลักการทำงานการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV – ANN มีขั้นตอน การทำงาน โดยเริ่มต้นจากการตรวจจับวัดความเข้มแสง (I_{rr}) เพื่อคำนวณหาผลต่างของความเข้ม แสง (ΔI_{rr}) ระหว่างความเข้มแสงคาบเวลาปัจจุบัน ($I_{rr}(n)$) กับความเข้มแสงคาบเวลาก่อนหน้า ($I_{rr}(n-1)$) เมื่อผลต่างความเข้มแสงเกินค่าที่กำหนด ระบบจะดำเนินการตรวจจับวัดความเข้มแสง และอุณหภูมิรวมถึงดำเนินการสั่งการทำงานสวิตซ์ S_1 เปิดวงจรเป็นระยะเวลา 1 ms สำหรับการ ตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์และทำการคงค่าแรงดันไฟฟ้าขณะเปิด วงจรจนกว่าจะมีการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรอีกครั้ง ซึ่งค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์สามารถคำนวณได้จากเอาต์พุตของโครงข่ายประสาทเทียมที่มี ป้อนอินพุตของโครงข่ายประสาทเทียม 3 อินพุต ได้แก่ ความเข้มแสง อุณหภูมิ และแรงดันไฟฟ้าขณะ เปิดวงจร เพื่อคำนวณหาค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดเสร็จสิ้นระบบจะดำเนินการ อัพเดทแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงแสดงแผนภาพการทำงานของอัลกอริทีมวิธี FOCV – ANN แสดงดังรูปที่ 5.13

การตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรยังจำเป็นต้องอาศัยวงจรตั้งเวลาเช่นเดียวกับการ ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV

5.5 การทดสอบโครงข่ายประสาทเทียม

การทดสอบโครงข่ายประสาทเทียมสำหรับคำนวณหาแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ให้กับตัวควบคุมพี่ไอในการควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ ซึ่งการทดสอบดังกล่าวเป็นการหาจำนวนชั้นและจำนวนนิวรอนของชั้นซ้อนเร้นที่ เหมาะสมสำหรับคำนวณหาแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ โดย การหาจำนวนชั้นและจำนวนนิวรอนของชั้นซ้อนเร้นสามารถหาได้จากการประมาณค่าด้วยการ ้ฝึกสอนโครงข่ายประสาทเทียมด้วยวิธีการเรียนร้แบบแพร่กลับ โดยจำนวนชั้นและจำนวนนิวรอนของ ชั้นซ้อนเร้นที่เหมาะสมส่งผลให้ผลตอบสนองของการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยวิธี FOCV มี ้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น การฝึกสอนโครงข่ายป<mark>ระ</mark>สาทเทียมจะอาศัยวิธีการเรียนรู้แบบแพร่กลับ โดยมี ้อินพุตของโครงข่ายประสาทเทียม 3 อินพุต <mark>ซึ่งไ</mark>ด้แก่ อุณหภูมิ ความเข้มแสง และแรงดันไฟฟ้าขณะ ้เปิดวงจรของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ โดยมีเป้าหมายที่ใช้สำหรับการเรียนรู้คือ แรงดันไฟฟ้าที่จุด ้กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่ง<mark>ค</mark>่าของ<mark>อ</mark>ินพุตและค่าของเป้าหมายของโครงข่ายประสาท ้เทียมสามารถหาได้จากกราฟคุณลักษณะเ<mark>ฉ</mark>พาะขอ<mark>ง</mark>เซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งจำนวนนิวรอนของชั้นอินพุต ้จะขึ้นอยู่กับจำนวนอินพุตของโครงข่า<mark>ยปร</mark>ะสาทเทีย<mark>มแ</mark>ละจำนวนนิวรอนของชั้นเอาต์พุตจะขึ้นอยู่กับ ้จำนวนเป้าหมายที่ต้องการ การ<mark>เลือ</mark>กจำนวนชั้นและจำนวนนิวรอนของชั้นซ้อนเร้นที่เหมาะใน ้วิทยานิพนธ์จะสังเกตจากค่าคว<mark>ามผิด</mark>พลาด<mark>กำลั</mark>งสองเฉลี่<mark>ยที่</mark>น้อยที่สุดในการเลือกประยุกต์ใช้งานกับ งานวิจัยวิทยานิพนธ์

สำหรับการเลือกจำนวนชั้นซ้อนเร้นกำหนดให้จำนวนนิวรอนแต่ละชั้นของชั้นซ้อนเร้นเท่ากับ 1 นิวรอน และชั้นเอาต์พุตมีจำนวนนิวรอนเท่ากับ 1 นิวรอน โดยมีพารามิเตอร์สำหรับการฝึกสอนของ โครงข่ายประสาทเทียมมีดังนี้ ฟังก์ซันถ่ายโอนในชั้นเอาต์พุตคือ ฟังก์ซันแบบเส้นตรงและพิจารณา ฟังก์ซันถ่ายโอนแต่ละชั้นของชั้นซ้อนเร้นคือ ฟังก์ซันซิกมอยแบบออการิทึม จำนวนรอบในการฝึกสอน 1,000 รอบ ค่าความชันที่น้อยที่สุดเท่ากับ 1×10⁻¹⁵ ค่าความผิดพลาดเป้าหมาย 1×10⁻¹⁸ ค่าคงที่การ ปรับค่าถ่วงน้ำหนักประสาทและค่าไบอัสในการลู่เข้าคำตอบเท่ากับ 1×10¹⁰⁰ โดยการฝึกสอนดังกล่าว จะหยุดการฝึกสอนเมื่อจำนวนรอบครบตามจำนวนหรือระบบบรรลุเงื่อนไขพารามิเตอร์อื่น ๆ ก่อน ซึ่ง การฝึกสอนโครงข่ายประสาทเทียมด้วยวิธีการเรียนรู้แบบแพร่กลับโดยมีข้อมูลอินพุตและเป้าหมายใน การฝึกสอนแสดงในตารางที่ 5.2 และผลการทดสอบหาจำนวนชั้นที่เหมาะสมของชั้นซ้อนเร้นแสดงใน ตารางที่ 5.3

อินพุตของโครงข่ายประสาทเทียม		เป้าหมายที่ต้องการ
ความเข้มแสง แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร		แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด
(W/m²)	(V)	(V)
	อุณหภูมิ 20 °C	
100	173.82	149.6
200	179.14	153.54
300	182.16	155.38
400	184.3 <mark>6</mark>	156.38
500	186.0 <mark>2</mark>	156.9
600	187.52	157.12
700	188.58	157.14
800	189.06	157.02
900	189.96	156.78
1,000	191.45	156.46
	อุณหภูมิ 25 <mark>°C</mark>	
100	170.03	145.87
200	175.48	149.92
300	178.69	151.718
400	180.97	152.76
500	182.63	153.43
600	183.84	153.72
700	185.28	153.63
800	186.08	153.55
900	187.05	152.27
1,000	188.1	153
	อุณหภูมิ 30 °C	
100	166.28	142.16
200	171.94	146.26
300	175.18	148.2
400	177.42	149.26
500	179.14	149.84
600	180.7	150.1
700	181.9	150.16
800	182.82	150.08

ตารางที่ 5.2 ข้อมูลอินพุตและเป้าหมายที่ใช้สำหรับการฝึกสอนโครงข่ายประสาทเทียม

อินพุตของโ	ครงข่ายประสาทเทียม	เป้าหมายที่ต้องการ			
ความเข้มแสง	แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร	แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด			
(W/m²)	(V)	(V)			
	อุณหภูมิ 30 °C				
900	183.88	149.88			
1,000	184.74	149.62			
	อุณหภูมิ 35 °C				
100	162. <mark>84</mark>	138.44			
200	168.4 <mark>4</mark>	142.62			
300	171.6	144.62			
400	174.02	145.7			
500	175.7	146.32			
600	177.22	146.6			
700	178.42	146.7			
800	179.48	146.62			
900	180.64	146.44			
1,000	181.42	146.16			
อุณหภูมิ 40 °C					
100	159.14	134.74			
200	164.82	139			
300	168.06	141.04			
400	170.34	142.16			
500	172.32	142.8			
600	173.66 Jula	143.12			
700	175.08	143.22			
800	176	143.18			
900	177.2	143			
1,000	178.04	142.85			

ตารางที่ 5.2 ข้อมูลอินพุตและเป้าหมายที่ใช้สำหรับการฝึกสอนโครงข่ายประสาทเทียม (ต่อ)

ตารางที่ 5.3 ผลทดสอบหาจำนวนชั้นซ้อนเร้นที่เหมาะสม

ครั้งที่ ค่าทดสอบ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ค่าเฉลี่ย	
	ຈໍ	านวนชั้นโครง	ข่ายประสาทเร่	ทียม 1 ชั้น			
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย	0.0358	0.0358	0.0358	0.0358	0.0358	0.0358	
	จำนวนชั้นโครงข่ายประสาทเทียม 2 ชั้น						
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย	0.0364	0.0365	0.0364	0.0364	0.0362	0.03638	
จำนวนชั้นโครงข่ายประสาทเทียม 3 ชั้น							
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย	26.1	21.7	20.8	26.1	30.7	25.08	
จำ <mark>นวน</mark> ชั้นโครงข่ายประสาทเทียม 4 ชั้น							
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย	30.7	30.7	30.7	30.7	30.7	30.7	

จากการทดสอบหาจำนวนชั้นของชั้นซ้อนเร้น สำหรับค้นหาแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แ<mark>สงอาทิตย์ ซึ่งได้ดำเนินการทดสอบโดย</mark>ใช้จำนวนชั้นซ้อนเร้น 1 2 3 และ 4 ตามลำดับ พบว่าจำนวนชั้นซ้อนเร้น 1 ชั้น เป็นชั้นที่ให้ค่าความผิดพลาดกำลังสองเฉลี่ยของการ ฝึกสอนโครงข่ายประสาทเทียมที่น้อยที่สุด ดังนั้นวิทยานิพนธ์นี้จึงเลือกจำนวนชั้นซ้อนเร้นของ โครงข่ายประสาทเทียมเท่ากับ 1 ชั้น

สำหรับการเลือกจำนวนนิวรอนในชั้นซ้อนเร้นที่ 1 จะอาศัยการฝึกสอนเช่นเดี่ยวกับการเลือก จำนวนชั้นของชั้นซ้อนเร้น กำหนดให้ชั้นเอาต์พุตของโครงข่ายประสาทเทียมมีจำนวนนิวรอน 1 นิวรอน และพารามิเตอร์สำหรับการฝึกสอนโดยใช้พารามิเตอร์ชุดเดียวกันกับการทดสอบหาจำนวน ชั้นของชั้นซ้อนเร้น ผลการทดสอบหาจำนวนนิวรอนที่เหมาะสมของชั้นซ้อนเร้นที่ 1 ของโครงข่าย ประสาทเทียม แสดงในตารางที่ 5.4

ครั้งที่ ค่าทดสอบ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ค่าเฉลี่ย
		จำนวนนิวร	อนเท่ากับ 5 เ	วิวรอน		
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย	24.3	26	24.8	26.8	25.6	25.5
		จำนวนนิวระ	วนเท่ากับ 10	นิวรอน		
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย	24	27.8	25.1	19.4	23.5	23.96
		จำนวนนิวระ	วนเท่ากับ 15	นิวรอน		
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย	0.0349	0.034	0.0355	0.0355	0.0364	0.03526
		<mark>จำน</mark> วนนิวระ	วนเท่ากับ 20	นิวรอน		
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย	0.0116	0.0235	0.0241	0.0269	0.0211	0.02144
จำนวนนิวรอนเท่ากับ 25 นิวรอน						
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย σ	0.0516	0.0527	0.0378	0.0338	0.0356	0.0423
จำนวนนิวรอนเท่ากับ 30 นิวรอน						
ค่าความผิดพลาด กำลังสองเฉลี่ย	23.2	23.3	20.7	22.4	21.6	22.24

ตารางที่ 5.4 ผลทดสอบจำนวนนิวรอนที่เหมาะสมของชั้นซ้อนเร้นที่ 1 ของโครงข่ายประสาทเทียม

จากผลการทดสอบหาจำนวนนิวรอนของชั้นซ้อนเร้นที่ 1 ของโครงข่ายประสาทเทียมสำหรับ ค้นหาแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งได้ดำเนินการทดสอบโดย ใช้จำนวนนิวรอน 5 10 15 20 25 และ 30 ตามลำดับ พบว่าจำนวนนิวรอนของชั้นซ้อนเร้นที่ 1 เท่ากับ 20 นิวรอน เป็นจำนวนนิวรอนที่ทำให้ค่าความผิดพลาดกำลังสองเฉลี่ยในการฝึกสอนโครงข่าย ประสาทเทียมค่าน้อยที่สุด ดังนั้นวิทยานิพนธ์นี้จึงเลือกใช้จำนวนนิวรอนของชั้นซ้อนเร้นที่ 1 ของ โครงข่ายประสาทเทียมเท่ากับ 20 นิวรอน จากผลการทดสอบหาจำนวนชั้นซ้อนเร้นและจำนวนนิวรอนของชั้นซ้อนของโครงข่าย ประสาทเทียมในงานวิจัยวิทยานิพนธ์สามารถสรุปโครงสร้างของโครงข่ายประสาทเทียมซึ่งประกอบ ไปด้วย 3 ชั้นคือ ชั้นอินพุตจำนวน 3 นิวรอน ชั้นซ้อนเร้นที่ 1 จำนวน 20 นิวรอน และชั้นเอาต์พุต จำนวน 1 นิวรอน โดยมีค่าน้ำหนักประสาทของชั้นซ้อนเร้นที่ 1 ของโครงข่ายประสาทเทียมโดยแบ่ง ออกตามอินพุตของโครงข่ายประสาทเทียมได้ดังนี้ ค่าน้ำหนักประสาทของอุณหภูมิ ค่าน้ำหนัก ประสาทของความเข้มแสง และค่าน้ำหนักประสาทของแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรแสดงในตารางที่ 5.5 ค่าน้ำหนักประสาทชั้นเอาต์พุตแสดงในตารางที่ 5.6 และค่าไบอัสแสดงในตารางที่ 5.7

ลำดับนิวรอน	ค่าน้ำหนักประสาทของ อุณหภูมิ	ค่าน้ำหนักประสาทของ ความเข้มแสง	ค่าน้ำหนักประสาทของ แรงดันไฟฟ้าขณะเปิด วงจร
1	-0.1999	-0.7090	-0.2305
2	-0.0124	-5.0734	0.0798
3	0.2628	-0.8536	0.1481
4	0.35 <mark>05</mark>	0.2368	2.3407
5	-0. <mark>5</mark> 049	1.85 <mark>2</mark> 2	-11.2955
6	-32.3087	-6.0964	24.2886
7	0.8411	-7.2398	-0.2102
8	-0.5363	1.4347	0.4670
9	-0.5631	-0.1648	-0.1709
10	-4.8478	-1.1443	-0.6755
11	0.0839	-0.8507	-0.1057
12	3.4917	-0.2643	3.9464
13	0.6864	3.3834	4.5044
14	50.8724	1.5314	-11.4561
15	-16.274	-39.828	-5.9590
16	0.1295	0.6611	0.3066
17	1.2928	0.4437	-2.6141
18	-85.8718	18.8116	-125.4088
19	-11.8264	-6.1903	6.1859
20	-0.4654	1.1	0.2514

ตารางที่ 5.5 ค่าน้ำหนักประสาทของโครงข่าย<mark>ปร</mark>ะสาทเทียมในชั้นซ้อนเร้นที่ 1

ตารางที่ 5.6 ค่าน้ำหนักประสาทในชั้นเอาต์พุต

	. У
ลำดับนิวรอน	ค่าน้ำหนักประสาท
1	16.0186
2	42.8774
3	15.8922
4	22.0363
5	2.0841
6	0.2108
7	5.61208
8	19.8733
9	2.7038
10	8.4141
11	3.6965
12	-1.7138
13	17.5205
14	-0.2580
15	1.5504
16	23.2280
17	0.7914
18	15.2766
19	-0.4280
20	20.7650
	16

รักราวักยาลัยเทคโนโลยีสุรบารี เกิดยาลัยเทคโนโลยีสุรบารี

ลำดับนิวรอน	ค่าไบอัส				
ชั้นซ้อนเร้นที่ 1					
1	13.5771				
2	-13.3060				
3	3.0968				
4	1.5				
5	-9.6087				
6	5.8024				
7	-11.6573				
8	-14.4655				
9	-14.3241				
10	7.459				
11	-1.2838				
12	-731.0711				
13	7.8052				
14	0.9039				
15	0.4457				
16	-4.8555				
17	1.9431				
18	-3.8023				
19	4.3488				
20	-7.2954				
ชั้นเอ	าต์พุต				
1181ลัยเกล	21.9261				

ตารางที่ 5.7 ค่าไบอัสของโครงข่ายประสาทเทียม

จากตารางค่าน้ำหนักประสาทและค่าไบอัสของโครงข่ายประสาทเทียมที่ได้จากการฝึกสอน โครงข่ายประสาทเทียมด้วยชุดข้อมูลสามารถคำนวณหาเอาต์พุตแต่ละชั้นของโครงข่ายประสาทเทียม ได้ดังนี้

ค่าเอาต์พุตของชั้นซ้อนเร้นที่ 1 ของโครงข่ายประสาทเทียมแสดงดังสมการที่ (5-11)

$$y_s = \frac{1}{1 + e^{-N_s}} \tag{5-11}$$

จากสมการที่ (5-11) สามารถอธิบายพารามิเตอร์ได้ดังนี้

- *y*_s คือ เอาต์พุตชั้นซ้อนเร้นของนิวรอนตัวที่ *s* ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 20
- N_s คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างค่าน้ำหนักประสาทกับอินพุตบวกกับค่าไบอัส

$$N_s = \sum_{s=1}^{20} w_{s,n} p_n + b_s$$
 โดยที่ *n* คือจำนวนอินพุตมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 3

- $w_{s,n}$ คือ ค่าน้ำหนักประสาทตัวที่ s ของอินพุตที่ n
- p_n คือ อินพุตที่ n
- b_s คือ ค่าไบอัสของนิวรอนตัวที่ s ของชั้นซ้อนเร้น

้ ค่าเอาต์พุตของชั้นเอาต์พุตของโคร<mark>งข่าย</mark>ประสาทเทียมแสดงดังสมการที่ (5-12)

$$y = \sum_{s=1}^{20} y_s w_s + b$$
(5-12)

้จากสมการที่ (5-11) สาม<mark>ารถ</mark>อธิบายพารามิเตอ<mark>ร์ได้</mark>ดังนี้

у	คือ	เอาต์พ <mark>ุตข</mark> องชั้นเอาต์พุต
W _s	คือ	ค่า <mark>น้</mark> ำหนักประสาทตัวที่ <i>s</i>
h	คือ	<mark>ค่า</mark> ไบอัสของชั้บเอาต์พต

5.6 ผลการจำลองสถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN สำหรับการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์สำหรับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ในรูปที่ 5.12 จะอาศัยชุดบล็อกกำลังไฟฟ้าบนโปรแกรม MATLAB/Simulink ซึ่งมี พารามิเตอร์สำหรับการจำลองสถานการณ์ของระบบแสดงดังตารางที่ 3.4 ในบทที่ 3 โดยมีเงื่อนไขใน การพิจารณาสำหรับการจำลองสถานการณ์โดยกำหนดให้อุณหภูมิคงที่ 25°C และพิจารณาเงื่อนไข

ความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง คือ ช่วงความเข้มแสง 300 W/m², 1,000 W/m² และ 200 W/m² โดย กราฟคุณลักษณะของกำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์แสดงดังรูปที่ 5.14

รูปที่ 5.14 กราฟคุณลักษณะเฉพ<mark>า</mark>ะของก<mark>ำ</mark>ลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์

เมื่อดำเนินการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้นที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV - ANN ซึ่งผล การจำลองสถานการณ์แสดงดังรูปที่ 5.15 จนถึงรูปที่ 5.19

รูปที่ 5.15 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์

จากรูปที่ 5.15 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ พบว่าเมื่อพิจารณาความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง ซึ่งได้แก่ 300 W/m², 1,000 W/m² และ 200 W/m² ตามลำดับ ซึ่งผลการจำลองสถานการณ์แสดงให้เห็นว่าช่วงความเข้มแสง 300 W/m² มี ค่าแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) เท่ากับ 151.7 V กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ (I_{pv}) เท่ากับ 9.79 A และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) เท่ากับ 1,485.14 W ช่วงความเข้มแสง 1,000 W/m² มีค่าแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) เท่ากับ 153.3 V กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) เท่ากับ 32.6 A และกำลังไฟฟ้าของ แผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) เท่ากับ 5,000 W และช่วงความเข้มแสง 200 W/m² มีค่าแรงดันไฟฟ้า ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (V_{pv}) เท่ากับ 149.5 V กระแสไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (I_{pv}) เท่ากับ 9.78 A และกำลังไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (P_{pv}) เท่ากับ 1,483.63 W เมื่อนำค่า กำลังไฟฟ้าที่ความเข้มแสงต่าง ๆ ที่พิจารณามาเปรียบเทียบกับกราฟคุณลักษณะของกำลังไฟฟ้ากับ แรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ในรูปที่ 5.15 พบว่ากำลังไฟฟ้าที่ความเข้มแสงที่พิจารณามีค่า เท่ากับค่ากำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด แบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV – ANN สามารถติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อระบบมี การเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง

รูปที่ 5.16 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง

จากรูปที่ 5.16 ผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงแสดงให้เห็นว่าตัวควบคุมพีไอที่ ออกแบบสามารถควบคุมแรงดันไฟฟ้าที่บัสไฟตรงในช่วงความเข้มแสง 300 W/m², 1,000 W/m² และ 200 W/m² ตัวควบคุมพีไอมีประสิทธิภาพในการควบคุมแรงดันไฟฟ้าที่บัสไฟตรงที่สภาวะอยู่ ของผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง (V_{dc}) มีค่าเท่ากับ 350 V

รูปที่ 5.17 ผลตอบสนองของแรงดั้นไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

รูปที่ 5.18 รูปขยายรูปที่ 5.17 กรณีเปลี่ยนความเข้มแสงจาก 300 W/m^2 เป็น 1,000 W/m^2

รูปที่ 5.19 รูปขยายรูปที่ 5.17 กรณีเปลี่ยนคว 1 มเข้มแสงจาก 1,000 W/m² เป็น 200 W/m²

จากรูปที่ 5.17 ถึงรูปที่ 5.19 ผลตอบสนองแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟส พบว่าแรงดันไฟฟ้ากับกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีมุมเฟสกลับกัน 180 องศา แสดงถึงว่าตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าสามารถควบคุมการถ่ายโอนกระแสไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่ง เฟสได้ โดยขนาดของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสจะเปลี่ยนแปลงไปตามความเข้มแสง เมื่อ ความเข้มแสงเพิ่มขึ้นขนาดของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสจะเปลี่ยนแปลงไปตามความเข้มแสง เมื่อ เข้มแสงลดลงขนาดของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าจะมีขนาดลดลง

รูปที่ 5.20 ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

จากรูปที่ 5.20 ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส พบว่าเมื่อพิจารณา ความเข้มแสง 3 ช่วง ซึ่งได้แก่ ความเข้มแสง 300 W/m², 1,000 W/m² และ 200 W/m² ตามลำดับ โดยช่วงความเข้มแสง 300 W/m² มีค่ากำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 1,428 W ช่วงความเข้มแสง 1,000 W/m² มีค่ากำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 4,939 W และช่วงความเข้มแสง 200 W/m² มีค่ากำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 917 W เมื่อนำมาเปรียบเทียบกำลังไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์กับกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 917 W เมื่อนำมาเปรียบเทียบกำลังไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์กับกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (P_g) เท่ากับ 917 W เมื่อนำมาเปรียบเทียบกำลังไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์กับกำลังไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส พบว่า

เมื่อการวิเคราะห์ฮาร์มอนิกของกระ<mark>แส</mark>ไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส ณ ช่วงเวลา 3 s ถึง 3.02 s ที่ความถื่มูลฐาน (f = 50 Hz) แสดงดังรูปที่ 5.21 และรูปที่ 5.22

รูปที่ 5.21 กราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส

รูปที่ 5.22 รูปข<mark>ย</mark>ายกรา<mark>ฟ</mark>สเปกตรัมของรูปที่ 5.21

จากรูปที่ 5.21 และรูปที่ 5.22 กราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้า หนึ่งเฟส เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานการฉีดกระแสไฟฟ้าเข้ากริดระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้า แห่งประเทศไทย พบว่าฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสแต่ละอันดับและฮาร์มอ นิกรวมของกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งมีค่าอยู่ภายใต้มาตรฐานที่กำหนดของการไฟฟ้าแห่ง ประเทศไทย

5.7 สรุป

สำหรับเนื้อหาในบทที่ 5 นำเสนอการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV – ANN ซึ่งเป็นวิธีที่พัฒนาต่อยอดจากการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV โดยมีโครงข่ายประสาทเทียมเข้ามาปรับปรุงประสิทธิภาพด้วยการคำนวณหาค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่ จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด โดยมีโครงข่ายประสาทเทียมดังกล่าวเป็นวิธีการทางปัญญาประดิษฐ์ที่มี ประสิทธิภาพสำหรับการแก้ไขปัญหาทั้งเซิงเส้นและไม่เชิงเล้น จำนวนชั้นซ้อนเร้นและจำนวนนิวรอน แต่ละชั้นซ้อนเร้นในการแก้ไขปัญหาทั้งเซิงเส้นและไม่เชิงเส้น จำนวนชั้นซ้อนเร้นและจำนวนนิวรอน แต่ละชั้นซ้อนเร้นในการแก้ไขปัญหาของโครงข่ายประสาทเทียมจะต้องมีจำนวนที่เหมาะสมเป็นสิ่ง สำคัญต่อการแก้ไขปัญหา ซึ่งจำนวนชั้นซ้อนเร้นและจำนวนนิวรอนแต่ละชั้นซ้อนเร้นของโครงข่าย ประสาทเทียมสามารถหาได้จากการฝึกสอนโครงข่ายประสาทเทียมด้วยวิธีการเรียนรู้แบบแพร่กลับ ด้วยการป้อนอินพุตและเป้าหมายที่ต้องการให้กับโครงข่ายประสาทเทียม จากผลการทดสอบหา จำนวนชั้นซ้อนเร้นและจำนวนนิวรอนแต่ละชั้นซ้อนเร้นของโครงข่ายประสาทเทียม 1 ชั้น ที่มีจำนวนนิวรอน 15 นิวรอน ซึ่งเป็นจำนวนชั้นและจำนวนนิวรอนที่ให้ค่าผิดพลาดกำลังสองเฉลี่ยที่น้อยที่สุด สำหรับการ จำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม MATLAB/Simulink ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV – ANN แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของระบบควบคุมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV – ANN สามารถดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ เปลี่ยนแปลงไป และในบทต่อไปจะดำเนินการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ของเซลล์แสงอาทิตย์ของ 3 วิธีการในการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่ได้นำเสนอในงานวิจัย วิทยานิพนธ์คือ การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำวิธี P&O ซึ่งได้นำเสนอไว้ในบทที่ 3 การ ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV ซึ่งได้นำเสนอไว้ในบทที่ 4 และการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV – ANN ที่ได้นำเสนอในบทนี้

บทที่ 6 การเปรียบเทียบสมรรถนะของวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี แบบวนซ้ำและวิธีแบบไม่วนซ้ำ

0.1 บทนำ

ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุ<mark>ดด้</mark>วยวิธีการแบบวนซ้ำ ซึ่งแทนด้วยวิธี P&O ซึ่งเป็นวิธีที่ ้เรียบง่ายและมีประสิทธิภาพในการติดตามจุด<mark>กำ</mark>ลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ที่ได้นำเสนอในบท ู้ที่ 3 และระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้<mark>าสูงสุด</mark>วิธีการแบบไม่วนซ้ำ ซึ่งแทนด้วยวิธี FOCV ที่ได้ นำเสนอในบทที่ 4 ซึ่งเป็นวิธีที่ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่า ้วิธีการแบบวนซ้ำแต่มีข้อเสียเปรียบในกา<mark>ร</mark>เข้าถึงจุ<mark>ด</mark>กำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์เมื่อ ้อุณหภูมิ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตา<mark>มรอ</mark>ยกำลังไฟ<mark>ฟ้า</mark>สูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV จึงได้นำเสนองาน ้ วัจัยวิทยานิพนธ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV - ANN ที่นำเสนอในบทที่ 5 ซึ่งเป็นวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟ<mark>ฟ้าสู</mark>งสุดข<mark>องเซ</mark>ลล์แสงอ<mark>าทิ</mark>ตย์ที่นำเสนอในงานวิจัยวิทยานิพนธ์ โดย เนื้อหาในบทนี้จะนำเสนอผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดทั้งหมด 3 ี แนวทาง ได้แก่ การเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV การเปรียบเทียบสมรรถ<mark>นะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสู</mark>งสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN และการเ<mark>ปรียบเ</mark>ทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดทั้ง 3 วิธีที่นำเสนอ ซึ่ง ้ผลการเปรียบเทียบสมรร<mark>ถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดจะ</mark>พิจารณาทีละแนวทางด้วยวิธีการ ้จำลองสถานการณ์บนคอมพิวเ<mark>ตอร์และวิธีการทดสอ</mark>บแบบฮาร์ดแวร์ในลูปด้วยบอร์ด ไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 ด้วยชุดบล็อกกำลังไฟฟ้าบนโปรแกรม MATLAB/Simulink าลัยเทคโนโล^{้ยช}

6.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยการจำลอง สถานการณ์บนคอมพิวเตอร์

หัวข้อนี้จะนำเสนอผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของระบบ เซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้นทั้งหมด 3 แนวทางด้วยการจำลอง สถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีพารามิเตอร์ของระบบไฟฟ้าสำหรับการจำลองสถานการณ์บน คอมพิวเตอร์แสดงดังตารางที่ 6.1 กำหนดให้ ΔV ของวิธี P&O มีค่าเท่ากับ 0.1 V และพารามิเตอร์ K ของวิธี FOCV มีค่าเท่ากับ 0.83 โดยรายละเอียดของระบบการจำลองสถานการณ์บน คอมพิวเตอร์ได้นำเสนอไว้ในภาคผนวก ก

พารามิเตอร์	ค่า	หน่วย
กำลังไฟฟ้าสูงสุด ($P_{_{mpp}}$)	250.002	W
แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ($V_{_{mpp}}$)	30.6	V
แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร ($V_{_{oc}}$)	37.62	V
กระแสไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ($I_{\scriptscriptstyle mpp}$)	8.17	А
กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร (I_{sc})	8.59	А
จำนวนแผงที่ต่อแบบอนุกรม ($N_{_s}$)	5	แผง
จำนวนแผงที่ต่อแบบขนาน (N_p)	4	แผง
ตัวเก็บประจุหน้าแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ($C_{_{pv}}$)	4,000	μF
ขดลวดเหนี่ยวนำของวงจรแปลงผันกำลังไฟ <mark>ฟ้าแบบ</mark> เพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า ($L_{\!_b}$)	2.8	mH
ตัวเก็บประจุของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า <mark>แ</mark> บบเพิ่ม <mark>ร</mark> ะดับแรงดันไฟฟ้า ($C_{_b}$)	1,800	μF
ตัวกรองกระแสไฟฟ้า (L_f)	4.77	mН
แรงดันไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส (V_{g})	230	V _{rms}
ความถี่ระบบไฟฟ้า (ƒ)	50	Hz
แรงดันไฟฟ้าอ้างอิงบัสไฟตรง ($oldsymbol{V}_{dc}^{st}$)	350	V
ความถี่สวิตช์ของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าแบบเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า (f_{Sw})	10	kHz
พารามิเตอร์ตัวควบคุมสัดส่วนของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (K _{pv,b})	0.64	-
พารามิเตอร์ตัวควบคุมปร <mark>ิพันธ์ของแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสง</mark> อาทิตย์ (<i>K_{iv,b}</i>)	40	-
พารามิเตอร์ตัวควบคุมสัดส่วนของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง ($K_{_{pv,inv}}$)	0.09	-
พารามิเตอร์ตัวควบคุมปริพันธ์ของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง ($K_{_{iv,inv}}$)	1.7765	-
แถบฮีสเตอรีซิส (<i>HB</i>)	0.25	А

ตารางที่ 6.1 พารามิเตอร์ระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น

6.2.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV

สำหรับการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ กำหนดให้อุณหภูมิคงที่ 25°C และพิจารณาเงื่อนไขความเข้มแสงที่มีการเปลี่ยนแปลง ความเข้มแสง 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²เป็น 700 W/m² ช่วง เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² และช่วงเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ระหว่างวิธี P&O เส้นสีดำ กับวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน ทั้ง 3 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงแสดง ดังรูปที่ 6.1 และผลขยายแต่ละความเข้มแสงแสดงในรูปที่ 6.2 ถึงรูปที่ 6.4

รูปที่ 6.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV ณ อุณหภูมิ 25°*C*

รูปที่ 6.2 รูปขยายของรูปที่ 6.1 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 ${
m W/m^2}$ เป็น 700 ${
m W/m^2}$ ณ อุณหภูมิ 25 ° C

รูปที่ 6.3 รูปขยายของรูปที่ 6.1 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m^2 เป็น 200 W/m^2 ณ อุณหภูมิ 25 °C

รูปที่ 6.4 รูปขยายของรูปที่ 6.1 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

จากรูปที่ 6.2 ถึงรูปที่ 6.4 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงต่าง ๆ ณ อุณหภูมิคงที่ 25°*C* แสดงให้เห็นว่าผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าของวิธี FOCV ให้ผลตอบสนองในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่ รวดเร็วกว่าวิธี P&O และให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวที่ใกล้เคียงกันระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV

จากการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O กับ วิธี FOCV สามารถยืนยันได้ว่าวิธี FOCV ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่ รวดเร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธี P&O

เมื่อพิจารณาอุณหภูมิคงที่ 40 $^{\circ}C$ มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ช่วงเปลี่ยนแปลงความ เข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² และช่วงเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O เส้น สีดำ กับวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน โดยผลการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วงแสดงดังรูปที่ 6.5 และผลรูปขยายแต่ละความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.6 ถึงรูปที่ 6.8

รูปที่ 6.5 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV ณ อุณหภูมิ 40°*C*

รูปที่ 6.6 รูปขยายของรูปที่ 6.5 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m^2 เป็น 700 W/m^2 ณ อุณหภูมิ 40° C

รูปที่ 6.7 รูปขยายของรูปที่ 6.5 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 ${
m W/m^2}$ เป็น 200 ${
m W/m^2}$ ณ อุณหภูมิ 40 $^\circ C$

รูปที่ 6.8 รูปขยายของรูปที่ 6.5 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

จากรูปที่ 6.6 ถึงรูปที่ 6.8 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงต่าง ๆ ณ อุณหภูมิ 40°*C* พบว่าเมื่ออุณหภูมิของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มีการเปลี่ยนแปลงวิธี FOCV ให้ผลตอบสนองของ กำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวมีค่าน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธี P&O แต่ยังคงให้ผลตอบสนองของ กำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่าวิธี P&O

จากการเ**ปรียบเที**ยบสมรรถนะการตามรอยจุ<mark>ดกำ</mark>ลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O กับ วิธี FOCV สามารถยืนยันได้กว่าเมื่ออุณหภูมิของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มีการเปลี่ยนแปลงวิธี FOCV สามารถติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดได้น้อยกว่าวิธี P&O เนื่องจากค่า *K* ของระบบที่เลือกใช้งานไม่ เหมาะสมกับอุณหภูมิที่พิจารณาทำให้เกิดความคาดเคลื่อนของกำลังไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด

จากผลการจำลองสถานการณ์การเปลี่ยนอุณหภูมิของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ แสดงให้ เห็นว่าเมื่ออุณหภูมิของแผงเซลล์แสงอาทิตย์มีการเปลี่ยนแปลงวิธี FOCV ให้ผลตอบสนองของ กำลังไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดมีความเคลื่อนจากจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่แท้จริง เนื่องจากค่า *K* ที่ใช้ งานเหมาะสำหรับพิจารณาที่เงื่อนไขอุณหภูมิคงที่ 25°C เมื่อนำค่า *K* ที่อุณหภูมิ 25°C มาใช้ที่ อุณหภูมิอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ 25°C จะส่งผลให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าวิธี FOCV มีค่าน้อยกว่าค่า กำลังไฟฟ้าสูงสุดที่แท้จริง

6.2.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN

สำหรับการจำลองสถานการณ์การเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดกำหนดให้อุณหภูมิที่พิจารณามีค่าคงที่ 25°C และมีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3
ช่วง ได้แก่ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ช่วงการเปลี่ยนแปลง ความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² และช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่าง วิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน กับวิธี FOCV - ANN เส้นสีแดง ทั้ง 3 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงแสดง ดังรูปที่ 6.9 และผลขยายแต่ละความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.10 ถึงรูปที่ 6.12

รูปที่ 6.9 ผลการเปรียบเ<mark>ทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำ</mark>ลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภู<mark>มิ 25°*C*</mark>

รูปที่ 6.10 รูปขยายของรูปที่ 6.9 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

รูปที่ 6.11 รูปขยายของรูปที่ 6.9 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

รูปที่ 6.12 รูปขยายของรูปที่ 6.9 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

จากรูปที่ 6.10 ถึงรูปที่ 6.12 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับ FOCV - ANN ณ อุณหภูมิคงที่ 25°*C* ช่วงความเข้มแสงต่าง ๆ พบว่าวิธี FOCV - ANN ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าใกล้เคียงกับผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าวิธี FOCV

จากการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV – ANN สามารถยืนยันได้ว่าที่อุณหภูมิคงที่ 25°C ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าวิธี FOCV - ANN ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่ใกล้เคียงกับวิธี FOCV

พิจารณา ณ อุณหภูมิคงที่ 40 °C กำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²เป็น 700 W/m² ช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² และช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง จาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดระหว่างวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน กับ FOCV - ANN เส้นสีแดง ทั้ง 3 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความ เข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.13 และผลขยายแต่ละความเข้มแสงแสดงในรูปที่ 6.14 ถึงรูปที่ 6.16

รูปที่ 6.13 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิ 40°*C*

รูปที่ 6.14 รูปขยายของรูปที่ 6.13 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m^2 เป็น 700 W/m^2 ณ อุณหภูมิ 40°C

รูปที่ 6.15 รูปขยายของรูปที่ 6.13 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

รูปที่ 6.16 รูปขยายของรูปที่ 6.13 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

จากรูปที่ 6.14 ถึงรูปที่ 6.16 ผลกา<mark>รเป</mark>รียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN ณ อุณหภูมิคงที่ 40°*C* ช่วงความเข้มแสง ต่าง ๆ พบว่าวิธี FOCV - ANN ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวที่มากกว่าวิธี FOCV

จากการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN เมื่ออุณหภูมิของแผงเซลล์แสงอาทิตย์เท่ากับ 40°C ช่วงความเข้มแสงต่าง ๆ สามารถยืนยันได้ว่าวิธี FOCV - ANN สามารถดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดได้มากกว่าวิธี FOCV ภายใต้ สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง

6.2.3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV - ANN

สำหรับการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN จะพิจารณาอุณหภูมิคงที่ 25°C และกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง ทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² และช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง จาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด วิธี FOCV – ANN เส้นสีแดงจะถูกเปรียบเทียบกับวิธี P&O เส้นสีดำ และวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน โดย ผลการจำลองสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้ง 3 ช่วง แสดงดังรูปที่ 6.17 และผล ขยายแต่ละความเข้มแสดงดังรูปที่ 6.18 ถึงรูปที่ 6.20

รูปที่ 6.17 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิ 25°*C*

รูปที่ 6.18 รูปขยายของรูปที่ 6.17 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

รูปที่ 6.19 รูปขยายของรูปที่ 6.17 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 25° C

รูปที่ 6.20 รูปขยายของรูปที่ 6.17 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

จากรูปที่ 6.18 ถึงรูปที่ 6.20 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิคงที่ 25°C ช่วงความเข้มแสงต่าง ๆ พบว่าวิธี FOCV - ANN วิธี FOCV และวิธี P&O ให้ผลตอบสนองที่สภาวะอยู่ตัวที่ใกล้เคียงกัน แต่วิธี FOCV - ANN กับ วิธี FOCV ให้ผลตอบสนองในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธี P&O จากผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิคงที่ 25°*C* วิธี FOCV – ANN และวิธี FOCV ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้า สภาวะอยู่ตัวรวดเร็วกว่าวิธี P&O นอกจากนี้ยังให้ผลตอบสนองที่สภาวะอยู่ตัวที่เข้าใกล้จุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์

พิจารณา ณ อุณหภูมิคงที่ 40 °*C* และกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง ทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² และช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง จาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด วิธี FOCV – ANN เส้นสีแดง เปรียบเทียบกับวิธี P&O เส้นสีดำ และวิธี FOCV เส้นสีน้ำ ทั้ง 3 ช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.21 และผลขยายแต่ละความเข้มแสดงดังรูปที่ 6.22 ถึงรูปที่ 6.24

รูปที่ 6.21 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิ 40°*C*

รูปที่ 6.22 รูปขยายของรูปที่ 6.21 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 40° C

รูปที่ 6.23 รูปขยายของรูปที่ 6.21 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

รูปที่ 6.24 รูปขยายของรูปที่ 6.21 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

จากรูปที่ 6.22 ถึงรูปที่ 6.24 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิคงที่ 40°*C* ช่วงความเข้มแสงต่าง ๆ พบว่าวิธี FOCV - ANN ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวที่มากกว่าวิธี FOCV และให้ผล ตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่าวิธี P&O นอกจากนี้ยังให้ ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวมีค่าใกล้เคียงกับวิธี P&O

การจำลองสถานการณ์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O วิธี FOCV และวิธี FOCV - ANN เพิ่มเติม กรณีความเข้มแสงมีการเปลี่ยนแปลงแบบลาดเอียงตามรูปที่ 6.25 ซึ่งผลการ จำลองสถานการณ์ของทั้ง 3 วิธี แสดงดังรูปที่ 6.26

รูปที่ 6.25 ความเข้มแสงที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบลาดเอียง

รูปที่ 6.26 ผลการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด กรณีความเข้มแสงมีการเปลี่ยนแปลงแบบลาดเอียง

จากรูปที่ 6.26 ผลการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี P&O วิธี FOCV และวิธี FOCV – ANN กรณีความเข้มแสงมีการเปลี่ยนแปลงแบบลาดเอียง พบว่าการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดทั้ง 3 วิธีสามารถติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดได้อย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตามวิธี P&O ให้ ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าค่อย ๆ เพิ่มขึ้น โดยช่วงเริ่มต้นของผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าวิธี P&O จะมีค่าน้อยกว่าวิธี FOCV และวิธี FOCV – ANN เนื่องจากการกำหนดจุดการทำงานเริ่มต้นของ อัลกอริทีมวิธี P&O มีค่าไกลจากจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่ควรจะเป็น ในขณะที่วิธี FOCV กับวิธี FOCV – ANN ยังให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงแบบลาด เอียง เมื่อเงื่อนไขของผลต่างของความเข้มแสงที่เพิ่มขึ้นเกินกว่าค่าที่กำหนดระบบควบคุมการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV และวิธี FOCV – ANN จะดำเนินการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิด วงจรใหม่เพื่อกำหนดจุดการทำงานใหม่ให้กับระบบควบคุม ส่งผลให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้ามี การลดลงแล้วค่อยเพิ่มขึ้นใหม่อีกครั้ง ซึ่งวิธี FOCV – ANN ที่พัฒนาขึ้นยังให้ผลตอบสนองของ กำลังไฟฟ้าที่รวดเร็วกว่าวิธี FOCV เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจุดการทำงานของระบบและให้กำลังไฟฟ้า สูงสุดที่แม่นยำ

จากการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ด้วยการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์สามารถยืนยันได้ว่าวิธี FOCV – ANN ที่พัฒนาขึ้นให้ผล ตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วและมีความแม่นยำในการติดตามจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดเมื่อสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง

6.3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยการทดสอบ แบบฮาร์ดแวร์ในลูป

สำหรับหัวข้อนี้จะนำเสนอการยืนยันผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดทั้ง 3 แนวทางด้วยการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูป ซึ่งการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูป จำเป็นต้องอาศัยการทำงานของบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 ร่วมกับชุดบล็อก กำลังไฟฟ้าบนโปรแกรม MATLAB/Simulink โดยรายละเอียดบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 และการเชื่อมต่อบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์กับโปรแกรม MATLAB/Simulink (ทศพร ณรงค์ฤทธิ์, 2557) ได้นำเสนอไว้ในภาคผนวก ข และการเขียนโปรแกรมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีต่าง ๆ ที่นำเสนอในภาคผ<mark>นวก</mark> ค

การทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปจะกำหนดให้พารามิเตอร์ของระบบไฟฟ้าที่พิจารณาสำหรับ การเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดก<mark>ำลังไฟฟ้</mark>าสูงสุดมีค่าดังตารางที่ 6.1 ในหัวข้อที่ 6.2

6.3.1 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV

สำหรับการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปในการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด กำหนดให้อุณหภูมิคงที่ 25°C และมีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง 3 ช่วง ช่วง การเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²เป็น 700 W/m² ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง จาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² และช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O เส้นสีดำ กับวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน ทั้ง 3 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงแสดงในรูปที่ 6.27 และผลขยายแต่ละความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.28 ถึงรูปที่ 6.30

รูปที่ 6.27 ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O วิธี FOCV ณ อุณหภูมิ 25°*C*

รูปที่ 6.28 รูปขยายของรูปที่ 6.27 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

รูปที่ 6.29 รูปขยายของรูปที่ 6.27 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

รูปที่ 6.30 รูปขยายของรูปที่ 6.27 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

จากรูปที่ 6.28 ถึงรูปที่ 6.30 ผลการทุดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการนตาม รอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV ช่วงเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงต่าง ๆ ณ อุณหภูมิคงที่ 25°*C* แสดงให้เห็นว่าวิธี FOCV ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ ตัวที่รวดเร็วกว่าวิธี P&O โดยมีผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวใกล้เคียงกับวิธี P&O

จากการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่าง วิธี P&O กับวิธี FOCV สามารถยืนยันได้ว่าวิธี FOCV ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้า สภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่าวิธี P&O และให้ผลตอบสนองที่สภาวะอยู่ตัวที่ใกล้เคียงกับวิธี P&O ซึ่ง สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยการจำลอง สถานการณ์บนคอมพิวเตอร์

เมื่อพิจารณาอุณหภูมิคงที่ 40°C กำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² และช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง จาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O เส้นสีดำ กับวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน ทั้ง 3 ช่วงความเข้มแสงแสดงดัง รูปที่ 6.31 และผลขยายแต่ละความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.32 ถึงรูปที่ 6.34

รูปที่ 6.31 ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O วิธี FOCV ณ อุณหภูมิ 40°*C*

รูปที่ 6.32 รูปขยายของรูปที่ 6.31 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

รูปที่ 6.33 รูปขยายของรูปที่ 6.31 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 40° C

รูปที่ 6.34 รูปขยายของรูปที่ 6.31 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

จากรูปที่ 6.32 ถึงรูปที่ 6.34 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV ณ อุณหภูมิคงที่ 40°*C* มีการเปลี่ยนแปลงความ เข้มแสงต่าง ๆ พบว่าวิธี FOCV ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวน้อยกว่าวิธี P&O แต่ ยังคงมีความไวในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่าวิธี P&O จากการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่าง วิธี P&O กับวิธี FOCV สามารถยืนยันได้ว่าเมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนจาก 25°*C* เป็น 40°*C* วิธี FOCV ให้ ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวที่น้อยกว่าวิธี P&O เนื่องจากค่า *K* ของระบบที่เลือกใช้ ไม่เหมาะสมกับอุณหภูมิที่พิจารณาทำให้เกิดความคาดเคลื่อนของกำลังไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ซึ่ง สอดคล้องกับการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยการจำลองสถานการณ์ บนคอมพิวเตอร์

6.3.2 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN

สำหรับการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปในการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV กับวิธี FOCV – ANN จะพิจารณาที่อุณหภูมิ 25°*C* และมีการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง คือ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² และช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลทดสอบการเปรียบเทียบ สมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน กับวิธี FOCV – ANN เส้นสี แดง ทั้ง 3 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.35 และผลขยายแต่ละความเข้มแสง แสดงดังรูปที่ 6.36 ถึงรูปที่ 6.38

รูปที่ 6.35 ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับ วิธี FOCV - ANN ณ อุณหภูมิ 25°*C*

รูปที่ 6.36 รูปขยายของรูปที่ 6.35 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

รูปที่ 6.37 รูปขยายของรูปที่ 6.35 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

รูปที่ 6.38 รูปขยายของรูปที่ 6.35 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

จากรูปที่ 6.36 ถึงรูปที่ 6.38 ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV วิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิคงที่ 25°*C* ช่วงการเปลี่ยนแปลง ความเข้มแสงต่าง ๆ พบว่าวิธี FOCV และวิธี FOCV - ANN ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่ใกล้เคียง กัน

จากผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่าง วิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN ณ อุณหภูมิคงที่ 25°C สามารถยืนยันได้ว่าวิธี FOCV - ANN ให้ ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าใกล้เคียงกับวิธี FOCV ซึ่งสอดคล้องกับการเปรียบเทียบสมรรถนะการ ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV – ANN ด้วยการจำลองสถานการณ์บน คอมพิวเตอร์

เมื่อพิจารณาทดสอบที่อุณหภูมิคงที่ 40 $^{\circ}C$ มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²เป็น 700 W/m² ช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² และช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง จาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน กับวิธี FOCV - ANN เส้นสีแดง ทั้ง 3 ช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.39 และผลขยายแต่ละความเข้มแสงแสดงในรูปที่ 6.40 ถึง รูปที่ 6.42

รูปที่ 6.39 ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN ณ อุณหภูมิ 40°*C*

รูปที่ 6.40 รูปขยายของรูปที่ 6.39 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 ${
m W/m^2}$ เป็น 700 ${
m W/m^2}$ ณ อุณหภูมิ 40° C

รูปที่ 6.41 รูปขยายของรูปที่ 6.39 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 40° C

รูปที่ 6.42 รูปขยายของรูปที่ 6.39 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

จากรูปที่ 6.40 ถึงรูปที่ 6.42 ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN พบว่าเมื่ออุณหภูมิคงที่ 40°*C* และมีการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง แสดงให้เห็นว่าวิธี FOCV - ANN ให้ผลตอบสนองของ กำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวที่มากกว่าวิธี FOCV ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง จากผลการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ระหว่างวิธี FOCV กับวิธีการ FOCV - ANN สามารถยืนยันได้ว่าเมื่อเปลี่ยนอุณหภูมิจาก 25°C คงที่ เป็น 40°C คงที่ และมีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงวิธี FOCV – ANN ให้ผลตอบสนองของ กำลังไฟฟ้าที่มากกว่าวิธี FOCV ซึ่งให้ผลที่สอดคล้องกับการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV – ANN ด้วยการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์

6.3.3 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV - ANN

สำหรับการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปในการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN อุณหภูมิคงที่ 25°*C* และมีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง ทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m²เป็น 200 W/m² และช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง จาก 200 W/m²เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด วิธี FOCV – ANN เส้นสีแดง มาเปรียบเทียบกับวิธี P&O เส้นสีดำ และวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน ทั้ง 3 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.43 และผลขยายแต่ละความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.44 ถึงรูปที่ 6.46

รูปที่ 6.43 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิ 25°*C*

รูปที่ 6.44 รูปขยายของรูปที่ 6.43 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m² เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 25° C

รูปที่ 6.45 รูปขยายของรูปที่ 6.43 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

รูปที่ 6.46 รูปขยายของรูปที่ 6.43 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 25°C

จากรูปที่ 6.44 ถึงรูปที่ 6.46 ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิ 25 °C ช่วงเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงต่าง ๆ พบว่าวิธี FOCV – ANN ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่าวิธี P&O และให้ ตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวเข้าใกล้จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ นอกจากนี้วิธี FOCV – ANN ยังให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวที่มากกว่าวิธี FOCV

จากการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ที่อุณหภูมิคงที่ 25°C สามารถยืนยันได้ว่าวิธี FOCV - ANN และวิธี FOCV ให้ ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่าวิธี P&O นอกจากวิธี FOCV – ANN ที่พัฒนาขึ้นสามารถติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด และให้ผลตอบสนองที่สภาวะอยู่ตัวที่เข้าใกล้จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ได้ใกล้เคียงกับวิธี P&O และวิธี FOCV ซึ่งสอดคล้องกับการ เปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ด้วยการจำลองสถานการณ์ บนคอมพิวเตอร์

เมื่อพิจารณาอุณหภูมิคงที่ 40°*C* และมีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²เป็น 700 W/m² ช่วงการเปลี่ยนแปลง ความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² และช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ซึ่งผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN เส้นสีแดง มาเปรียบเทียบกับวิธี P&O เส้นสีดำ และวิธี FOCV เส้นสีน้ำเงิน ทั้ง 3 ช่วงการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.47 และผลขยายแต่ละความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 6.48 ถึง รูปที่ 6.50

รูปที่ 6.47 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ณ อุณหภูมิ 40°*C*

รูปที่ 6.48 รูปขยายของรูปที่ 6.47 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 100 W/m²เป็น 700 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

รูปที่ 6.49 รูปขยายของรูปที่ 6.47 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 700 W/m² เป็น 200 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

รูปที่ 6.50 รูปขยายของรูปที่ 6.47 ช่วงการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงจาก 200 W/m² เป็น 1,000 W/m² ณ อุณหภูมิ 40°C

จากรูปที่ 6.48 ถึงรูปที่ 6.50 ผลทดสอบการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ที่อุณหภูมิคงที่ 40°*C* และมีการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสงทั้ง 3 ช่วง พบว่าผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าของวิธี FOCV - ANN ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่ สภาวะอยู่ตัวที่มากกว่าวิธี FOCV นอกจากนี้ยังให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ ตัวที่รวดเร็วกว่าวิธี P&O และยังให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวใกล้เคียงกับวิธี P&O ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับการแปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ด้วยการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์

จากการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ด้วยการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูป สามารถยืนยันได้ว่าวิธี FOCV - ANN ที่พัฒนาขึ้นให้ผล ตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วและมีความแม่นยำในการติดตามจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง

6.4 สรุป

ในบทนี้นำเสนอการเปรียบเทียบสมรรถณะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของทั้ง 3 วิธี ได้แก่ วิธี P&O วิธี FOCV และวิธี FOCV – ANN ที่พัฒนาขึ้นโดยแบ่งพิจารณาเป็น 3 แนวทาง ได้แก่ การเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี P&O กับวิธี FOCV การ เปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดระหว่างวิธี FOCV กับวิธี FOCV - ANN และ การเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธี FOCV – ANN ซึ่งงานวิจัยวิทยานิพนธ์ จะเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด 2 วิธี คือ วิธีการจำลองสถานการณ์บน คอมพิวเตอร์และวิธีการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปด้วยโปรแกรม MATLAB/Simulink จากผลการ จำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์การเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด พบว่าวิธี FOCV - ANN ที่พัฒนาขึ้นให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วและมี ความแม่นยำในการตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง

ในงานวิจัยวิทย<mark>านิพนธ์หัวข้อการเปรียบเทียบสมรรถนะการ</mark>ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วย การจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ที่ได้นำเสนอในบทที่ 6 อยู่ระหว่างรอการตีพิมพ์บทความวิจัย - ธนาธิป บุญทวี, โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง, กองพัน อารีรักษ์, และ กองพล อารีรักษ์, "วิธีแบบไม่ วนซ้ำสำหรับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดชนิหนึ่งเฟส", วารสารวิศวกรรมศาสตร์และนวัตกรรม ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม-มีนาคม 2567.

บทที่ 7 สรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 สรุป

งานวิจัยวิทยานิพนธ์ได้นำเสนอระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสที่มี การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ โดยมีการปรับปรุงประสิทธิภาพของการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำด้วยการประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียม เพื่อให้แผงเซลล์แสงอาทิตย์ สามารถสามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดในสภาพแวดล้อมของอุณหภูมิและความเข้ม แสงที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างถูกต้อง งานวิจัยวิทยานิพนธ์จึงได้เริ่มศึกษาและค้นคว้าปริทัศน์ วรรณกรรมของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ทั้งระบบ เซลล์แสงอาทิตย์แบบแยกโดดและระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้า โดยผลงานวิจัยที่ ได้นำเสนอจะแสดงถึงสาระสำคัญของแต่ละงานวิจัยที่แสดงถึงวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วย วิธีต่าง ๆ หลายวิธีการ ซึ่งได้นำเส<mark>นอไ</mark>ว้ในส่วนของปริทัศวรรณกรรมของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งเป็นองค์ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับแผง เซลล์แสงอาทิตย์ที่ประกอบไปด้วย กรา<mark>ฟคุณลักษณะขอ</mark>งเซล<mark>ล์</mark>แสงอาทิตย์ ผลกระทบของความเข้ม ์ แสงและอุณหภูมิที่มีต่อแ<mark>ผงเ</mark>ซล<mark>ล์แสงอา</mark>ทิต<mark>ย์ ผ</mark>ลกระทบการต่อ<mark>แผ</mark>งแบบขนานและแบบอนุกรมของ แผงเซลล์แสงอาทิตย์ ก<mark>ารหาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์</mark>ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจร ้แปลงผันกำลังไฟฟ้ากระ<mark>แสตรงเป็นกระแสส</mark>ลับหนึ่งเฟสขั้<mark>นเดียวด้</mark>วยวิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไป ้เพื่อใช้ในการออกแบบตัวคว<mark>บคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แส</mark>งอาทิตย์ การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดแบบวนซ้ำสำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้นจะแทนด้วยวิธี P&O ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายและมีประสิทธิภาพในการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด โดยวิธี P&O เป็นวิธีที่ต้อง อาศัยการปรับแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์จากการปรับเปลี่ยนค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงของ ระบบด้วยค่าการเปลี่ยนแปลงแรงดันไฟฟ้าผ่านการควบคุมแรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ้ด้วยควบคุมพีไอที่มีค่าเหมาะสม การหาออกแบบตัวควบคุมพีไอที่เหมาะสมในการควบคุม แรงดันไฟฟ้าของแผงเซลล์แสงอาทิตย์จะอาศัยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ร่วมกับวิธีการออกแบบตัว ้ควบคุมแบบดั้งเดิม การถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสจะอาศัยการควบคุม แรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงควบคู่กับการควบคุมกระแสไฟฟ้าที่กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟส โดยรายละเอียด ต่าง ๆ และหลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำวิธี P&O ได้แสดงไว้ในบทที่ 3 ของ ้วิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ยังนำเสนอผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ของระบบเซลล์ ้แสงอาทิตย์เชื่อมต่อ กริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้นที่มีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำวิธี P&O บนโปรแกรม MATLAB/Simulink ซึ่งพบว่าการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำ วิธี P&O สามารถติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์และถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าสูงสุด ไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสได้เมื่อสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง

การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบ ไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียว ซึ่งหลักการทำงานโดยการคำนวณหาค่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดจากการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรและกระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจรคูณกับค่า ฟิลแฟคเตอร์ที่ได้จากชุดข้อมูลของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งวิธีดังกล่าวถูกนำไปใช้งานกับระบบ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้นเดียว พบว่าระบบไม่สามารถติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ได้ งานวิจัยวิทยานิพนธ์จึงได้นำเสนอการเพิ่มวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ได้ งานวิจัยวิทยานิพนธ์จึงได้นำเสนอการเพิ่มวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ได้ งานวิจัยวิทยานิพนธ์จึงได้นำเสนอการเพิ่มวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผง เซลล์แสงอาทิตย์ได้ งานวิจัยวิทยานิพนธ์จึงได้นำเสนอการเพิ่มวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็น กระแสสลับหนึ่งเฟสทำให้ได้โครงสร้างเป็นระบบเชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าเหนึ่งเฟสสองขั้น และมี หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนช้ำวิธี FOCV โดยวิธี FOCV เป็นวิธีที่กำหนดค่า แรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดจากการตรวจจับวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรคูณกับค่า อัตราส่วนแรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดต่อแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรที่มีค่าคงที่ นอกจากนี้ยัง นำเสนอผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ของระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่ วนซ้ำวิธี FOCV ซึ่งวิธี FOCV สามารถดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์และ สามารถถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าสูงสุดไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสได้เมื่อสภาพแวดล้อมมีการ เปลี่ยนแปลง ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ แสดงในบทที่ 4 ของงานวิจัยวิทยานิพนธ์

โครงข่ายประสาทเทียมเป็นปัญญาประดิษฐ์ที่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาได้ หลากหลายทั้งปัญหาที่มีความเป็นเชิงเส้นและปัญหาที่มีความไม่เป็นเชิงเส้นด้วยการฝึกสอนโครงข่าย ประสาทเทียมด้วยชุดข้อมูลอินพุตและเป้าหมายที่ต้องการแก้ไขปัญหา โดยวิธีการแก้ไขปัญหาด้วย โครงข่ายประสาทเทียมดังกล่าวมีความเหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด แบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV สำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น จึงได้ นำโครงข่ายประสาทเทียมเข้ามาปรับปรุงประสิทธิภาพการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ วิธี FOCV เพื่อคำนวณหาแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดให้กับการควบคุมแรงดันไฟฟ้าของ แผงเซลล์แสงอาทิตย์ จึงได้นำเสนอวิธี FOCV - ANN รวมไปถึงการจำลองสถานการณ์บน คอมพิวเตอร์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV - ANN บนโปรแกรม MATLAB/Simulink จากผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์การตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด แบบไม่วนซ้ำวิธี FOCV – ANN พบว่าวิธี FOCV - ANN มีประสิทธิภาพในการดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้า สูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์และสามารถถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าสูงสุดไปยังกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสได้ เมื่อสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ แสดงในบทที่ 5 ของงานวิจัยวิทยานิพนธ์ การใช้งานแผงเซลล์แสงอาทิตย์ในการผลิตพลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด จำเป็นต้องมีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

วิทยานิพนธ์นี้ได้นำเสนอการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำกับการ

ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำแสดงในบทที่ 6 ของงานวิจัยวิทยานิพนธ์ โดยการ เปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยกำลังไฟฟ้าสูงสุดประกอบไปด้วย 3 วิธี ได้แก่ วิธี P&O วิธี FOCV และวิธี FOCV - ANN โดยพิจารณาการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด 2 วิธี วิธีการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยการจำลองสถานการณ์บน คอมพิวเตอร์และวิธีการเปรียบเทียบสมรรถนะการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยการทดสอบแบบ ฮาร์ดแวร์ในลูป จากผลการจำลองสถานการณ์และการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปแสดงให้เห็นว่าวิธี FOCV ให้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วแต่มีข้อเสียเปรียบที่ ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่สภาวะอยู่ตัวมีความคาดเคลื่อนเมื่ออุณหภูมิมีการเปลี่ยนแปลง จึงได้มี การนำเสนอวิธี FOCV – ANN ที่พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่ในซ้ำ โดยให้ผลตอบสนองที่รวดเร็วและมีความแม่นยำในการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ เมื่อสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง

7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนางานว**ิ**จัยในอ<mark>นา</mark>คต

 ควรปรับปรุงเรื่องโครงสร้างระบบเป็นโครงสร้างระบบเชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสขั้น เดียวเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการสร้างชุดทดสอบและยังให้ผลตอบสนองที่กริดระบบไฟฟ้าที่ดีกว่าระบบ เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสสองขั้น

2) ควรมีการฝึกสอนโครงข่ายประสาทเทียมเมื่อพิกัดของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริด ระบบไฟฟ้าหนึ่งเฟสมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้โครงข่ายประสาทเทียมสามารถคำนวณหาแรงดันไฟฟ้า อ้างอิงที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดได้อย่างถูกต้องและแม่นยำภายใต้สภาพแวดล้อมที่แตกต่าง

 ควรมีการใช้ตัวควบคุมอื่น ๆ เช่น ตัวควบคุมฟัซซี่ลอจิก ตัวควบคุมทางปัญญาประดิษฐ์ แทนตัวควบคุมพีไอ เพื่อให้ได้ผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่ดีขึ้น
 กอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่ดีขึ้น

รายการอ้างอิง

- ปทุมพร วงค์ใหญ่, กองพัน อารีรักษ์ และกองพล อารีรักษ์. (2557). ระบบควบคุมเซลล์แสงอาทิตย์ แบบอิสระที่มีการตามรอยกำลังสูงสุด. การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 37 (EECON-37) 19 – 21 พฤศจิกายน 2557 มหาวิทยาลัยขอนแก่น., หน้า 545–548.
- ปทุมพร วงค์ใหญ่, กองพัน อารีรักษ์ และกองพล อารีรักษ์.. (2558). ระบบตามรอยกำลังงานสูงสุด สำหรับระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบอิสระโดยใช้วิธีรบกวนและสังเกต. การประชุมวิชาการ ทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 38 (EECON-38) 18 – 20 พฤศจิกายน 2558 มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย., หน้า 393–396.
- ชวรีย์ เถื่อนพังเทียม, กองพัน อารีรักษ์ และกองพล อารีรักษ์. (2561). อัลกอริธึมอิงกระแสสำหรับ การตามรอยจุดกำลังสูงสุดของระบบเซลล์แสงอาทิตย์แบบอิสระ. **วารสารวิศวกรรมศาสตร์** มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 13, ฉ<mark>บับ</mark>ที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2561., หน้า 1-15.
- ทศพร ณรงค์ฤทธิ์. (2557). การ<mark>ออก</mark>แบบตัวควบคุมฟัซซี่แบบปรับตัวสำหรับวงจรกรองกำลังแอกทีฟ แบบขนานในระบบสามเฟสสมดุล. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง. (2554). แบบจำลองทางคณิตศาสตร์และการวิเคราะห์เสถียรภาพสำหรับวงจร เรียงกระแสสามเฟสแบบควบคุมได้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สุชาวดี จีนสุทธิ์. (2562). การสร้างระบบควบคุมความร้อนสำหรับเครื่องต้นแบบผลิตเชื้อเพลิงเอทา นอลขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า สำนักวิชา วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- อาทิตย์ ศรีแก้ว. (2552). ปัญญาเชิงคำนวณ. สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- กระทรวงอุตสาหกรรม. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระบบเซลล์แสงอาทิตย์ ลักษณะของ การเชื่อมระบบจำหน่ายไฟฟ้า. มอก. 2606-2557.
- Emadi, A. (2004). Modeling of Power Electronic Loads in AC Distribution System Using the Generalized State-Space Averaging Method. **IEEE Trans. On Indus. Elect.**, Vol. 51, No.5, pp. 992-1000.

- Boonmee, C. and Kumsuwan, Y. (2013). Modified maximum power point tracking basedon ripple correlation control application for single-phase VSI grid-connected PV systems. 10th International Conference on Electrical Engineering /Electronics, Computer, Telecommunications and Information Technology.
- Sangtungtong, W. Hinsui, T. and Fangsuwannarak, T. Study on Sliding-Mode Based MPPT for PV Array and Supplying Power to AC Grid. **11th International Conference Electrical Engineering/Electronics, Computer, Telecommunications and Information Technology (ECTI-CON).**
- Muamer M. Shebani, Tariq Iqbal and John E. Quaicoe. (2016). Comparing bisection numerical algorithm with fractional short circuit current and open circuit voltage methods for MPPT photovoltaic systems. IEEE Electrical Power and Energy Conference (EPEC).
- R. B. Gonzatti, B. P. B. Guimaraes, R. R. Pereira, L. E. Borges da Silva and G. Lambert-Torres. (2017). Implementation of a single-stage single-phase grid connected PV Converter. Brazilian Power Electronics Conference (COBEP).
- S. Z. Mohammad Noor, A.M. Omar, M.A.M. Radzi and A.H. Faranadia. (2018). Artificial Intellifence based Fuzzy-MPPT Technique of H-Bridge Inverter for Grid-Connected Photovoltaic System. AEIT International Annual Conference.
- Lakshmi P.N Jyothy and M.R Sindhu. (2018). An Artificial Neural Network based MPPT Algorithm For Solar PV System. 4th International Conference on Electrical Energy Systems (ICEES)., pp.375-380.
- Muhammad Hanan, Xin Ai, Muhammad Yaqoob Javed, Muhammad Majid Gulzar and Saqib Ahmad. (2018). A Two-Stage Algorithm to Harvest Maximum Power from Photovoltaic System. IEEE Conference on Energy Internet and Energy System Integration (EI2).
- Raiker Guatam, A. Umanand, L. and Reddy B Subba. (2018). Perturb and Observe with Momentum Term applied to Current Referenced Boost Converter for PV Interface. International Conference on Power Electronics , Drives and EnergySystems (PEDES).

- Anu R, K., S Sheik, M., Shaleena, M. (2019). Comparison of P&O MPPT Based Solar PV System with Interleaved Boost Converter. International Conference on Intelligent Computing, Instrumentation and Control Technologies., pp.1370-1376.
- Mohapatra, A. Nayak, B. and Saiprakash, C. (2019). Adaptive Perturb & Observe MPPT for PV System with Experimental Validation. IEEE International Conference on Sustainable Energy Technologies and Systems (ICSETS)., pp.257-261.
- Priyanka K Sorte, Kaibalya Prasad Panda, Rangababu Peesapati and Gayadhar Panda.
 (2020). An Improved Control Strategy for Single-Phase Single-Stage Grid-Tied PV
 System With Current Reference MPPT Control. IEEE International Conference
 on Computing, Power and Communication Technologies (GUCON)., pp.461-466.
- Mayada Yousif Heelan and Fadhil Abbas M. Al-Qrimli. (2020). Design and Simulation of Neuro-Fuzzy Based MPPT Controller for PV Power System. International Conference on Electrical, Communication, and Computer Engineering (ICECCE).
- Muhammad H. Rashid, POWER ELECTRONICS HANDBOOK. Electrical and Computer Engineering University of West Florida.
- Jena, S., Tiwary, N., Kumar Panigrahi, C., Kumar Sahu, P. (2020) Performance Improvement of Grid Integrated Voltage Source Inverter Using Different Hysteresis Current Controllers. International Conference on Electrical, Electronics and Computer Engineering.
- Vijayakumari, A. (2020). A non-iterative MPPT of PV array with online measured short circuit and open circuit quantities. Journal of King Saud University – Engineering Science.
- Ahsan, N., Hadeed Ahmed, S., Ali Faisal, M., Nisar, A. (2020). An online fractional opencircuit voltage maximum power point tracking (MPPT) algorithm based on sliding mode control. International Symposium on Recent Advances in Electrical Engineering & Computer Sciences (RAEE & CS).

- Nadeem Ahsan, Sher Hadeed Ahmed, Murtaza Ali Faisal and Ahmed Nisar. (2020). An online fractional open-circuit voltage maximum power point tracking (MPPT) algorithm based on sliding mode control. **International Symposium on Recent Advances in Electrical Engineering & Computer Sciences** (RAEE & CS).
- Fatema A. Mohammed, Mohiy E. Bahgat, Saied S. Elmasry and Soliman M. Sharaf. (2021). Design of a Fuzzy Logic Controller for DC Converter of a Stand-Alone PV System Based on Maximum Power Point Tracking. 22nd International Middle East Power Systems Conference (MEPCON)., pp.7-13.
- Boontua, S. Kongsuk, P. and Kinnares, V. (2021). Fice-level Cascaded Multilevel H-Bridge Inverter for Single-Phase PV Grid-Connected System. **18th International Conference on Electrical Engineering/Electronics, Computer, Telecommunications and Information Technology (ECTI-CON).**, pp.418-421.
- Yacine Triki, Ali Bechouche, Hamid Saddiki and Djaffar Ould Abdeslam. (2021). An Improved Incremental Conductance Based MPPT Algorithm for Photovoltaic System. IEEE Industrial Electronics Society (IECON).

ภาคผ<mark>นวก</mark> ก

ชุดบล็อกกำลังไฟฟ้าของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดระบบไฟฟ้าหนึ่ง เฟสที่มีการตามรอ<mark>ยจุ</mark>ดก<mark>ำลังไฟฟ้าสูงสุดบน</mark>โปรแกรม MATLAB/Simulink


```
โปรแกรมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยวิธีการรบกวนและการสังเกตบนโปรแกรม
MATLAB/Simulink
function Vref = PandO(V,I)
%กำหนดค่าต่าง ๆ
Vmax=188.1;
Vmin=0:
Vrefinit=142;
deltaV=0.1;
persistent Vold Pold Vrefold
dataType='double';
if isempty(Vold)
  Vold=0;
  Pold=0:
  Vrefold=Vrefinit:
end
%โปรแกรมโค้ดการตามรอยจุดก<mark>ำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีการรบ</mark>กวนและการสังเกต
P=V*I;
dV=V-Vold:
dP=P-Pold:
                      ลัยเทคโนโลยีสุรมา
if dP \sim= 0
             ้าวักยา
  if dP>0
    if dV>0
      Vref=Vrefold+deltaV;
    else
      Vref=Vrefold-deltaV;
    end
  else
    if dV<0
      Vref=Vrefold+deltaV;
    else
      Vref=Vrefold-deltaV;
```


โปรแกรมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยวิธีการประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมร่วมกับวิธี เทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรบนโปรแกรม MATLAB/Simulink function Vref = ANN(T.Irr.Voc)%โปรแกรมโค้ดโครงข่ายประสาทเทียม %ชั้นซ้อนเร้นที่ 1 B1=1/(1+exp(-((-0.1999*T)+(-0.7090*Irr)+(-0.2305*Voc)+13.5771)));B2=1/(1+exp(-((-0.0124*T)+(-5.0734e-4*Irr)+(0.0798*Voc)-13.3060)));B3=1/(1+exp(-((0.2628*T)+(-0.8536*Irr)+(0.1481*Voc)+3.0968)));B4=1/(1+exp(-((0.3505*T)+(0.2368*Irr)+(2.3407*Voc)+1.5)));B5=1/(1+exp(-((-0.5049*T)+(1.8522*Irr)+(-11.2955*Voc)-9.6087)));B6=1/(1+exp(-((-32.3087*T)+(-6.0964*Irr)+(24.2886*Voc)+5.8024))); B7=1/(1+exp(-((0.8411*T)+(-7.2398*Irr)+(-0.2102*Voc)-11.6573)));B8=1/(1+exp(-((-0.5363*T)+(1.4347*Irr)+(0.4670*Voc)-14.4655)));B9=1/(1+exp(-((-0.5631*T)+(-0.1648*lrr)+(-0.1709*Voc)-14.3241)));B10=1/(1+exp(-((-4.8478*T)+(-1.1443*Irr)+(-0.6755*Voc)+7.4590)));B11=1/(1+exp(-((0.0839*T)+(-0.8507*Irr)+(-0.1057*Voc)-1.2838)));B12=1/(1+exp(-((3.4917*T)+(-0.2643*Irr)+(3.9464*Voc)-731.0711)));B13=1/(1+exp(-((0.6864*T)+(3.3834*Irr)+(4.5044*Voc)+7.8052)));B14=1/(1+exp(-((50.8724*T)+(1.5314*Irr)+(-11.4561*Voc)+0.9039)));B15=1/(1+exp(-((-16.2745*T)+(-39.8928*lrr)+(-5.9590*Voc)+0.4457))); B16=1/(1+exp(-((0.1295*T)+(0.6611*Irr)+(0.3066*Voc)-4.8555)));B17=1/(1+exp(-((1.2928*T)+(0.4437*Irr)+(-2.6141*Voc)+1.9431)));B18=1/(1+exp(-((-85.8718*T)+(18.8116*Irr)+(-125.4088*Voc)-3.8023))); B19=1/(1+exp(-((-11.8264*T)+(-6.1903*Irr)+(6.1859*Voc)+4.3488)));B20=1/(1+exp(-((-0.4654*T)+(1.1*Irr)+(0.2514*Voc)-7.2954)));%=ชั้นเอาต์พต Vref=B1*16.0186+B2*42.8774+B3*15.8922+B4*22.0363+B5*2.0841+B6*0.2108+B7*5.61 20+B8*19.8733+B9*2.7038+B10*8.4141+B11*3.6965+B12*(-1.7138)+B13*17.5205+B14*(0.2580)+B15*1.5504+B16*23.2280+B17*0.7914+B18*15.276 6+B19*(-0.4280)+B20*20.7650+21.9261;

ภาคผน<mark>วก</mark> ข

บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 และการเชื่อมต่อโปรแกรม MATLA<mark>B</mark>/Simulink สำหรับการท_ุดสอ<mark>บ</mark>ฮาร์ดแวร์ในลูป

บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 Experimental Kits

บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 Experimental Kits ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ ประเภทไมโครคอนโทรลเลอร์ของบริษัท Texas Instruments แสดงในรูปที่ ข.1 ซึ่งประกอบไปด้วย การ์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 ที่ใช้หน่วยประมวลผลสัญญาณดิจิตอล (Digital Signal Controller: DSC) ซึ่งมีสาย USB JTAG emulation สำหรับใช้งานเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ รวมทั้งมี พอร์ตต่าง ๆ เช่น พอร์ตเอดีซี (ADC) ขาอินพุตและขาเอาต์พุต (GPIO) ที่สามารถโปรแกรมใช้งานหรือ กำหนดให้มีหน้าที่ได้

รูปที่ ข.1 บอร์<mark>ดไ</mark>มโคร<mark>คอนโทรลเลอ</mark>ร์ TMS320F28335 Experimental Kits

คุณสมบัติที่สำคัญของบอ<mark>ร์ดไมโค</mark>รคอนโทรลเลอร์ TMS320F<mark>28335</mark> Experimental Kits

- 1. หน่วยประมวลผลสัญญาณดิจิตอล 32 บิต เบอร์ TMS320F28335 รองรับการ ประมวลผลทั้งแบบ floating point unit และ fixed point unit
- สัญญาณนาฬิกาอินพุต (On-chip oscillator) 30 MHz. ความเร็วในการประมวล 150 MHz. หรือ 6.67 ns. ต่อหนึ่งรอบสัญญาณนาฬิกา
- 3. หน่วยความจำประกอบด้วย
 - หน่วยความจำประเภท RAM 68 Kbytes
 - หน่วยความจำประเภท Flash 512 Kbytes
 - หน่วยความจำประเภท SRAM 256 Kbytes
- พอร์ตเชื่อมต่อ XDS100 JTAG Emulator และพอร์ตเชื่อมต่อ RS232 แบบแยก (isolated RS232) สำหรับโปรแกรมแบบเวลาจริง (real-time in system programming)
- พอร์ต Analog to Digital converter แบบ 12 bit ความเร็วในการสุ่มวัดสูงสุด 12.5 MSPS (80 ns Conversion Rate) จำนวน 16 ช่อง

- 6. ePWM 12 channel ที่มีความละเอียดสูงสำหรับการสร้างสัญญาณ PWM
- 7. Enhanced capture modules จำนวน 6 ชุด
- 8. Enhanced QEP (Quadrature Encoder Pulse) modules จำนวน 2 ชุด
- 9. Enhanced controller area network (eCAN) module จำนวน 2 ชุด
- 10. Serial communications interface modules จำนวน 3 ชุด
- 11. Serial peripheral interface (SPI) modules จำนวน 1 ชุด
- 12. ขาอินพุตและขาเอาต์พุตสำหรับเลือกโปรแกรมใช้งานจำนวน 100 ขา
- 13. Jumper สำหรับเลือกโหลดในการบูตทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์

การทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปด้วยบ<mark>อร์</mark>ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 กับ โปรแกรม MATLAB/Simulink

การทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างโปรแกรม MATLAB/Simulink กับบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 โดยบอร์ด ไมโครคอนโทรลเลอร์จะทำหน้าที่ประมวลผลและส่งคำสั่งส่วนโปรแกรม MATLAB/Simulink ทำ หน้าที่เป็นชุดทดสอบบล็อกกำลังไฟฟ้าสำหรับทดสอบโค้ดโปรแกรม ซึ่งการเขียนโปรแกรมสำหรับ ทดสอบจะเขียนผ่านโปรแกรม CCStudiov3.3 โดยการทำงานระหว่างบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 กับโปรแกรม MATLAB/Simulink สำหรับทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูป มี รายละเอียดแสดงดังรูปที่ ข.2

รูปที่ ข.2 การเชื่อมต่อบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 กับโปรแกรม MATLAB/Simulink

การเขียนโค้ดโปรแกรมบ<mark>อร์ด</mark>ไมโครคอนโทร<mark>ลเ</mark>ลอร์ TMS320F28335 สำหรับ การทดสอบฮาร์ดแวร์ในลูป


```
โปรแกรมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยวิธีการรบกวนและการสังเกตสำหรับบอร์ด
ไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335
****
#include <stdio.h>
#include "SumDiff.h"
#include <rtdx.h>
#include "target.h"
#include <math.h>
void mppt_grid(float*in1,float*out1);
float din1[5]:
float dout1[3]:
//----mppt-----//
float Ts=1e-5;
float Vpv, Ipv, Ppv;
float Vold=0,Pold=0;
float dP,dV;
float Vrefold=140,Vref=140,deltaV=0.15;
float Vmax=186.5,Vmin=0;
float Kpv b=0.64, Kiv b=40;
float Verror b=0,Excv b=0,Sumv b=0,D=0;
                         ลัยเทคโนโลยีสุรมา
//-----Timer----//
float time=0;
                  nen
float previousTime=0;
float sam=1e-2:
//-----Inverter -----//
float Vdcref=350,Iref=0;
float Iref sin=0,Vg pu=0;
float Vdc,Vg,Ig;
float lerror=0;
float Verror inv=0,Excv inv=0,Sumv inv=0;
float Kpv_inv=0.0861,Kiv_inv=1.7765;
```

```
RTDX CreateInputChannel(ichan1);
RTDX CreateOutputChannel(ochan1);
void main()
{
       TARGET INITIALIZE();
       RTDX enableInput(&ichan1);
       RTDX enableOutput(&ochan1);
       while (1){
       RTDX read(&ichan1,din1,5*sizeof(long));
       mppt grid(din1,dout1);
       while(RTDX writing != NULL)
       {
              #if RTDX POLLING IMPLEMENTATION
                     RTDX Poll();
                     #endif
       }
              RTDX write(&ochan1,dout1,3*sizeof(long));
}
}
%P&O method
                              Teinelulatasun
002e-2&&(+:~
void mppt grid(float*in1,float*out1)
{
       time=time+Ts;
       if((time-previousTime)<1.002e-2&&(time-previousTime)>=1e-2){
              previousTime=previousTime+sam;
              Vpv=in1[0];
              lpv=in1[1];
              Ppv=Vpv*lpv;
              dV=Vpv-Vold;
              dP=Ppv-Pold;
```



```
void main()
{
TARGET INITIALIZE();
RTDX enableInput(&ichan1);
RTDX enableOutput(&ochan1);
while(1){
RTDX read(&ichan1,din1,5*sizeof(long));
mppt(din1,dout1);
while(RTDX writing != NULL){
      #if RTDX POLLING IMPLEMENTATION
                   RTDX Poll();
                   #endif
                   }
                   RTDX write(&ochan1,dout1,5*sizeof(long));
                   }
                   }
void mppt(float*in1,float*out1)
{
      time=time+Ts;
      if((time-previousTime)<=1.499&&(time-previousTime)>=-1.75e-3){
      out1[0]=1;}
      //---Voc Boost control
      Voc=in1[1];
      Vref=Voc*K;
      Verror b=Vref-in1[0];
      Excv b=Verror b*Kpv b;
      Sumv b=Sumv b+Verror b*Kiv b*Ts;
      D=Excv b+Sumv b;
```

//---Inverter Verror inv=Vdcref-in1[2]; Excv inv=Verror inv*Kpv inv; Sumv_inv=Sumv_inv+Verror_inv*Kiv_inv*Ts; Iref=Excv_inv+Sumv_inv; //---Hysteresis Vg pu=in1[3]/(230*sqrt(2)); lref sin=Vg pu*lref; lerror=Iref_sin-in1[4]; if(D>0.9){ out1[1]=0.9;} else if(D<0){ out1[1]=0;} else{ out1[1]=D;} out1[2]=lerror; out1[3]=Vref; out1[4]=time; return; } ะ รัว_{้าวักยาลัยเทคโนโลยีสุรุบ}า

โปรแกรมการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยวิธีการประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียมร่วมกับวิธี เทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรสำหรับบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 ***** #include <stdio.h> #include "SumDiff.h" #include <rtdx.h> #include "target.h" #include <math.h> void mppt(float*in1,float*out1); float din1[7]; float dout1[5]; //---time float Ts=1e-5; float previousTime=0; float time=-1.75e-3: //---ANN float B1,B2,B3,B4,B5,B6,B7,B8,B9,B10,B11,B12,B13,B14,B15,B16,B17,B18,B19,B20; float T,Irr; //---Non-iterative mppt float Vref, D, Voc; ลัยเทคโนโลยีสุรบา float Kpv b=0.64,Kiv b=40; float Verror_b=0,Excv_b=0,Sumv_b=0; //---Inverter Control float Vdc,Vg,Ig; float Vdcref=350: float Iref=0; float Iref sin=0,Vg pu=0,Ierror=0; float Kpv inv=0.0861,Kiv inv=1.7765; float Verror inv=0,Excv inv=0,Sumv inv=0; RTDX CreateInputChannel(ichan1); RTDX_CreateOutputChannel(ochan1);

```
void main()
{
TARGET_INITIALIZE();
RTDX enableInput(&ichan1);
RTDX enableOutput(&ochan1);
while(1){
RTDX read(&ichan1,din1,7*sizeof(long));
mppt(din1,dout1);
while(RTDX writing != NULL){
       #if RTDX POLLING IMPLEMENTATION
                      RTDX Poll();
                      #endif
                      }
                      RTDX write(&ochan1,dout1,5*sizeof(long));
                      }
void mppt(float*in1,float*out1)
{
       time=time+Ts;
       if((time-previousTime)<=1.499&&(time-previousTime)>=-1.75e-3){
       out1[0]=1;}
                  <sup>ว</sup>์กยาลัยเทคโนโลยีสุร<sup>ูป</sup>
       else{
       out1[0]=0;}
       if((time-previousTime)>=1.5){
       time=-1.5e-3;}
       Voc=in1[1];
       T=in1[5];
       Irr=in1[6];
```

//---Artificial intelligence Neural Network

//--- Hidden Layer 1

B1=1/(1+exp(-((-0.1999*T)+(-0.7090*Irr)+(-0.2305*Voc)+13.5771)));B2=1/(1+exp(-((-0.0124*T)+(-5.0734e-4*Irr)+(0.0798*Voc)-13.3060)));B3=1/(1+exp(-((0.2628*T)+(-0.8536*Irr)+(0.1481*Voc)+3.0968)));B4=1/(1+exp(-((0.3505*T)+(0.2368*Irr)+(2.3407*Voc)+1.5)));B5=1/(1+exp(-((-0.5049*T)+(1.8522*Irr)+(-11.2955*Voc)-9.6087)));B6=1/(1+exp(-((-32.3087*T)+(-6.0964*Irr)+(24.2886*Voc)+5.8024))); B7=1/(1+exp(-((0.8411*T)+(-7.2398*Irr)+(-0.2102*Voc)-11.6573)));B8=1/(1+exp(-((-0.5363*T)+(1.4347*Irr)+(0.4670*Voc)-14.4655)));B9=1/(1+exp(-((-0.5631*T)+(-0.1648*Irr)+(-0.1709*Voc)-14.3241)));B10=1/(1+exp(-((-4.8478*T)+(-1.1443*Irr)+(-0.6755*Voc)+7.4590))); B11=1/(1+exp(-((0.0839*T)+(-0.8507*Irr)+(-0.1057*Voc)-1.2838)));B12=1/(1+exp(-((3.4917*T)+(-0.2643*Irr)+(3.9464*Voc)-731.0711)));B13=1/(1+exp(-((0.6864*T)+(3.3834*Irr)+(4.5044*Voc)+7.8052)));B14=1/(1+exp(-((50.8724*T)+(1.5314*Irr)+(-11.4561*Voc)+0.9039)));B15=1/(1+exp(-((-16.2745*T)+(-39.8928*Irr)+(-5.9590*Voc)+0.4457)));B16=1/(1+exp(-((0.1295*T)+(0.6611*Irr)+(0.3066*Voc)-4.8555)));B17=1/(1+exp(-((1.2928*T)+(0.4437*Irr)+(-2.6141*Voc)+1.9431)));B18=1/(1+exp(-((-85.8718*T)+(18.8116*Irr)+(-125.4088*Voc)-3.8023)));B19=1/(1+exp(-((-11.8264*T)+(-6.1903*Irr)+(6.1859*Voc)+4.3488)));B20=1/(1+exp(-((-0.4654*T)+(1.1*Irr)+(0.2514*Voc)-7.2954)));//---Output layer

Vref=B1*16.0186+B2*42.8774+B3*15.8922+B4*22.0363+B5*2.0841+B6*0.2108+B7*5.61 20+B8*19.8733+B9*2.7038+B10*8.4141+B11*3.6965+B12*(1.7138)+B13*17.5205+B14*(-0.2580)+B15*1.5504+B16*23.2280+B17*0.7914+B18*15.2766+B19*(0.4280)+B20*20.765 0+21.9261;

//---ANN Boost control

Verror_b=Vref-in1[0]; Excv_b=Verror_b*Kpv_b;

Sumv_b=Sumv_b+Verror_b*Kiv_b*Ts;

D=Excv_b+Sumv_b;

//---Inverter Verror inv=Vdcref-in1[2]; Excv inv=Verror inv*Kpv inv; Sumv_inv=Sumv_inv+Verror_inv*Kiv_inv*Ts; Iref=Excv_inv+Sumv_inv; //---Hysteresis Vg pu=in1[3]/(230*sqrt(2)); lref sin=Vg pu*lref; lerror=Iref_sin-in1[4]; if(D>0.9){ out1[1]=0.9;} else if(D<0){ out1[1]=0;} else{ out1[1]=D;} out1[2]=lerror; out1[3]=Vref; out1[4]=time; return; } ะ รัวว_ักยาลัยเทคโนโลยีสุรุบโ

ับทความวิชาการที่ไ<mark>ด้รับ</mark>การตีพิมพ์แล<mark>ะเผ</mark>ยแพร่ในระหว่างการศึกษา

รายชื่อบทความวิชาการที่ได้รับตีพิมพ์และเผยแพร่ในระหว่างการศึกษา

รายชื่อบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์แล้ว

- ธนาธิป บุญทวี, โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง, จักรกริช ภัคดีโต, กองพัน อารีรักษ์, และ กองพล อารีรักษ์. แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่ออินเวอร์เตอร์แบบชั้นเดียว โดยใช้วิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไป. การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 44 (EECON44), หน้าที่ 61-64.
- Koson Chaicharoenaudomrung, Tanatip Boontawee, Jakkrit Pakdeeto, Kongpan Areerak and Kongpol Areeerak. **Single phase grid connected PV system with a noniterative MPPT.** 2021 International Electrical Engineering Congress (iEECON2021), Pattaya, Thailand: March 10-12, 2021, pp.57-60.

รายชื่อบทความวิชาการที่อยู่ระหว่างร<mark>อก</mark>ารตีพิม<mark>พ์</mark>

ธนาธิป บุญทวี, โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง, กองพัน อารีรักษ์, และ กองพล อารีรักษ์. วิธีแบบไม่วนซ้ำ สำหรับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดชนิหนึ่ง เฟส. วารสารวิศวกรรมศาสตร์และนวัตกรรม ปีที่ 17, ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม – มีนาคม 2567.

การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 44 The 44[®] Electrical Engineering Conference (EECON44) วันที่ 17-19 พฤศจิกายน 2564 ณ โรงแรม ดี อิมเพรส น่าน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

187

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่ออินเวอร์เตอร์แบบชั้นเดียวโดยใช้วิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไป

Modeling of PV Connected Single-State Single Phase Inverter Using GSSA Method

ธนาธิป บุญทวี่ โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง จักรกริช ภัคดีโต กองพัน อารีรักษ์ และกองพล อารีรักษ์

ี่สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี <u>kongpan@sut.ac.th</u> ²ภาควิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิทยาลัยเทคโ<mark>นโลยีอุดสาหกรรม</mark> มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ³ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุดส<mark>าหก</mark>รรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบเซลล์ แสงอาทิตย์ที่เชื่อมต่อโดยตรงกับวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรง เป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส แบบจำลองวงจรแปลงผันกำลังโดยทั่วไปเป็น แบบจำลองที่ขึ้นอยู่กับเวลา เนื่องจากการ สวิตช์ของอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์กำลัง แบบจำลองดังกล่าวใช้เวลานานในการจำลอง สถานการณ์ การวิเคราะห์และออกแบบมีความซับซ้อนมากกว่า แบบจำลองที่ไม่ขึ้นอยู่กับเวลา วิธีการปริภูมิสถานะที่สามารถกำจัดผล ของการสวิตช์ได้ถูกนำมาใช้เพื่อพิสูจน์หาแบบจำลองของระบบเซลล์ แสงอาทิตย์ที่ต่อร่วมกับวงจรอินเวอร์เตอร์หนึ่งเฟส การตรวจสอบความ ถูกต้องอาศัยการจำลองสถานการณ์ ผลการจำลองสถานการณ์แสดงให้ เห็นได้ว่าแบบจำลองที่นำเสนอมีผลตอบสนองที่สอดกล้องกับ แบบจำลองมาตรฐาน

คำสำคัญ: แบบจำลองคณิตศาสตร์ วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับ ระบบเชลล์แสงอาทิตย์ วิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิ สถานะทั่วไป

Abstract

This paper presents a mathematical model of a photovoltaic system connected to single-stage single-phase inverter. Generally, power converter models are time-varying due to the switching actions of power electronic devices. The time-varying model is not suitable for analysis and design. The generalized state-space averaging method can be used to eliminate the switching actions. The simulation was used to validate the proposed model. The simulation results show that a response of the proposed model corresponds to the exact topology model.

Keywords: Mathematical model, DC to AC converter, PV system, Generalized state-space averaging approach

1. บทนำ

เมื่อประชากรเพิ่มขึ้นทำให้มีความต้องใช้พลังงานเพิ่มขึ้น พลังงาน ทดแทนจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญมาก เช่น พลังงานน้ำ พลังงานลม และ พลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งเป็นพลังงานที่สะอาดไม่ทำให้เกิดมลพิษกับ สิ่งแวคล้อม กานำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้เป็นพลังงานทดแทน อาศัย เซลล์แสงอาทิตย์เป็นอุปกรณ์เปลี่ยนพลังงานแสงอาทิตย์เป็นพลังงาน ไฟฟ้า ระบบเซลล์แสงอาทิตย์จำเป็นต้องใช้งานร่วมกับวงจรแปลงผัน กำลัง การออกแบบระบบสำหรับควบคุมและวิเคราะห์ผลการตอบสนอง ของระบบอิเล็กทรอนิกส์กำลังอาศัยแบบจำลองที่ขึ้นอยู่กับเวลาเนื่องจาก พฤติกรรมการทำงานของสวิตช์ซึ่งเป็นแบบจำลองที่ขึ้นอยู่กับเวลาเนื่องจาก พฤติกรรมการทำงานของสวิตช์ซึ่งเป็นแบบจำลองที่ความซับซ้อนในการ นำไปใช้ประโยชน์ด้านการวิเคราะห์และออกแบบ

ปัจจุบันมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการกำจัดผลของสวิตซ์หลาย วิธีการเพื่อให้ได้แบบจำอองที่ไม่ขึ้นอยู่กับเวลา เช่น วิธีก่าเลลี่ยปริภูมิ สถานะทั่วไป(generalized state-space averaging method: GSSA method) ที่เหมาะสมกับระบบแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสดรงเป็น กระแสดรง [1] วิธีการดีกิว(dq transformation) ที่เหมาะกับระบบสาม เฟส [2] ในบทความนี้นำเสนอวิธีการพิสูงน์แบบจำลองทางคณิตสาสตร์ ที่ไม่ขึ้นอยู่กับเวลาของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสดรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสแบบชั้นเดียว โดยมี ใหลดขวดลวดเหนี่ยวนำอนุกรมกับโหลดตัวด้านทาน การตรวงสอบ ความถูกต้องของแบบจำลองด้วยการเปรียบเทียบผลดอบสนองทั้งสภาวะ ชั่วครู่และสภาวะอยู่ตัวของแบบจำลองที่พิสูงน์กับแบบจำลอง สถานการณ์ด้วยไปรแกรม MATLAB/Simulink

บทความนี้ประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 ระบบ ที่พิจารณา ส่วนที่ 3 การพิสูจน์แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ส่วนที่ 4 การ ตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลองที่พิสูจน์ และส่วนสุดท้ายเป็นการ สรุป การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 44

The 44th Electrical Engineering Conference (EECON44)

วันที่ 17-19 พฤศจิกายน 2564 ณ โรงแรม ดิ อิมเพรส น่าน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

ระบบที่พิจารณา

บทความนี้นำเสนอระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสแบบขั้นเดียว แสดงใน รูปที่ เ ซึ่งประกอบไปด้วยแผงเซลล์แสงอาทิตย์ การแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟสและ โหลดขวดลวดเหนี่ยวนำ อนุกรมกับตัวด้ำนทาน การทำงานของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับอาศัยเทคนิคพีดับเบิลยูเอ็ม (Pulse-width modulation; PWM)

มหารระบบริเสณณี vo การเอง มีการระบบริเสตร์ เป็นการระบบริเสตร์ เป็น กระแสสลับหนึ่งเฟสแบบชั้นเดียว

การพิสูจน์แบบจำลองทางคณิตศาสตร์

3.1 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เซ<mark>ลล์แส</mark>งอาทิตย์

โดยทั่วไปวงจรสมมูลเซลล์แสงอาทิตย์จะประกอบไปด้วย ใดโอดขนานกับความด้านทานชั้นเชื่อมต่อกับแหล่งจ่ายกระแสไนอุดม คดิและความด้านทานอนุกรมสามารถแสดงวงจรสมมูลได้ดังรูปที่ 2 จาก วงจรสมมูลเซลล์แสงอาทิตย์ในรูปที่ 2 สามารถอชิบาย Ipv ในสมการที่ (1)

เมื่อ I_{pv} คือกระแสเอาด์พุดของเซลล์แสงอาทิตย์ N_p คืองำนวน แผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่ต่อขนาน N_s คืองำนวนแผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่ต่อ อนุกรม K_i คือสัมประสิทธิ์อุณหภูมิของกระแสลัดวงจร (6.167x10⁴-C) q คือประจุอิเล็กตรอน (1.602x10⁻¹⁹ C) n คือ Ideal factor (0.9507) c

คือจำนวนเซลล์แสงอาทิตย์ที่ต่ออนุกรมกันใน 1 มอดูล (96 เซลล์) E_g คือ พลังงานระหว่างชั้นของสานกึ่งตัวนำ (1.12eV) k คือก่าคงที่ของบือลทซ์ มัน (1.3806504x10⁻²³ J/Kevin) V₁ คือ Thermal voltage

3.2 วิธีค่าเฉลี่ยปริภูมิสถานะทั่วไป (GSSA Method)

วิธีค่าเฉลื่อปริภูมิสถานะทั่วไปจะอาศัยอนุกรมฟูเรียร์ที่มี สัมประสิทธิ์ที่ขึ้นอยู่กับเวลาในช่วงเวลา [t-T, T] สามารถเขียนในรูป สัญญาณ x(t) ในรูปอนุกรมฟูเรียรได้ดังสมการที่ (2)

$$x(t) = \sum_{k=-n}^{n} \langle x \rangle_{k}(t) e^{jk\omega t}$$
(2)

เมื่อ $\omega = 2\pi / t$ คือความถี่เชิงมุมพื้นฐาน n คือระดับความแม่นยำ และ ถ้า n มีค่าเข้าใกล้อนันด์ค่าความผิดพลาดจากการประมาณมีค่าเข้าใกล้ สูนย์ $\langle x
angle_k$ คือสัมประสิทธิ์ฟูเรียร์เชิงช้อนสามารถแสดงได้ดังสมการที่ (3)

$$\langle x \rangle_{k}(t) = \frac{1}{T} \int_{t-T}^{T} x(t) e^{-jk\omega t} dt$$
 (3)

เมื่อพิจารฉาเทอม k วิธีก่าเดลี่ยปริภูมิสถานะมีสถานะเดียว หาก ดัวแปรสถานะไม่มีการสั่นหรือเกือบจะคงที่จะพิจารฉาที่ k =0 ถ้า ดัวแปรสถานะมีการสั่นคล้ายคลื่นไชน์จะพิจารฉาที่ k =-1,1 ซึ่งเรียกว่า การประมาณฮาร์มอนิกอันดับหนึ่ง นอกจากนี้ถ้าหากดัวแปรสถานะมี ส่วนประกอบคงที่และมีการสั่นจะพิจารฉา k =-1,0,1 อย่างไรก็ดาม สามารถพิจารฉาเงื่อนไขเพิ่มเติมได้เพื่อความแม่นยำที่มาก

3.3 แบบจำลองและการวิเคราะห่วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับ

พิจารณาวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ หนึ่งเฟสในรูปที่ 3 พิจารณาสัญญาเอาด์พุดของวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกระแสสลับสามารถเขียนฟังก์ชันสวิตช์ *u(t)* ของวงจร ในสมการที่ (4)

$$u(t) = \begin{cases} 1, & 0 < t < \pi \\ -1, & \pi < t < 2\pi \end{cases}$$
(4)

รูปที่ 3 วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับหนึ่งเฟส

การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 44

The 44th Electrical Engineering Conference (EECON44)

วันที่ 17-19 พฤศจิกายน 2564 ณ โรงแรม ดิ อิมเพรส น่าน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

จากรูปที่ 3 สามารอธิบายความสัมพันธ์อินพุตกับเอาต์พุดของ วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับดังสมการที่ (5)

$$V_{out} = u(t) \cdot V_{in}$$

$$I_{in} = u(t) \cdot I_{out}$$
(5)

(6)

การควบคุมวงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ ด้วยวิธีพีดับเบิ้ลขูเอ็ม จากสมการที่ (5) จะสามารถเขียนความสัมพันธ์ อินพูดและเอาต์พูดใหม่ได้ดังสมการที่ (6)

$$\begin{cases} V_{out} = \frac{u(t) \cdot M \cdot V_{in}}{\sqrt{2}} \\ I_{in} = \frac{u(t) \cdot M \cdot I_{out}}{\sqrt{2}} \end{cases}$$

เมื่อ M คือก่าดัชนีมอดูเลตมีก่าอยู่ในช่วง 0 ถึง 1

พิจารณาวงจรรูปที่ 1 ประชุกต์ใช้ *KCL* และ *KTL* แสดงคังรูปที่ 4 ผลลัพธ์จากการประชุกต์แสดงได้คังสมการที่ (7)

$$\frac{KCL}{I_{pr}} + \frac{I_{c}}{I_{mr}} + \frac{S_{2}}{I_{c}} + \frac{I_{c}}{I_{c}} + \frac{I_{c}}{I$$

จากแบบจำลองค้านอินพุดและเอาต์พุตของวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระเหสสลับ เมื่อพิจารณาค้านอินพุดด้วย วิธีการประมาณก่าอันคับศูนย์และเอาด์พุดด้วยวิธีการประมาณก่าอันคับ หนึ่งของวิธีปริภูมิสถานะทั่วไป ดังนั้นด้วแปรสถานะจึงมีสามด้วแปร ดามสมการดังนี้

$$\langle I_L \rangle_1 = x_1 + jx_2 \qquad \langle V_C \rangle_0 = x_3$$

เมื่อฮาร์มอนิกอันดับหนึ่งของฟังก์ชันสวิตช์คือ $\langle u
angle_1 = -j rac{2}{\pi}$ หลักการ คำนวณสามารถเขียนอยู่ในรูปดัวแปรสถานะดังสมการที่ (8)

$$\dot{x} = Ax + Bu$$

เมื่อ $x = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T$ อินพุดคือ $u = \begin{bmatrix} I_{pv} \end{bmatrix}$ โดย A และ B มีรายละเอียดดังนี้

$$A = \begin{bmatrix} -\frac{R}{L} & \omega & 0\\ -\omega & -\frac{R}{L} & \frac{2M}{\sqrt{2\pi L}}\\ 0 & -\frac{4M}{\sqrt{2\pi C}} & 0 \end{bmatrix} \qquad B = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \frac{1}{C} \end{bmatrix}$$

จากสมการที่ (8) สามารถนำด้วแปรสถานะเขียนอยู่ในรูปเมทริกซ์ สรุปด้วแปลงแสดงดังสมการที่ (9)

$$\begin{bmatrix} \dot{x}_1\\ \dot{x}_2\\ \dot{x}_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{R}{L} & \omega & 0\\ -\omega & -\frac{R}{L} & \frac{2M}{\sqrt{2}\pi L} \\ 0 & -\frac{4M}{\sqrt{2}\pi C} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1\\ x_2\\ x_3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0\\ 0\\ 1\\ C \end{bmatrix} I_{pr}$$
(9)

เมื่อ ω คือความถี่เชิงมุมคลื่นสี่เหลี่ยมของวงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกระแสสลับ และ I_p, สามารถแทนได้จาก สมการที่ (1) จากตัวแปรสถานะในสมการที่ (9) สามารถคำนวณค่า I_L และ V_C ดังสมการที่ (10) และ (11) ตามถลำดับ

การตรวงสอบความถูกต้องของแบบจำลองที่พิสูจน์

การตรวจสอบความถูกด้องของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ นำเสนอทำได้โดยการจำลองสถานการณ์บนโปรแกรม MATLAB เพื่อ เปรียบเทียบผลของแบบจำลองสถานการณ์(MATLAB/Simulink) กับ แบบจำลองที่พิสูจน์ขึ้น การจำลองสถานการณ์ที่รายละเอียดของ พารามิเตอร์ของเซลล์แสงอาทิตย์ตามตารางที่ 1 และรายละเอียด พารามิเตอร์ของระบบแสดงดังการางที่ 2

d		1	
ตารางที่ 1	พารามเตอร์ขอะ	มเซลล์แสงอาท์ตย์	

พารามิเตอร์	รายละเอียด	หน่วย
กระแสไฟฟ้าลัควงจร (Izz)	6.14	Α
แรงคันไฟฟ้าเปิดวงจร (V _{oc})	64.6	V
จำนวนแผงที่ต่ออนุกรม (N _s)	1 11844	IIIMA
จำนวนแผงที่ต่อขนาน (N _p)	1 (1844	шыя
ความด้ำนทานอนุกรม (<i>R</i> ;)	0.43042	Ω

ตารางที่ 2 พารามิเตอร์ของระบบ

พารามิเตอร์	รายละเอียด	หน่วย	
ขคลวดเหนี่ยวนำ (L)	5	mH	
กวามด้ำนทาน (<i>R</i>)	10	Ω	
ตัวเก็บประจุ (<i>C</i>)	450	μF	
ຄວານຄື່ເຮີຈນຸນ (@)	2(50)π	rad/s	

(8)

การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 44

The 44th Electrical Engineering Conference (EECON44)

วันที่ 17-19 พฤศจิกายน 2564 ณ โรงแรม ดิ อิมเพรส น่าน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

การจำลองสถานการณ์กำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงของความเข้ม แสงจาก 500 W/m² เป็น 1000 W/m² ที่เวลา 0.25 วินาที ในกรณีคำดัชนี มอดูเลดเท่ากับ 0.8 ผลการจำลองสถานการณ์ในรูปที่ 5 และรูปที่ 6 สำหรับกรณีคำดัชนีมอดูเลด 0.9 เมื่อกำหนดให้ความเข้มแสง เปลี่ยนแปลงจาก 500 W/m² เป็น 1000 W/m² ที่เวลา 0.25 วินาที ผลการ จำลองสถานการณ์แสดงในรูปที่ 7 และรูปที่ 8

ผลการตรวจสอบความถูกของแรงคัน V_C และกระแส I_L ในกรณี ที่ M = 0.8 และ M = 0.9 พบว่าแบบจำลองทางคณิตสาสตร์ที่พิสูจน์ขึ้น มีผลการตอบสนองในสภาวะชั่วครู่และสภาวะอยู่ตัว สอดคล้องกับผล การจำลองด้วยแบบจำลองมาตรฐาน

สรุป

การพิสูจน์แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกับอินเวอร์เตอร์แบบชั้นเดียวโดยอาศัยวิธีก่าเลลี่ยปริภูมิสถานะ ทั่วไปสามารถกำจัดผลของสวิตช์เพื่อลดความชับซ้อนของแบบจำลองที่ ขึ้นอยู่กับเวลา แบบจำลองที่ได้จากการพิสูจน์นี้เป็นแบบจำลองที่ไม่ ขึ้นอยู่กับเวลา ผลการตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลองที่พิสูจน์ขึ้น มีความถูกต้องสามารถแสดงได้ชัดเจนจากผลการตอบสนองทั้งสภาวะชั่ว ครู่และสภาวะอยู่ตัว ดังนั้นแบบจำลองที่นำเสนอในบทความนี้สามารถ นำไปประยุกต์ในการวิเกราะห์และการออกแบบของระบบในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

 Yanbo Che, Guojian Liu, Zhangang Yang, Xiaokun Liu, "Model of inverter in more electric aircraft based on generalized state space averaging approach," in 2015 6th International Conference on Power Electronics Systems and Application (PESA), 2015.
 Ying Gao, Jianwei Ye, "A SVPWM Compensation Current

Tracking Control Method Based on dq Transformation for Shunt Active Power Filter," in 2018 International Conference on Virtual Reality and Intelligent Systems (ICVRIS), 2018

[3] Adil Sarwar, Abdulla Shahid, Utkarsh Gupta, Mohd. Wahab, "Generalized state-space model for an n-phase interleaved buck-boost converter," in 2017 4th IEEE Uttar Pradesh Section International Conference on Electrical, Computer and Electronics (UPCON), 2017 2021 International Electrical Engineering Congress (iEECON2021) March 10-12, 2021, Pattaya, THAILAND (Full Manuscript)

Single phase grid connected PV system

with a non – iterative MPPT

Koson Chaicharoenaudomrung² Tanatip Boontawee¹ Jakkrit Pakdeeto³ Kongpan Areerak^{1*} and Kongpol Areerak¹

¹ School of Electrical Engineering, Instituted of Engineering, Suranaree University of Technology ² Department of Electrical Engineering Technology, College of Industrial Technology, KMUTNB ³ Department of Teacher Training in Electrical Engineering, Faculty of Technical Education, KMUTNB *konepan@sut.ac.th

kongpan@sut.

Abstract—This paper presents a non-i<mark>tera</mark>tive maximum power point tracking (MPPT) method for photovoltaic (PV) system. Power from PV is fed to the grid system with a single-stage single-phase inverter. The proposed MPPT method can realize the maximum power using the fill factor from the datasheet parameters of PV panel combined with measurements of open circuit voltage (V_{oc}) and short circuit current (Isc). The non-iterative MPPT algorithm generates power reference used in the control. The single-phase grid connected inverter used double band hysteresis current controller. The converter power circuit is modified to execute V_{oc} and I_{sc} measurements. The proposed method was confirmed by simulation using MATLAB/Simulink. The simulation results under steady state and changing irr<mark>ad</mark>iance show that the maximum power from PV can be fed to the grid with $THD_i = 2.9 \%$ and PF = 0.95.

Keywords—non-iterative MPPT, PV system, Fill factor, hysteresis control

I. INTRODUCTION

Energy is important to meet human needs, and is also necessary to both business and industry. Energy resources can be classified according to their use in two types: consumed energy resources such as fossil fuels. Another type is called renewable energy or alternative energy, such as wind and solar energy. Currently, renewable energy has gained increased popular due to declining fossil fuels and will be depleted in the future. THAILAND is located near the equator, thus there is a high irradiance all year. Therefore, solar energy is suitable to use as an alternative energy. The conversion of solar energy into electrical energy using solar cells. Grid-connected photovoltaic power generation systems are increasingly expanding with supporting the use of renewable energy [1]-[2]. The power from PV panel is feeding to the grid through a power converter. The power of PV panel depends on the temperature and Both of these parameters are irradiance. uncontrollable and changing over time resulting in power from PV isn't constant. In order to ensure the continuous transfer of peak power from PV to the grid, the MPPT is required.

Perturb and observe (P&O) and incremental (INC) MPPT algorithm are commonly used in PV systems,

978-1-7281-9584-1/21/\$31.00 ©2021 IEEE

These iterations of MPPT require maximum power point convergence time due to no information about maximum power point (MPP) since the beginning of the iterative. The algorithm starts from the sampling rate, the control signal of the power converter through perturbations and continues to reach the MPP. The effectiveness of this control depends on the step size. The small step size results in a slow response and often unable to track changes in under conditions of rapid irradiance and partial shading. The MPPT method is evaluated by index value such as complexity, convergence time, oscillation around MPP and MPP tracking accuracy. Grid-connected PV systems with MPPT iterative operate through DC-DC converter's duty cycle and convert to AC with inverter [4]. In contrast, a non-iterative MPPT method can generate a control reference signal that results in MPP within a single perturb. The reference power is calculated by measuring V_{oc} and I_{sc} during control, then calculate the voltage Vmpp or current Impp corresponding to the MPP can be determined.

both methods are under numerical iterative [3]-[4].

This paper proposes a non-iterative MPPT method, which applied to single state single-phase grid connect for PV system. The power converter has been modified by adding a switch for interrupt between V_{oc} and I_{sc} measurements. The paper is organized into five sections. section II and III presents the proposed MPPT and the considered power converter system. The validation by simulation results are shown in section IV. Finally, section V is conclusion.

II. THE PROPOSED NON-ITERATIVE MPPT

Generally, the PV module consists of the many cells connected from the combination between series and parallel alignments. Each of these cells has the p-n conjunction and it was created from the semiconductor[6]. The equivalent circuit of the PV module is shown in Fig. 1.

Fig. 1 The equivalent circuit of $\ensuremath{\mathsf{PV}}$ module

(Full Manuscript)

2021 International Electrical Engineering Congress (iEECON2021) March 10-12, 2021, Pattaya, THAILAND

According to Fig. 1, the parallel components, which are the diode (D) and the shunt resistor (R_{ch}) , are connected with an ideal current source and a series resistor (R_c) . From this circuit, the equation that is explained the behavior of I_{pv} can be calculated in (1)

$$I_{pv} = I_{ph} - I_0 \left(exp \frac{q \left(V_{pv} + I_{pv} R_z \right)}{A k T} - 1 \right) - \frac{\left(V_{pv} + I_{pv} R_z \right)}{R_{zh}}$$
(1)

where I_{pv} is the output current from PV module. I_o is the saturation bias current of diode. V_{pv} is the output voltage of PV module. q is the electron charge (1.602x10⁻¹⁹C). A is the ideal constant factor. k is the Boltzman constant (1.3806504x10⁻²³J/K) and T is the operating temperature of PV module. This paper use PV panel in Table 1. Characteristics are shown in Fig. 2.

Tabel 1 P	V panel of	Unisolar	1STH-350	WH
-----------	------------	----------	----------	----

	Parameter	Detail
	Open circuit voltage (Va	w) 360.5 V
	Short-circuit current (Is	ε) 9.4 A
	301 V	
	Current at MPP (Imp)	8.13 A
	Irradiance 1,000 W/m ₂ ar	nd Temperature 25°C
10	1 kW/m ²	
	0.8 kW/m ²	
5	0.6 kW/m ²	

0.4 kW/

0.2 kW/s

Fig. 2 I-V curve and P-V curve

Special characteristics of PV panels consist of V_{mpp} & I_{mpp} and V_{oc} & I_{zc} . The maximum power can be calculated by (2). Performance of PV panel is evaluated by the fill factor (FF), which is the ratio of the maximum power to the product of the short-circuit current and the open-circuit voltage given in (3). The open and short circuit test results of PV panels under different irradiance conditions with FF values are shown in Table 2.

$$P_{mpp} = V_{mpp} I_{mpp}$$
(2)

$$FF = \frac{P_{mpp}}{V_{oc}I_{cc}}$$
(3)

 V_{oc} and I_{zc} are always measured via the sensors. In addition the FF is also determined. Thus, the maximum power of PV panel can be calculated by (4)

$$P_{mpp} = V_{oc} I_{sc} \times FF \tag{4}$$

This calculate P_{mpp} is used as a reference to trace the maximum power of PV panel that can be controlled to operate in the correct direction under rapidly changing irradiance. This is the concept of the proposed non-iterative MPPT [6].

III. SINGLE PHASE GIRD CONNECTED WITH DOUBLE-BAND HYSTERESIS CURRENT-CONTROL WITH MPPT PROPOSE

Grid-connected PV systems require an inverter as a power conversion [8]. This paper uses a single state single phase inverter fed power from PV panel to the grid. Power circuit modification is required by adding S_1 to measure V_{oc} and S_2 to measure I_{zc} measurements as shown in Fig 3. The diagram of the inverter control with double-band hysteresis current-controlled and the proposed MPPT are shown in Fig 4. The doubleband hysteresis current-controlled regulator controls the output current of the inverter to be equal to the current reference (I_{ref}) in (5). The control of the inverter takes the error of the output current relative to the reference current with a sinusoidal characteristic between the upper and lower limits of the hysteresis by (6) and (7), respectively.

$$I_{ref} = I_m \sin \omega t \tag{5}$$

$$I_{up} = (I_{ref} + H)\sin\omega t \tag{6}$$

$$I_{low} = (I_{ref} - H)\sin\omega t \tag{7}$$

when H is the band of hysteresis

The control starts with the measurement of V_{oc} and I_{sc} . Then, the P_{mpp} is calculated by multiplying the FF following by (4). The power is converted to the magnitude current (I_m) by dividing the magnitude of the grid voltage. The I_{ref} is calculated by multiplying the I_m and the function sine wave $(\sin \omega t)$ as given in (5). The reference current is also used to control the inverter to inject the current into the grid by double-band hysteresis current-controlled.

2021 International Electrical Engineering Congress (iEECON2021) March 10-12, 2021, Pattaya, THAILAND

operation of switch S_I at t = 3.2 ms with switching frequency 25 Hz. During the open circuit, the maximum power that the PV panel cannot be delivered to the grid. Hysteresis band (H) is set equal to 0.05 A. The simulation results under constant irradiance conditions at 500 W/m² and 1000 W/m² are shown in Fig. 6 and Fig. 7, respectively.

(Full Manuscript)

In Fig. 8 shows the simulation results when irradiance changes. The proposed method can be fed the maximum power of PV panel to the grid with a power factor of 0.95 and total harmonics distortion of input current (THD_i) equal to 2.9%. The test results of the MPPT proposed methods are shown in Table 3.

Table 3 The simulation results of propose	d method
---	----------

Irradiance W/m ²	<i>Voc</i> (V)	Isc (A)	P _{MPP} Measured	P _{MPP} Data sheet (W)
1000	360.5	9.4	2434.4	2447.13
500	350.0	4.7	1182.7	1212.07

V. CONCLUSION

This paper presents an application of the noniterative MPPT method to inverter grid connected PV system. The control process uses V_{oc} and I_{sc} measurements and fill factor values to calculated P_{mpp} of PV panel. That power is fed to the grid by a singlestate single-phase inverter with double-band hysteresis current control. The performance of the proposed method was confirmed with steady-state and transientstate simulations. The simulation results show that the power can be transferred from PV panel to the grid efficiently with THD_i= 2.9 % and PF = 0.95.

REFERENCES

- W. Hongbin and T. Xiaofeng, "Three phase photovoltaic gridconnected generation technology with MPPT function and voltage control", 2009 International Conference on Power Electronics and Drive Systems (PEDS), 19 January 2010.
- [2] N. Chatrenour, H. Razmi, and H. Doagou-Mojarrad, "Improved double integral sliding mode MPPT controller based parameter estimation for a stand-alone photovoltaic system". Energy Convers. Manag. 139, 97–109.
- [3] D. Sera, L. Mathe, T. Kerekes, S. V. Spataru, and R. Teodorescu, "On the Perturb-and-Observe and Incremental Conductance MPPT Methods for PV Systems," *IEEE Journal of Photovoltaics*, vol. 3, no. 3, pp. 1070-1078, 2013.
- [4] D. Verma, S. Nema, A.M. Shandilya, S.K. Dash, "Maximum power point tracking (MPPT) techniques: Recapitulation in solar photovoltaic systems". Renew. Sustain. Energy Rev. 54, 1018–1034.
- [5] N.F. Guerrero-Rodriguez, A.B. Rey-Boué, E.J. Bueno, O. Ortiz, E. Reyes-Archundia, "Synchronization algorithms for grid-connected renewable systems: Overview, tests and comparative analysis". Renew. Sustain. Energy Rev. 75, 629– 643.
- [6] Husain, M.A., Khan, Z.A., Tariq, A., 2017. A novel solar PV MPPT scheme utilizing the difference between panel and atmospheric temperature. Renew. Energy Focus 11–22.
- [7] A. Vijayakumari. "A non-iterative MPPT of PV array with online measured short circuit and open circuit quantities". J. King Saud Univ. - Eng. Sci., 2020
- [8] S. Kouro, J.I. Leon, D. Vinnikov, L.G. Franquelo, "Gridconnected photovoltaic systems: an overview of recent research and emerging pv converter technology". IEEE Ind. Electron. Mag. 9, 47–61.

วารสารวิศวกรรมศาสตร์และนวัตกรรม ปีที่ X ฉบับที่ X

วารสารวิศวกรรมศาสตร์และนวัตกรรม Journal of Engineering and Innovation

บทความวิจัย

วิธีแบบไม่วนซ้ำสำหรับการตามรอ<mark>ยจุ</mark>ดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดชนิดหนึ่งเฟส

Non-iterative method for maximum power point tracking of single phase grid connected PV system

ธนาธิป บุญทวี¹ โกศล ชัยเจริญอุดมรุ่ง² กองพัน อารีรักษ์^{1*} กองพล อารีรักษ์¹

¹ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สำนักวิชาวิศวกรรม<mark>ศาสตร์</mark> มหาวิทยาลัยเท<mark>คโนโล</mark>ยีสุรนารี นครราชสีมา 30000

² ภาควิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า วิทยาลัย<mark>เทคโน</mark>โลยีอุตสาหกรรม ม<mark>หาวิท</mark>ยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กรุงเทพฯ 10800

Tanatip Boontawee¹ Koson Chaicharoenaudomrung² Kongpan Areerak^{1*} Kongpol Areerak¹

¹ School of Electrical Engineering, Instituted of Engineering, Suranaree University of Technology Nakhon Ratchasima 30000
 ² Department of Electrical Engineering Technology, College of Industrial Technology, KMUTNB Bangkok 10800

* Corresponding author.

E-mail: kongpan@sut.ac.th; Telephone: 0 4422 4520

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดหนึ่งเฟสโดยใช้วิธีแบบไม่วนข้ำ ซึ่งวิธีดังกล่าว จะพิจารณาบนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ โดยกำลังไฟฟ้าอ้างอิงสูงสุดของแผงเซลล์แสงอาทิตย์คำนวณได้ จากค่าแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร ทำให้ผลการตอบสนองของกำลังไฟฟ้าที่ใช้วิธีดังกล่าวมีความรวดเร็วกว่าวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด แบบวนข้ำ ประสิทธิภาพของวิธีแบบไม่วนซ้ำที่นำเสนอในบทความนี้ได้รับการยืนยันด้วยการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์และการ ทดสอบแบบขาร์ดแวร์ในอูปด้วยบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TIMS320F28335 บนโปรแกรม MATLAB/Simulink จากผลการจำลอง สถานการณ์บนคอมพิวเตอร์และผลการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปแสดงถึงประสิทธิภาพในการค้นทาจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดในระยะเวลาสั้น ๆ ของวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่นำเสนอ

คำสำคัญ

การรบกวนและการสังเกต การเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร วิธีการแบบวนช้ำ วิธีการแบบไม่วนช้ำ ระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เชื่อมต่อกริดชนิดหนึ่งเฟส

Abstract

This paper presents a maximum power point tracking (MPPT) of single-phase grid connected photovoltaic (PV) system using non-iterative method. The proposed method considers the change in PV voltage. The reference maximum power of PV panel was calculated by the open-circuit voltage (V_{cc}). Therefore, the power response using the proposed method is faster than that from the iterative MPPT methods. The effectiveness of the proposed non-iterative method was confirmed by computer simulation and hardware in the loop simulation using a TMS320F28335 microcontroller

วารสารวิศวกรรมศาสตร์และนวัตกรรม ปีที่ X ฉบับที่ X

board with MATLAB/Simulink. The results show that the proposed MPPT method can reach the maximum power point in a shorter time compared with the traditional iterative methods.

Keywords

Perturb and Observe method; Fractional Open Circuit Voltage method; Iterative MPPT; Non-Iterative MPPT: Grid-Connected PV System;

1. บทนำ

แหล่งพลังงานทดแทนมีบทบาทสำคัญในการตอ<mark>บสนองต่อ</mark> ความต้องการใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์ในด้าน<mark>ธุ</mark>รกิจและ อุตสาหกรรม เนื่องมาจากพลังงานทดแทนเป็นพลัง<mark>ง</mark>านที่ส่งผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยมาก ในปัจจุบันก<mark>ารผลิ</mark>ตพลังงาน ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์เป็นปร<mark>ะโยช</mark>น์มากที่สด เนื่องมาจากมีมลพิษน้อย อุปสรรคหลั<mark>กของ</mark>การผลิตพลังงาน ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ที่สำคัญ<mark>คือ ต</mark>้นทุนเริ่มต้นสูงและ ไม่สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากการ ผลิตพลังงานไฟฟ้าขึ้นอย่กับการ<mark>เป</mark>ลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อม ในช่วงวัน นอกจากนี้ประสิทธิภาพการแปลงพลังงาน แสงอาทิตย์เป็นพลังงานไฟฟ้าที่ต่ำมาก ดังนั้นการตามรอยจด กำลังไฟ ฟ้าสูงสุด (Maximum Power Point Tracking: MPPT) จึงมีส่วนสำคัญต่อระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เพื่อมั่นใจว่า ตัวแปลงพลังงานทำงานอยู่ที่จุ<mark>ดกำลังไฟฟ้าสูงสุด (Maximum</mark> Power Point: MPP) ของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ อัลกอริทึมการ ตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดต่าง ๆ ได้รับการพัฒนามากขึ้น [1]-[2] ความแตกต่างของอัลกอริทึมต่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับ จำนวนเซนเซอร์ ความซับซ้อนและต้นทุนการดำเนินการของ อัลกอริทึม วัตถุประสงค์หลักของอัลกอริทึมการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดทั้งหลายเหล่านั้นคือ การบรรลูประสิทธิภาพ การติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่มีความรวดเร็ว ความแม่นยำ และลดความผันผวนที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด

อัลกอริทีมต่างๆสามารถแบ่งประเภทของอัลกอริทึมได้ เป็น 2 ประเภทหลัก 1) อัลกอริทีมแบบวนซ้ำ (Iterative algorithm) ตัวอย่างเช่น วิธีการรบกวนและการสังเกต (Perturb and observe method: P&O method) [3]-[5] วิธีการเพิ่มค่า ความเหนี่ยวนำ (Incremental conductance method : INC method) [6]-[9]

2) อัลกอริทีมแบบไม่วนซ้ำ (Non-iterative algorithm) ตัวอย่างเช่น วิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (Fractional open-circuit voltage method: FOCV method) [10]-[11] วิธีเทียบสัดส่วนกระแสไฟฟ้าขณะ ลัดวงจร (Fractional short-circuit current method: FSCC method) [12]-[14]

วิธีการรบกวนและการสังเกต (P&O method) เป็นวิธีที่ ง่ายและมีประสิทธิภาพในการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ซึ่ง วิธีการรบกวนและการสังเกตอาศัยหลักการทำงานด้วยการเพิ่ม หรือลดแรงดันไฟฟ้าด้วยค่า Δν (Fixed Step Size) สำหรับ ติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด กระบวนการเหล่านี้ถูกทำงานช้ำ ๆ จนกระทั่งถึงจุดการทำงานที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดในสภาวะ อยู่ตัว ข้อเสียวิธีนี้คือ เกิดการสั่นของกำลังไฟฟ้าสูงสุดในสภาวะ อยู่ตัว ข้อเสียวิธีนี้คือ เกิดการสั่นของกำลังไฟฟ้าสูงสุดในสภาวะ อยู่ตัว ข้อเสียวิธีนี้คือ เกิดการสั่นของกำลังไฟฟ้าสูงสุดในสภาวะ อยู่ตัว ข้อเสียวิธีนี้คือ เกิดการสั่นของกำลังไฟฟ้าสามารถทำได้ด้วยการกำหนด Δν ที่มีขนาดเล็กลงค่าขนาดแต่แลกมาด้วยความไวในการ ติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด

วิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (FOCV method) อาศัยหลักการความสัมพันธ์เชิงเส้นของ แรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร โดยการกำหนดให้แรงดันไฟฟ้าที่ จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด เท่ากับ K_r เท่าของแรงดันไฟฟ้าขณะ เปิดวงจร
วิธีเทียบสัดส่วนกระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร (FSCC method) อาศัยหลักการความสัมพันธ์เชิงเส้นของ กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร โดยการกำหนดให้กระแสไฟฟ้าที่จุด กำลังไฟฟ้าสูงสุด เท่ากับ K_c เท่าของกระแสไฟฟ้าขณะ ลัดวงจร

บทความนี้ได้เลือกใช้วิธีการรบกวนและการสังเกต เป็น ตัวแทนวิธีแบบวนซ้ำ เพราะวิธีดังกล่าวเป็นวิธีเรียบง่ายสำหรับ วิธีแบบวนซ้ำ และมีประสิทธิภาพ ในบทความนี้เลือกใช้วิธี เปรียบเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร เพราะข้อ ได้เปรียบด้านความปลอดภัยเมื่อเทียบกับวิธีเทียบสัดส่วน กระแสไฟฟ้าขณะลัดวงจร

บทความนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน รายละเอียดของระบบ ไฟฟ้าที่พิจารณาแสดงในหัวข้อที่ 2 ในหัวข้อที่ 3 อธิบาย รายละเอียดวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่นำเสนอ ใน หัวข้อที่ 4 กล่างถึงการออกแบบพารามิเตอร์ของระบบไฟฟ้า ผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ (Simulation) และ ผลการทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูป (Hardware in the loop: HIL) ได้นำเสนอในหัวข้อที่ 5 ในส่วนสุดท้าย หัวข้อที่ 6 สรุป ข้อดีของวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่นำเสนอ

2. ระบบที่พิจารณา

ระบบที่พิจารณาในบทความนี้คือ ระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดหนึ่งเฟส ประกอบด้วย 2 ระบบ ระบบที่ 1) ระบบการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีแบบใม่วนซ้ำแสดงในรูปที่ 1A 2) ระบบการตาม รอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดวิธีแบบไม่วนซ้ำแสดงในรูปที่ 1B ซึ่ง ระบบที่พิจารณาทั้งสองวิธีการมีองค์ประกอบร่วมกันคือ วงจร แปลงผันแบบบูสท์ (Boost converter) วงจรแปลงผัน กำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกำลังไฟฟ้ากระแสสลับ (Inverter) ตัว ขดเหนี่ยวนำเชื่อมต่อกริดแบบเฟสเดียว และระบบการตามรอย จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ที่พิจารณา

รูปที่ 1 ระบบการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด A: วิธีแบบวนช้ำ, B: วิธีแบบไม่วนช้ำ

(1)

หลักการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด

3.1 แบบจำลองของเซลล์แสงอาทิตย์

เมื่อระบบที่พิจารณามีค่าพารามิเตอร์ของเซลล์แสงอาทิตย์ เสดงในตารางที่ 1

จากรูปที่ 1 ระบบที่พิจารณามีแหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้าคือ เซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งวงจรสมมูลเซลล์แสงอาทิตย์โดยทั่วไป ประกอบไปด้วยไดโอดขนานกับความด้านทานชั้นเชื่อมต่อกับ แหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้าในอุดมคติและความต้านทานอนุกรม แสดงในรูปที่ 2

รูปที่ 2 วงจรสมมูลเซลล์แสงอาทิตย์

จากวงจรสมมูลเซลล์แสงอาทิตย์สามารถอธิบาย (I_{pr}) ในสมการที่ 1

$$I_{pv} = N_p I_{ph} - N_p I_{rz} \left(e^{\frac{e(V_{pv}/N_s + I_{pv}R_s/N_p)}{AkT}} - 1 \right)$$
$$\frac{N_p V_{pv} / N_s + I_{pv}R_z}{R_{zh}}$$

เมื่อ I_p, คือกระแสไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์ I_p, คือ กระแสไฟฟ้าที่เกิดจากแสงหรือกระแสโพโต N_p คือจำนวน แผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่ต่อขนาน N_c คือจำนวนแผงเซลล์ แสงอาทิตย์ที่ต่ออนุกรม I_c คือกระแสไฟฟ้าความอิ่มตัว ย้อนกลับของไดโอด V_p, คือแรงดันไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์ k คือค่าคงที่ของบ็อลทซ์มัน (1.3806504×10⁻²³ J/Kevin) A คือค่าคงที่อุดมคติของไดโอด T คือค่าอุณหภูมิสัมบูรณ์ของ เซลล์แสงอาทิตย์ แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 พารามิเตอร์เซลล์แสงอาทิตย์		
พารามิเตอร์	รายละเอียด	หน่วย
กระแสไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด $\left(I_{_{mpp}} ight)$	32.6	А
แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด $\left(V_{_{mpp}} ight)$	154.5	V
กระแสไฟฟ้าลัดวงจร $(I_{\scriptscriptstyle sc})$	34.64	Α
แรงดันไฟฟ้าเปิดวงจร $\left(V_{oc} ight)$	186.5	V
จำนวนแผงที่ต่ออนุกรม $\left(N_{s} ight)$	5	แผง
จำนวนแผงที่ต่อขนาน $\left(N_{p} ight)$	4	แผง

จากสมการกระแสไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์มีพฤติกรรม คุณลักษณะไม่เป็นเขิงเส้นของกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง กำลังไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้า และกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง กระแสไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าแสดงในรูปที่ 3

รูปที่ 3 กราฟคุณลักษณะเฉพาะของกระแส แรงดัน และกำลังไฟฟ้า เซลล์แสงอาทิตย์

3.2 วิธีการแบบวนซ้ำ

วิธีการรบกวนและการสังเกตเป็นวิธีการตามรอยจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบวนซ้ำที่นิยมอย่างแพร่หลายเนื่องจากเป็น วิธีที่ง่ายและมีประสิทธิภาพในการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ของเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งวิธีดังกล่าวทำงานเป็นคาบเวลาผ่าน การรบกวนด้วยการเพิ่มหรือลดระดับแรงดันไฟฟ้าเซลล์ แสงอาทิตย์ (V_{pr}) ด้วยค่า ΔV คงที่ ขั้นตอนการรบกวน แรงดันเซลล์แสงอาทิตย์อาศัยการตรวจจับการวัดแรงดันและ กระแสเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อคำนวณหากำลังไฟฟ้าและนำ แรงดันกับกำลังไฟฟ้ามาเปรียบเทียบค่าในคาบเวลาปัจจุบันกับ ค่าในคาบเวลาก่อนหน้าเพื่อวิเคราะห์หาจุดการงานของระบบ โดยอาศัยกราฟคุณลักษณะเฉพาะแรงดันกับกำลังไฟฟ้าแชลล์ แสงอาทิตย์แสดงดังรูปที่ 4 จากรูปสามารถอธิบายการปรับจุด ทำงานของระบบได้แสดงในสมการที่ 2

 $\Delta P_{pv} / \Delta V_{pv} > 0;$ at Right side of MPP $\Delta P_{pv} / \Delta V_{pv} < 0;$ at Left side of MPP (2) $\Delta P_{pv} / \Delta V_{pv} = 0;$ at MPP

หลักการทำงานของอัลกอริทึมการรบกวนและการสังเกต แสดงแผนผังการทำงานของอัลกอริทึมในรูปที่ 5 เริ่มต้น กระบวนการทำงานจากการวัดแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้า เซลล์แสงอาทิตย์สำหรับคำนวณหาค่ากำลังไฟฟ้าเซลล์ แสงอาทิตย์และดำเนินการคำนวณหาผลต่างแรงดันไฟฟ้ากับ กำลังไฟฟ้าค่าปัจจุบันกับค่าในอดีต เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้น ระบบจะเริ่มดำเนินการตรวจสอบเงื่อนไขการทำงานของวงจร ซึ่งเริ่มจากการตรวจสอบว่าผลต่างกำลังไฟฟ้ามีค่าเท่ากับศูนย์ หรือไม่ ซึ่งถ้าพบว่าผลต่างของกำลังไฟฟ้าเท่ากับศูนย์ระบบ ดำเนินการคงค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิง ในทางตรงกันข้ามผลต่าง กำลังไฟฟ้าไม่เท่ากับศูนย์ระบบดำเนินการตรวจสอบเงื่อนไข ผลต่างกำลังไฟฟ้ามากกว่าศูนย์หรือไม่ ซึ่งถ้าผลต่างกำลังไฟฟ้า มากกว่าศูนย์ระบบดำเนินการตรวจสอบเงื่อนไขผลต่าง แรงดันไฟฟ้า เมื่อผลต่างแรงดันไฟฟ้ามากกว่าศูนย์ระบบ ด<mark>ำเนินก</mark>ารเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าอ้างอิง ในทางกลับกันผลต่าง แรงดันไฟฟ้าน้อยกว่าศนย์ระบบดำเนินการลดระดับ แรงดันไฟฟ้าอ้างอิง ในอีกกรณีหนึ่งผลต่างกำลังไฟฟ้าน้อยกว่า ศนย์ระบบดำเนินการการตรวจสอบเงื่อนไขผลต่างแรงดันไฟฟ้า เมื่อผลต่างแรงดันไฟฟ้ามากกว่าศูนย์ระบบดำเนินการลดระดับ แรงดันไฟฟ้าอ้างอิง ในทางตรงข้ามผลต่างแรงดันไฟฟ้าน้อย กว่าศูนย์ระบบดำเนินการเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้าอ้างอิง เมื่อ ระบบดำเนินการทำงานตามเงื่อนไขเสร็จสิ้นระบบจะทำการ <mark>อัพเดทค่าแรง</mark>ดันไฟฟ้า แรงดันไฟฟ้าอ้างอิง และกำลังไฟฟ้า ของเซลล์แสงอาทิตย์เป็นค่าในอดีตก่อนเริ่มดำเนินการทำงาน ช้ำตามขั้นตอน แสดงแผนผังการทำงานของอัลกอริทึมในรูปที่ 5 จากกราฟคณลักษณะเฉพาะแรงดันไฟฟ้ากับกำลังไฟฟ้า เซลล์แสงอาทิตย์ในรูปที่ 4 และความสัมพันธ์ของสมการที่ 2 สามารถอธิบายจุดการทำงานของการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดด้วยวิธีการรบกวนและการสังเกตุด้วยการปรับเพิ่มหรือ ลดระดับแรงดันไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์ด้วย ΔV ที่มีค่าคงที่ให้ ได้ค่าแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ที่มีค่าใกล้เคียงกับ แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด

รูปที่ 5 แผนภาพการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยวิธีการรบกวนและ การสังเกต

3.3 วิธีการแบบไม่วนซ้ำ

วิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (FOCV method) เป็นวิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าชนิดหนึ่งของ วิธีการแบบไม่วนช้ำ หลักการทำงานของอัลกอริทึมเทียบ สัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร เริ่มต้นกระบวนการทำงาน จากการวัดค่าความเข้มแสงสำหรับตรวจสอบผลต่างของความ เข้มแสงขณะนั้นกับค่าความเข้มแสงในอดีตเมื่อผลต่างของ ความเข้มแสงเกินค่าที่กำหนดระบบดำเนินการสั่งการทำงาน ของสวิตซ์ S_i เปิดวงจรเป็นเวลา 1 ms เพื่อวัดแรงดันไฟฟ้า ขณะเปิดวงจรและคงค่าแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจรสำหรับการ คำนวณหาค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงจากการประมาณค่า แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดมีค่า K_r เท่าของ แรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดมีค่า แรงดันไฟฟ้า อ้างอิงก่อนเริ่มดำเนินการทำงานซ้ำตามขั้น แสดงแผนผังการ ทำงานของอัลกอริทึมในรูปที่ 6

วิธีเทียบสัดส่วนแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (FOCV method) ถือว่าเป็นวิธีที่ทำงานได้ง่าย ซึ่งวิธีดังกล่าวอาศัยการ ทำงานบนหลัอการแรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดมีค่า เท่ากับแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร (V_c) โดยประมาณ K_r เท่าแสดงในสมการที่ 3

 $K_V = \frac{V_{mpp}}{V_{or}}$

$$V_{mpp} \cong K_{\nu}V_{oc}$$
 (3)

ดังนั้น

(4)

เมื่อ V_{npp} คือแรงดันที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด K คือค่าคงที่ อัตราส่วนระหว่างแรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด $\left(V_{npp}\right)$ ต่อแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร $\left(V_{\infty}\right)$ โดยทั่วไปค่า K มีค่าอยู่ ระหว่าง 0.75 ถึง 0.85 โดยค่าดังกล่าวขึ้นอยู่กับความเข้มแสง $\left(Irr\right)$ และอุณหภูมิ (T) วิธีนี้ทำงานเป็นคาบเวลาโดยอาศัย วงจรตั้งเวลา (Timer) เพื่อกำหนดช่วงเวลาการตัดวงจรออก ชั่วขณะสำหรับตรวจจับการวัดแรงดันไฟฟ้าขณะเปิดวงจร และ ใช้วงจรสุ่มค่าและคงค่าสัญญาณแรงดัน (Sample and Hold: S&H) เพื่อคำนวณหาค่าแรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้า $\left(V_{npp}\right)$ ในช่วงเวลาที่กำหนด

การออกแบบพารามิเตอร์ของระบบ
 4.1 การออกแบบวงจรแปลงผันแบบบูสต์

วงจรแปลงผันแบบบูสต์แสดงในรูปที่ 7 ซึ่งถูกนำมา ประยุกต์ใช้ให้แรงดันไฟฟ้าอินพุตถูกเพิ่มเป็นแรงดันไฟฟ้า เอาต์พุตสูงขึ้นตามค่าวัฏจักรหน้าที่ (D) ตามความสัมพันธ์ แรงดันไฟฟ้าเอาต์พุตกับแรงดันไฟฟ้าอินพุตของวงจรแปลงผัน แบบบูสต์สามารถอธิบายได้ในสมการที่ 5

รูปที่ 7 วงจรแปลงผันแบบบูสต์

$$V_o = \frac{V_{in}}{1 - D} \tag{5}$$

เมื่อ V_{in} คือแรงดันไฟฟ้าอินพุต V_o คือแรงดันไฟฟ้า เอาต์พุต D คือค่าวัฏจักรหน้าที่ บทความนี้มีการประยุกต์ใช้วงจรแปลงผันแบบบูสต์ สำหรับติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเซลล์แสงอาทิตย์ที่ เชื่อมต่อกริดหนึ่งเฟส การออกแบบวงจรแปลงผันแบบบูสต์ ซึ่ง มีความสำคัญต่อผลการตอบสนองของวงจรในการติดตามจุด กำลังไฟฟ้าสูงสุด โดยทั่วไปแล้ววงจรแปลงผันแบบบูสต์ ประกอบไปด้วย ขวดลวดเหนี่ยวนำ (L) ไดโอด (D₁) สวิทช์ (Sw) และตัวเก็บประจุ (C) การออกแบบขวดเหนี่ยวนำ และตัวเก็บประจุแสดงในสมการที่ 6 และสมการที่ 7 ตามลำดับ

$$L = \frac{V_{in}(V_o - V_{in})}{f_{z,b}\Delta I_L V_o}$$
(6)

$$C = \frac{I_o(V_o - V_{in})}{f_{s,b}\Delta V_c V_o}$$
(7)

เมื่อ f_{z,b} คือความถี่ของสวิทซ์ ΔI_L คือกระแสไฟฟ้า กระเพื่อมของขวดลวดเหนี่ยวนำ I_b คือกระแสไฟฟ้าเอาต์พุต V_o คือแรงดันไฟฟ้าเอาต์พุต V_{in} คือแรงดันไฟฟ้าอินพุตและ ΔV_c คือแรงดันไฟฟ้ากระเพื่อมของตัวเก็บประจุ

4.2 การออกแบบตัวควบคุมลูปแรงดันไฟฟ้าสำหรับ
 วงจรแปลงผันแบบบูสต์

การออกแบบตัวควบคุมพีไอของวงจรแปลงผันแบบบูสต์ ในบทความนี้อาศัยหลักการออกแบบด้วยวิธีการออกแบบ ดั้งเดิมของระบบควบคุม ซึ่งวิธีดังกล่าวเป็นวิธีที่เรียบง่าย การ ออกแบบตัวควบคุมนี้ถูกประยุกต์ใช้ในการควบคุมแรงดันไฟฟ้า ของเซลล์แสงอาทิตย์สามารถแสดงแผนภาพของลูป แรงดันไฟฟ้าได้ในรปที่ 8

รูปที่ 8 แผนภาพลูปตัวควบคุมแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์

จากรูปที่ 8 สามารถเขียนอธิบายในรูปฟังก์ชันการถ่าย โอนของลูปแรงดันไฟฟ้าในสมการที่ 8

$$\frac{V_{p_{1}}}{V_{p_{1}}^{*}} = \frac{K_{p_{1},b} + K_{n,b}}{s^{2} + \frac{sK_{p_{1},b}}{C_{p_{1}}} + \frac{K_{n,b}}{C_{p_{1}}}}$$
(8)

เมื่อ V_{p^*} คือแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงของเซลล์แสงอาทิตย์ $K_{p^*,b}$ และ $K_{n,b}$ คือพารามิเตอร์ของตัวควบคุมพีไอ C_{p^*} คือ ตัวเก็บประจุที่เชื่อมต่อระหว่างแผงเซลล์แสงอาทิตย์กับวงจร แปลงผันกำลังไฟฟ้า สำหรับการออกแบบตัวควบคุมพีไอด้วย วิธีแบบตั้งเดิมจะอาศัยระบบสมการมาตรฐานอันดับ 2 ของ ระบบควบคุมแบบวงปิด ซึ่งมีสมการฟังก์ชันถ่ายโอนในสมการ ที่ 9

$$G(s) = \frac{\omega_n^2}{s^2 + 2\zeta\omega_n s + \omega_n^2}$$
(9)

เมื่อ ω_n คือความขว้างของแถบหรือความถี่ธรรมชาติ ζ คืออัตราส่วนการหน่วง เมื่อเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์ตัวหาร ของสมการที่ 8 กับสมการที่ 9 สามารถจัดรูปสมการให้อยู่ใน เทอมของ $K_{p:.b}$ และ $K_{n:.b}$ แสดงในสมการที่ 10 และสมการ ที่ 11 ตามลำดับ

$$K_{pv,b} = 2\zeta \omega_n C_{pv}$$
(10)

(11)

$$K_{iv,b} = \omega_n^2 C_{pv}$$

4.3 การออกแบบการควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง

การออกแบบตัวควบคุมพีไอสำหรับควบคุมแรงดันไฟฟ้าที่ บัสไฟตรงอาศัยหลักการออกแบบด้วยวิธีการออกแบบดั้งเดิม เช่นเดี่ยวกับการออกแบบตัวควบคุมถูปแรงดันไฟฟ้าสำหรับ วงจรแปลงผันแบบบูสต์ ซึ่งตัวควบคุมนี้ถูกประยุกต์ใช้ควบคุม แรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงให้มีค่าคงที่สามารถแสดงแผนภาพของ ลูปควบคุมแรงดันไฟฟ้าในรูปที่ 9

รูปที่ 9 แผนภาพลูปตัวควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง

จากรูปที่ 9 สามารถเขียนอธิบายในรูปฟังก์ชั่นถ่ายโอนของ ลูปแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงในสมการที่ 12

$$\frac{V_{dc}}{V_{dc}^{*}} = \frac{K_{pv,inv} + K_{iv,inv}}{s^{2} + \frac{sK_{pv,inv}}{C_{b}} + \frac{K_{iv,inv}}{C_{b}}}$$
(12)

เมื่อ V_{dc} คือแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรง C_b คือตัวเก็บประจุ ของวงจรแปลงผันแบบบูสต์ เมื่อเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์ ตัวหารของสมการที่ 12 กับสมการที่ 9 สามารถจัดรูปสมการ ให้อยู่ในเทอม K_{pr.im}, และ K_{n.im}, แสดงได้ในสมการที่ 13 และสมการที่ 14 ตามลำดับ

$$K_{pv,inv} = 2\zeta \omega_n C_b$$
 (13)

$$K_{iv,im} = \omega_n^2 C_b \qquad (14)$$

4.4 การออกแบบตัวกรองกระแสไฟฟ้าสำหรับตัว ควบคุมกระแสฮีสเตอรีซิส

บทความนี้มีการประยุกต์ใช้ตัวควบคุมกระแสฮีสเตอรีซิส สำหรับส่งถ่ายกระแสไฟฟ้าไปยังกริดซึ่งทำให้ค่าตัวประกอบ กำลังของระบบมีค่าเท่ากับ 1 หลักการของตัวควบคุมกระแส อีสเตอรีซิสอาศัยการสวิงของกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านตัว เหนี่ยวนำวงจรกรอง (L_f) โดยมีขอบเขตการสั่นของ กระแสไฟฟ้าระหว่างขอบเขตบนและขอบเขตล่างคือ แถบ อีสเตอรีซิส (hysteresis band: HB) เทียบกับกระแสไฟฟ้า อ้างอิงในการปรับเพิ่มลดกระแสไฟฟ้าผ่านการทำงานของวงจร แปลงผันกำลังไฟฟ้ากระแสตรงเป็นกำลังไฟฟ้ากระแสสลับ การ ออแบบกตัวเหนี่ยวนำของวงจรกรองสามารถแสดงในสมการที่ 15

$$L_f = \frac{V_{dc}^2 - V_g^2}{4V_{dc}f_sHB}$$

(15)

เมื่อ V_g คือแรงดันไฟฟ้ากริด V_& คือแรงดันไฟฟ้าบัส ไฟตรง f_g คือความถี่ของสวิทช์วงจรแปลงผันกำลังไฟฟ้า กระแสตรงเป็นกำลังไฟฟ้ากระแสสลับ HB คือแถบฮีสเตอรี ซิส

 ผลการจำลองสถานการณ์และผลทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ ในลูป

การตรวจสอบประสิทธิภาพของการติดตามจุดกำลังไฟฟ้า สูงสุดทั้งในส่วนผลการจำลองสถานการณ์และในส่วนผลการ ทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูป โดยพิจารณาจากกราฟคุณ ลักษณะเฉพาะของเซลล์แสงอาทิตย์ในรูปที่ 10

รูปที่ 10 กราฟคุณลักษณะเซลล์แสงอาทิตย์ A: กราฟเส้นโค้งของ กระแสไฟฟ้ากับแรงดับไฟฟ้า B: กราฟเส้นโค้งกำลังไฟฟ้ากับ แรงคันไฟฟ้า

5.2 พารามิเตอร์ของระบบ

การจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์และการทดสอบ แบบฮาร์ดแวร์ในลูปอาศัยชุดบล็อกไฟฟ้ากำลังร่วมกับ Simulink บนโปแกรม MATLAB เพื่อแสดงถึงสมรรถนะของ การควบคุม โดยกำหนดพารามิเตอร์ของระบบไฟฟ้าทั้งสอง วิธีการมีค่าดังตารางที่ 2

q

ร**ูปที่ 16** ผลการจำลองสถานการณ์แรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าที่ กริดของแบบไม่วนซ้ำ

รูปที่ 17 กราฟสเปกตรัมอาร์มอนิกรวมของกระแสไฟฟ้าที่กริดของวิธี แบบวนซ้ำ

รูปที่ 18 กราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิกรวมของกระแสไฟฟ้าที่กริดของวิธี แบบไม่วนซ้ำ จากรูปที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบวิธีแบบวนข้ำกับวิธี แบบไม่วนซ้ำสำหรับการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด การ กำหนดให้ค่า K_r ของระบบวิธีแบบไม่วนซ้ำมีค่าคงที่ ใน บทความนี้พิจารณาจากกราฟเส้นโค้งคุณลักษณะของกำลังไฟฟ้า และแรงดันไฟฟ้าของเซลล์แสงอาทิตย์ในรูปที่ 10(B) ที่ความเข้ม แสง 0.7 kW/m² พบว่าแรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด $V_{rep} = 154.5V$ และแรงดันไฟฟ้าที่จุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด $V_{rep} = 154.5V$ คำนวณค่า K_r ได้เท่ากับ 0.83 จากผลการ ตอบสนองของกำลังไฟฟ้าแสดงให้เห็นว่าวิธีแบบไม่วนซ้ำมีความ ไวในการลู่เข้าสภาวะอยู่ตัวที่รวดเร็วกว่าวิธีแบบวนซ้ำ ซึ่งสังเกต จากผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าในช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลง ความเข้มแสงจาก 0.2 kW/m² เป็น 0.7 kW/m² ณ เวลาที่ 3 วินาที ประสิทธิภาพของวิธีแบบไม่วนซ้ำขึ้นอยู่กับค่าคงที่ K_r ซึ่งสามกรถพิจารณาได้จากสมการที่ 3

จากรูปที่ 13และรูปที่ 14 แสดงผลการตอบสนองของการ ควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงของวิธีแบบวนซ้ำและวิธีแบบไม่วน ซ้ำ เมื่อกำหนดให้แรงดันไฟฟ้าอ้างอิงบัสไฟตรงเท่ากับ 350 V จากผลการตอบสนองแสดงให้เห็นว่าการควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัส ไฟตรงของทั้งสองวิธีสามารถควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงให้ คงที่ตามค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงบัสไฟตรง สังเกตได้จากผลการ ตอบสนองแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงเมื่อเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง จาก 0.2 kw/m² เป็น 0.7 kw/m²

จากรูปที่ 15 และรูปที่ 16 แสดงผลการตอบสนองของ แรงดันไฟพ้าและกระแสไฟฟ้าที่กริดของวิธีแบบวนซ้ำและวิธี แบบไม่วนซ้ำ จากผลการตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าและ กระแสไฟฟ้าที่กริด พบว่าตัวควบคุมกระแสไฟฟ้าแบบฮีสเตอรี ซิสทำให้ตัวประกอบกำลังมีค่า 0.95 และมุมเฟสของ กระแสไฟฟ้าที่กริดกลับกันกับมุมเฟสของแรงดันไฟฟ้าที่กริด 180 องศา แสดงว่ากำลังไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์สามารถถ่าย โอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดได้

จากรูปที่ 17 และรูปที่ 18 แสดงกราฟสเปกตรัมฮาร์มอนิก รวมของกระแสไฟฟ้าที่กริดแต่ละอันดับของวิธีแบบวนซ้ำและวิธี

แบบไม่วนซ้ำ จากกราฟสเปกตรัมพบว่าค่าฮาร์มอนิกรวมของ กระแสไฟฟ้ากริด (THD) ของวิธีแบบวนซ้ำคือ 1.79% และค่า ฮาร์มอนิกรวมของกระแสไฟฟ้ากริด (THD) ของวิธีแบบไม่วนซ้ำ คือ 1.79% เมื่อพิจารณาสเปกตรัมแต่ละอันดับกับมาตรฐานการ ฉีดกระแสไฟฟ้าเข้ากริดของการไฟฟ้าแห่งประเทศไทย พบว่า ฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้ากริดแต่ละอันดับและฮาร์มอนิกรวม ของกระแสไฟฟ้ากริดมีค่าอยู่ภายใต้มาตรฐานเลขที่ มอก. 2606-2557 [15] ที่กำหนด

5.4 ผลทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูป

การทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปในการตรวจสอบยืนยัน ประสิทธิภาพการติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของวิธีแบบไม่วนซ้ำ โดยมีค่าพารามิเตอร์ของระบบที่ใช้ในการทดสอบตามตารางที่ 2 การทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปอาศัยการทำงาน ของบอร์ด ไมโครคอนโทรลเลอร์ TMS320F28335 กับชุดบล็อกกำลังไฟฟ้า ในโปรแกรม MATLAB/Simulink แสดงในรูปที่ 19 และระบบ ทดสอบแสดงในรูปที่ 20

รูปที่ 19 การเชื่อมต่อบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ TM5320F28335 กับ โปรแกรม MATLAB/Simulink

รูปที่ 20 ระบบทดสอบฮาร์ดแวร์ในลูป

จากรูปที่ 21 แสดงผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้าด้วย วิธีการตามรอยจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดแบบไม่วนซ้ำ กรณีมีการ เปลี่ยนแปลงความเข้มแสง 2 ช่วง ช่วงที่ 1 ณ เวลาที่ 3 วินาที เปลี่ยนจากความเข้มแสง 0.2 kW/m² เป็น 0.7 kW/m² และ ช่วงที่ 2 ณ เวลาที่ 4.5 วินาที เปลี่ยนจากความเข้มแสง 0.7 kW/m² เป็น 1 kW/m² จากผลตอบสนองของกำลังไฟฟ้า ของวิธีแบบไม่วนซ้ำทั้ง 2 ช่วง พบว่าวิธีการดังกล่าวสามารถ ติดตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดได้ไกล้เคียงกับจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุด ที่ได้จากกราฟคุณลักษณะเฉพาะของเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่ง สามารถแสดงผลลัพธ์การทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปในตาราง ที่ 3

ร**ูปที่ 23** ผลทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปเมื่อเปลี่ยนความเข้มจาก 0.7 kW/m² เป็น 1.0 kW/m²

จากรูปที่ 22 และรูปที่ 23 แสดงผลการตอบสนองของ แรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าที่กริดกรณีมีการเปลี่ยนแปลง ความเข้มแสง 2 ช่วงที่พิจารณา จากผลการตอบสนองของ กระแสไฟฟ้าที่กริดแสดงให้เห็นว่ามุมเฟสของกระแสไฟฟ้ามีมุม เฟสกลับกับผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าอยู่ 180 องศา ซึ่ง สามารถยืนยันได้ว่ากำลังไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์สามารถถ่าย โอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดโดยมีตัวประกอบกำลังไฟฟ้า 0.95 และ ฮาร์มอนิกรวมของกระแสไฟฟ้าที่กริดมีขนาดอยู่ภายใต้มาตรฐาน การฉีดกริดของการไฟฟ้าแห่งประเทศไทย

<mark>6.</mark> สรุป

 บทความนี้น้ำเสนอวิธีแบบไม่วนซ้ำสำหรับการตามรอยจุด กำ<mark>ลังไฟ</mark>ฟ้าสูงสุงของระบบเซลล์แสงอาทิตย์เชื่อมต่อกริดหนึ่ง เฟส ผลการจำลองสถานการณ์บนคอมพิวเตอร์ของระบบไฟฟ้า ในรูปที่ 1(A) และรูปที่ 1(B) แสดงให้เห็นว่าวิธีแบบไม่วนซ้ำมี <mark>ความไว</mark>ในกา<mark>รติด</mark>ตามจุดกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่รวดเร็วกว่าวิธีแบบ วนซ้ำ โดยผลตอบสนองของแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงแสดงให้ เห็นว่าตัวควบคุมพีไอสามารถควบคุมแรงดันไฟฟ้าบัสไฟตรงได้ และส่วนสุดท้ายของการจำลองสถานการณ์ผลตอบสนองของ แรงดันไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้าที่กริดยืนยันว่าระบบสามารถถ่าย โอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริด โดยมีตัวประกอบกำลังไฟฟ้ามีค่า 0.95 รวมไปถึงค่าฮาร์มอนิกของกระแสไฟฟ้าที่กริดมีค่าอยู่ภายใต้ มาตรฐานที่กำหนดของการไฟฟ้าแห่งประเทศไทย ผลการ ทดสอบแบบฮาร์ดแวร์ในลูปของระบบไฟฟ้าในรูปที่ 1(B) วิธีแบบ ไม่วนซ้ำสามารถยืนยันได้ว่าดึงจุดจ่ายกำลังไฟฟ้าสูงสุดชองเซลล์ แสงอาทิตย์ได้ภายใต้สภาวะความเข้มแสงที่มีเปลี่ยนแปลง และ ระบบสามารถถ่ายโอนกำลังไฟฟ้าไปยังกริดได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณกลุ่มวิจัยอิเล็กทรอนิกส์กำลัง พลังงาน เครื่องจักรกลและการควบคุม (PEMC) และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ให้ทุนการสนับสนุนการทำ วิจัย สถานที่และเครื่องมือต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ การทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- [1] Alrubaie Ali Jawad, Al-Khaykan Ameer, Malik R. Q., Talib Suhair Hussein, Mousa Mohammed Imran and . Kadhim Ashraq Mohammed. Review on MPPT Techniques in Solar System. Proceeding of The 8th International Engineering Conference (IEC-2022), 2022 23-24 February; Iraq. Erbil. 2022. p. 123-128.
- [2] Singh Davinder and Singh Harjinder. Technical Survey and review on MPPT techniques to attain Maximum Power of Photovoltaic system. Proceeding of the 5th International Conference on Signal Processing, Computing and Control (ISPCC), 2019 10-12 October; India. Solan. 2019. p. 265-268.
- [3] Krishnan Anu R, Mohammed S Sheik and Manafudeen Shaleena. Comparison of P&O MPPT Based Solar PV System with Interleaved Boost Converter. Proceeding of the 2nd International Conference on Intelligent Computing, Instrumentation and Control Technologies (ICICICT). 2019 5-6 July; India. Kannur. 2019. p. 1370-1376.
- [4] Ramon Lopez-Erauskin, Ander Gonzalez, Giovanni Petrone, Giovanni Spagnuolo and Johan Gyselinck. Multi-Variable Perturb and Observe

Algorithm for Grid-Tied PV Systems With Joint Central and Distributed MPPT Configuration. *IEEE Transactions on Sustainable Energy.* 2021. 12(1): 360-367.

- [5] A. Raiker Gautam, Umanand L. and Reddy B Subba. Perturb and Observe with Momentum Term applied to Current Referenced Boost Converter for PV Interface. Proceeding of the International Conference on Power Electronics, Drives and Energy Systems (PEDES). 2018 18-21 December; India. Chennai. 2018.
- [6] Yacine Triki, Ali Bechouche, Hamid Seddiki and Djaffar Ould Abdeslam. An Improved Incremental Conductance Based MPPT Algorithm for Photovoltaic Systems. Proceeding of the IEEE Industrial Electronics Society (IECON). 2021 13-16 October; Canada. Toronto, ON. 2021.
- [7] Anowar Md Hasan and Roy Provashish. A Modified Incremental Conductance Based Photovoltaic MPPT Charge Controller. Proceeding of the International Conference on Electrical, Computer and Communication Engineering (ECCE). 2019 7-9 February; Bangladesh. Cox'sBazar. 2019.
- [8] Zakzouk Nahla E., Abdelsalam Ahmed K., Helal Ahmed A. and Williams Barry W. PV Single-Phase Grid-Connected Converter: DC-Link Voltage Sensorless Prospective. *IEEE Journal of Emerging* and Selected Topics in Power Electronics. 2017. 5(1): 526-546.
- [9] Mahmoud N. Ali, Karar Mahmoud, Matti Lehtonen and Mohamed M. F. Darwish. An Efficient Fuzzy-Logic Based Variable-Step Incremental Conductance MPPT Method for Grid-Connected PV Systems. *IEEE Access.* 2021. 9: 26420-26430.

- [10] Nadeem Ahsan, Sher Hadeed Ahmed, Murtaza Ali Faisal and Ahmed Nisar. An online fractional open-circuit voltage maximum power point tracking (MPPT) algorithm based on sliding mode control. Proceeding of the International Symposium on Recent Advances in Electrical Engineering & Computer Sciences (RAEE & CS). 2020 20-22 October; Pakistan, Islamabad, 2020.
- [11] Mentaly Lahcen El, Amghar Abdellah and Sahsah Hassan. Comparison between HC, FOCV and TG MPPT algorithms for PV solar systems using buck converter. Proceeding of the International Conference on Wireless Technologies, Embedded and Intelligent Systems (WITS). 2017 19-20 April; Morocco. Fez. 2017.
- [12] Nivedha S and Vijayalaxmi. M. Performance Analysis of Fuzzy based Hybrid MPPT Algorithm for Photovoltaic system. Proceeding of the International Conference on Communication, Control and Information Sciences (ICCISc). 2021 16-18 June; India. Idukki. 2021.
- [13] Muhammad Hanan, Xin Ai, Muhammad Yaqoob Javed, Muhammad Majid Gulzar and Saqib Ahmad. A Two-Stage Algorithm to Harvest Maximum Power from Photovoltaic System. Proceeding of the IEEE Conference on Energy Internet and Energy System Integration (EI2). 2018 20-22 October; China. Beijing. 2018.
- [14] Trabelsi Hedi, Elloumi Mourad, Abid Hafedh and Kharrat Maher. MPPT controllers for PV array panel connected to Grid. Proceeding of the 18th International Conference on Sciences and Techniques of Automatic Control and Computer

Engineering (STA). 2017 21-23 December; Tunisia. Monastir. 2017. p. 505-510.

[15] กระทรวงอุตสาหกรรม. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ระบบเซลล์แสงอาทิตย์ – ลักษณะของการเชื่อมต่อระบบ จำหน่ายไฟฟ้า. มอก. 2606-2557. เข้าถึงได้จาก: http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2557/ E/111/2.PDF [เข้าถึงเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2565].

เโลยีสุรบา

ประวัติผู้เขียน

นายธนาธิป บุญทวี เกิดในวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2540 ที่จังหวัดนครปฐม เริ่มศึกษาใน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ณ โรงเรียนใจเพียรวิทยานุสรณ์ และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ณ โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ณ โรงเรียนสิงห์บุรี สำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เมื่อปี พ.ศ. 2563 และได้เข้าศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโทวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ณ สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาเดิม

สำหรับการศึกษาระดับปริญญาโท ได้รับทุนการศึกษา "ทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก" และ ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอนปฏิบัติการของสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าจำนวน 1 รายวิชาดังนี้ ปฏิบัติการ อิเล็กทรอนิกส์กำลังและการขับเคลื่อน และปฏิบัติการของสาขาวิชาเครื่องกล 1 รายวิชาดังนี้ ปฏิบัติการเครื่องจักรกลไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์กำลังและระบบฝังตัว ในระหว่างการศึกษาได้ทำวิจัย วิทยานิพนธ์นี้ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้ทางด้าน อิเล็กทรอนิกส์กำลัง การควบคุมอัตโนมัติ ระบบพลังงาน เซลล์แสงอาทิตย์ และปัญญาประดิษฐ์ นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่จำนวน 3 บทความซึ่งได้ปรากฏอยู่ในภาคมนวก ง

